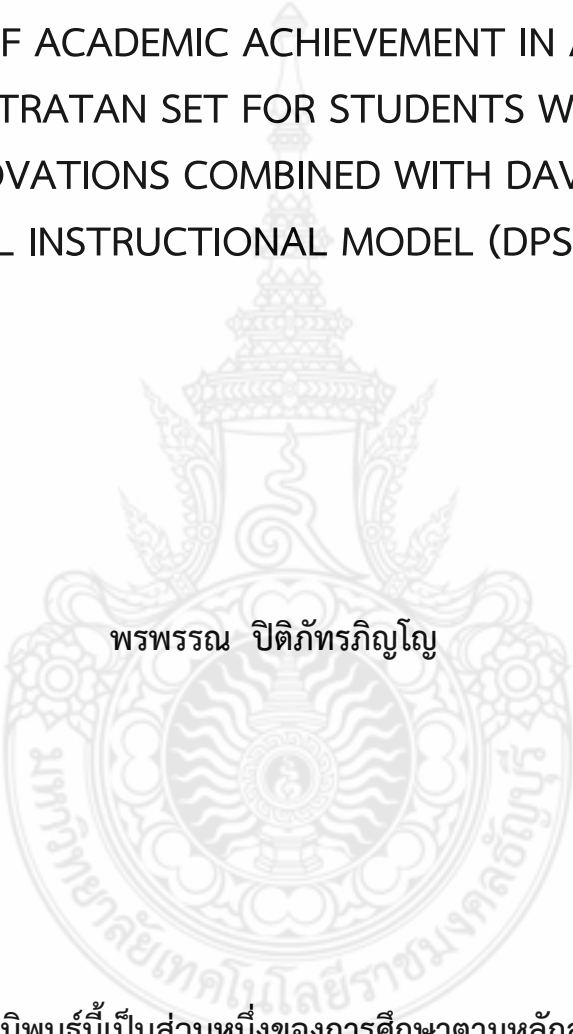


การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน
สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสาน
รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

COMPARISON OF ACADEMIC ACHIEVEMENT IN ART COURSE 3
RAMWONG MATRATAN SET FOR STUDENTS WHO STUDY BY
USING GMIS INNOVATIONS COMBINED WITH DAVIES' PRACTICAL
SKILL INSTRUCTIONAL MODEL (DPSIM)



พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

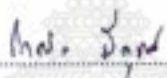
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน
สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสาน
รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่ำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMS ผสมผสานรูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส Comparison of Academic Achievement in Art Course 3 Ramwong Matratan Set for Students Who Study by Using GMS Innovations Combined with Davies' Practical Skill Instructional Model (DPSIM)
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวพรพรรณ ปิณฑิพรวิญญู
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.
ปีการศึกษา	2566

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์โกศล มีคุณ, กศ.ด.)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)	
	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์, ศศ.ม.)	

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต


..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มาโนช บุญทองเล็ก, ประ.ด.)
วันที่ 26 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส
ชื่อ - นามสกุล	นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รจนา สุนทรานนท์, ศศ.ด.
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสาน รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านความรู้ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 3) เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านความรู้ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 4) เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้านทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม และ 5) ศึกษา ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม จังหวัดชัยนาท ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 29 คน กลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวนนักเรียน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นวัตกรรม GMIS 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 3) แบบทดสอบความรู้ 4) แบบประเมิน ทักษะการปฏิบัติ จำนวน 4 ฉบับ และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยผลต่างคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และ 5) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน ที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: นวัตกรรม GMIS ร่วางมาตรฐาน การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

Thesis Title	Comparison of Academic Achievement in Art Course 3 Ramwong Matratan Set for Students Who Study by Using GMIS Innovations Combined with Davies' Practical Skill Instructional Model (DPSIM)
Name - Surname	Miss Pornpan Pitipattarapinyo
Program	Performing Arts Education
Thesis Advisor	Associate Professor Rojana Suntharanont, Ph.D.
Academic Year	2023

ABSTRACT

This research aimed to: 1) develop and find the effectiveness of the GMIS innovation integrated with the Dewey's practical skills teaching model in teaching the art course 3 Ramwong Matratan set for Secondary 2 (Grade 8) students. 2) Compare the learning performance of students in terms of knowledge before and after using the GMIS innovation integrated with the Dewey's practical skills teaching format. 3) Compare the learning performance of students in terms of knowledge between the experimental and control groups. 4) Compare the learning performance of students in terms of practical skills between the experimental and control groups. 5) Study the satisfaction of students towards the art course 3 Ramwong Matratan set using the GMIS innovation integrated with the Dewey's practical skills teaching format.

The sample group for the research consisted of Secondary 2 (Grade 8) students from Sakornpittayakom school, Chainat province with 29 students in the experimental group and 30 students in the control group. The research tools included: 1) GMIS innovation, 2) seven learning management plans, 3) knowledge assessment tests, and 4) The experimental group had significantly higher learning performance in practical skills than the control group, with statistical significance at the .05 level. 5) Satisfaction assessment form Statistics used in the analysis include percentages, averages, standard deviations and compared by t-test.

The research findings revealed that: 1) the GMIS innovation integrated with Dewey's practical skills teaching format was overall highly effective. 2) The experimental group had a statistically significant higher average score for knowledge after the intervention compared to before the intervention, at the .05 level. 3) The experimental group showed a statistically significant higher level of knowledge compared to the control group, at the .05 level. 4) The experimental group demonstrated a statistically significant higher level of practical skills learning compared to the control group, at the .05 level of significance. 5) The experimental group was satisfied with the study of the art course 3 Ramwong Matratan set that uses GMIS innovation combined with Dewey's practical skills teaching model overall at the highest level.

Keywords: GMIS innovation, Ramwong Matratan, Davies' practical skill instructional model (DPSIM)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์ จากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนา และติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างใกล้ชิด ตลอดจนความสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โกศล มีคุณ ประธานกรรมการสอบและกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ที่ได้ให้ความกรุณาในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของงานวิจัย รวมทั้งเป็น คณะกรรมการสอบการวิจัยในครั้งนี้ ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน และรองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ที่เป็นกรรมการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพพนิต ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ นางสาวจันทิรา ภู่อาลี ว่าที่ร้อยตรีกัญญาพัฒน์ เกิดพุ่ม และนางสาวมยุรี เวชประมูล ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ นางสาวพรประภา พัฒนพงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับนักเรียน รวมทั้งผู้บริหาร และคณะครูโรงเรียนสาครพิทยาคมที่ประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนสำเร็จ ลุล่วงด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณและมอบความดีทั้งหมดให้แก่ คุณมารดา นางภัทราพร ปิติภักธิบุญโญ ที่ให้การสนับสนุน เต็มกำลังใจยามท้อแท้ และสร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาจนประสบความสำเร็จ และญาติพี่น้องทุกคนในครอบครัวปิติภักธิบุญโญที่สนับสนุนช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรีวรวิทย์ อินปาน ครูวิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิค สิงห์บุรี ที่ได้ให้คำแนะนำในการประดิษฐ์นวัตกรรม GMIS

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ หากการ วิจัยในครั้งนี้ขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้

พรพรรณ ปิติภักธิบุญโญ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(5)
กิตติกรรมประกาศ.....	(6)
สารบัญ.....	(7)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญรูปภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	14
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	14
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	15
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	15
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	17
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	19
2.2 หลักสูตรโรงเรียนสาครพิทยาคม.....	22
2.3 การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์.....	24
2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส.....	27
2.5 นวัตกรรม GMIS.....	28
2.6 รำวงมาตรฐาน.....	42
2.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	50
2.8 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ.....	52
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
3.1 แบบแผนการวิจัย.....	62
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
3.4 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	64
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	67
3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.3 ผลการวิเคราะห์.....	71
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	79
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย.....	80
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูล....	104
ภาคผนวก ค การหาประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย.....	106
ภาคผนวก ง หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของและวิธีปกติ.....	126
ประวัติผู้เขียน.....	291



สารบัญตาราง

ตารางที่ 3.1	ตารางแบบแผนการวิจัยแบบ 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง – กลุ่มควบคุม).....	62
ตารางที่ 4.1	แสดงประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม.....	74
ตารางที่ 4.2	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคมที่ใช้วัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน.....	74
ตารางที่ 4.3	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคมระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้วัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ.....	75
ตารางที่ 4.4	แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้วัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส กลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ.....	75
ตารางที่ 4.5	แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้วัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส..	76

สารบัญรูปภาพ

ภาพที่ 1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	16
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการคิดค้นนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในกระบวนการ PDCA.....	32
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้.....	33
ภาพที่ 2.3 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่เลื่อนขึ้น-ลง และด้านข้างสามารถกางออกและพับเก็บได้.....	33
ภาพที่ 2.4 การออกแบบการวางตัวเซนเซอร์ใช้ตรวจจับการเคลื่อนไหวในแต่ละจุด.....	34
ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างการออกแบบเกมมิฟิเคชัน.....	38
ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน.....	41
ภาพที่ 2.7 ครุฑมณี คงประภัสร์, ครุฑสุภลักษณ์ ภัทรนาวิก, ครุฑมุล ยมะคุปต์.....	43
ภาพที่ 2.8 การแต่งกายแบบชาวบ้าน.....	44
ภาพที่ 2.9 การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5.....	45
ภาพที่ 2.10 การแต่งกายแบบสากลนิยม.....	45
ภาพที่ 2.11 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร.....	46
ภาพที่ 2.12 วงปีพาทย์เครื่องห้า.....	47
ภาพที่ 2.13 วงดนตรีสากล.....	47
ภาพที่ 2.14 ทำร้ายสาย.....	48
ภาพที่ 2.15 ทำสวดสร้อยมาลาแปลง.....	49
ภาพที่ 4.1 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้.....	71
ภาพที่ 4.2 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่เลื่อนขึ้น-ลง และด้านข้างสามารถกางออกและพับเก็บได้.....	72
ภาพที่ 4.3 การออกแบบการวางตัวเซนเซอร์ใช้ตรวจจับการเคลื่อนไหวในแต่ละจุด.....	72

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่าเป็นส่วนสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศชาติให้รุ่งเรือง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง รวมถึงด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี จะเห็นได้ว่า การศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพผู้เรียนในทุกๆด้าน เน้นการจัดการกระบวนการเรียน การสอนให้เข้ากับสังคมแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งสนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะด้านการคิด สร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีในศตวรรษ ที่ 21 เป็นทักษะสำคัญที่จะทำให้การศึกษาในโลกแห่งอนาคตมีคุณภาพและเพิ่มขีดความสามารถของ ทรัพยากรมนุษย์ในการแข่งขันให้ก้าวทันกับประชาคมโลก นอกจากนี้การนำเทคโนโลยีที่หลากหลายเข้า มาผสมผสานกับรูปแบบการสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้การจัดการ เรียนรู้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนอย่างสมบูรณ์ ในยุคของการปฏิรูปการศึกษาผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ที่มี ความรู้คู่คุณธรรม อีกทั้งต้องเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและความรู้ มีวัฒนธรรมใน การดำเนินชีวิตประจำวันและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ปัจจุบันรัฐบาลมี นโยบายหลักด้านการศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาคนทุกช่วงวัย โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ เน้นการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนส่งเสริมด้านการ อนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของ ศิลปวัฒนธรรมไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางการจัด การศึกษาให้ยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ที่สุด โดยเน้นกระบวนการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ศักยภาพ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวิสัยทัศน์เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เป็นมนุษย์ที่มี ความสมดุลทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและ พลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม ศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 4) หลักสูตรฉบับนี้มุ่งให้ผู้เรียน มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม อีกทั้งมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่ง ที่ดีงามให้แก่สังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 5)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระบุว่า “รู้และเข้าใจนาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน” (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 187)

ร่ายมาตรฐานมีวิวัฒนาการมาจากรำโทน ซึ่งเป็นศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่คนไทยนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย ด้วยวิกฤตการณ์ทางการเมืองในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (ปี พ.ศ. 2484-2488) ทำให้รำโทนมีวิวัฒนาการจากการรำตามวิถีชาวบ้านมาสู่การรำที่มีระเบียบแบบแผน ดังนั้นรำโทนจึงเป็นการแสดงที่มีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่รัฐนำมาใช้ทางการเมืองโดย จอมพล ป.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายรัฐนิยมโดยมอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงเนื้อร้อง ทำนองเพลง และกระบวนทำรำขึ้นใหม่โดยใช้ทำรำแม่บท จำนวน 10 เพลง กำหนดการแต่งกายบ่งบอกเอกลักษณ์ของความเป็นไทยด้วยการใช้ชุดไทยแบบสากลนิยม เช่น แต่งกายแบบชาวบ้าน แบบไทยพระราชนิยม แบบราตรีสโมสร และแบบสากลนิยมให้เป็นระเบียบแบบแผนและบ่งบอกถึงความเป็นอารยประเทศ การแสดงดังกล่าวจึงเรียกว่า “ร่ายมาตรฐาน” เนื่องจากมีเนื้อร้อง ทำนองเพลง กระบวนทำรำและการแต่งกายที่กำหนดไว้เป็นแบบแผน ลักษณะรูปแบบการแสดงเป็นการรำคู่ชายหญิง จัดอยู่ในประเภทรำหมู่ เติร์ดเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ใช้วงดนตรีปี่พาทย์และวงดนตรีสากลบรรเลงประกอบการแสดง เอกลักษณ์ของร่ายมาตรฐานเป็น การรำที่มีทำรำเฉพาะของแต่ละเพลง และเนื้อเพลงจะบ่งบอกถึงความรักชาติใช้จังหวัดไทยเป็นหลัก ทำให้ร่ายมาตรฐานเป็นการแสดงในรูปแบบเชิงอนุรักษ์นิยมสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบันนี้

นวัตกรรม GMIS ย่อมาจากคำว่า (G = Gamification, M = Motion, I = Instruction, S = Sensor) เป็นนวัตกรรมที่คิดค้นขึ้นโดยการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความน่าสนใจในการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะปฏิบัติการร่ายมาตรฐานขั้นพื้นฐานระหว่างเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย โดยใช้ระบบเซนเซอร์ตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกาย แสดงผลผ่านหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) และประมวลผลออกมาเป็นค่าคะแนนเฉพาะบุคคล ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลคะแนนในการปฏิบัติทำรำด้วยตนเอง นวัตกรรม GMIS ยังมีการผสมผสานกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถทางด้านทักษะปฏิบัติ กล่าวคือ ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น โดยมีกระบวนกรเรียนการสอนตามรูปแบบ 5 ขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปนัก ก่อนการสาธิต ครูควรให้

คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้าๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทิสนา แคมมณี, 2560, น. 39) ซึ่งผลที่ผู้เรียนได้เรียนตามรูปแบบนี้ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการใช้นวัตกรรม GMIS ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของผู้เรียนด้วย

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่แพร่ระบาดในประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ในช่วงปลายปีพุทธศักราช 2562-2564 ที่ผ่านมามีสถานศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศปิดสถานศึกษาชั่วคราวและมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนมาเป็นรูปแบบออนไลน์ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในด้านการปฏิบัติทำซ้ำไปช่วงระยะเวลาหนึ่งเพราะครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) อย่างทันทั่วทั้งที่ และเมื่อช่วงเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2565 ที่ผ่านมามีกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศเปิดทำการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์แบบเต็มรูปแบบ 100% ทำให้ครูผู้สอนทราบและเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐานได้ชัดเจนขึ้นว่า ทักษะพื้นฐานของผู้เรียนนั้นถดถอยลงไปมากและต้องใช้เวลาในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียนพอสมควร

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปรับพื้นฐานทักษะการปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาทดลองใช้และแก้ปัญหาการเรียนการสอนซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาการปฏิบัติทำซ้ำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ฝึกความกล้าแสดงออก อีกทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ของนักเรียนที่มีพื้นฐานต่างกันให้อยู่ในระดับดีขึ้นหรือสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด และดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้อัจฉริยะ อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชานาฏศิลป์อีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

1.3 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

1. นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม มีประสิทธิภาพในระดับดี มีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จาก 5 ระดับ
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม
5. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม มีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในระดับมาก

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

นวัตกรรม GMIS ผู้วิจัยได้คิดค้นขึ้นโดยการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบ วิศวกรรมศาสตร์ มาทำเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทางด้านความรู้และทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทิดเดือนหงาย

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียน สาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 89 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 รวมทั้งสิ้น 59 คน

3. ขอบเขตเวลา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

4. ขอบเขตสถานที่

โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การเปรียบเทียบ หมายถึง การเปรียบเทียบค่าคะแนนที่ได้จากการวัดความสามารถด้าน ความรู้ ทักษะการร้องและการปฏิบัติทำรำ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลง คันทิดเดือนหงายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการวัดความสามารถด้าน ความรู้ ทักษะการร้องและการปฏิบัติทำรำ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลง คันทิดเดือนหงายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม โดยใช้นวัตกรรม ผสมผสาน รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ร่วางมาตรฐาน หมายถึง การแสดงร่วางเพลงรำซิมารำและเพลงคันทิดเดือนหงาย ซึ่งเป็นเพลง ลำดับที่ 3 และ 4 ในชุดร่วางมาตรฐานที่มีจำนวนทั้งหมด 10 เพลง ซึ่งได้กำหนดลักษณะและรูปแบบ การแสดง เนื้อร้อง ทำนองเพลง การแต่งกาย และท่ารำที่เป็นมาตรฐานตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย

นวัตกรรม GMIS หมายถึง นวัตกรรมที่คิดค้นขึ้นโดยการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมและรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะ

ปฏิบัติการร่างมาตรฐานขั้นพื้นฐานระหว่างเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย โดยใช้ระบบเซนเซอร์ตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกาย แสดงผลผ่านหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) และประมวลผลออกมาเป็นค่าคะแนนเฉพาะบุคคล ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลคะแนนในการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเอง

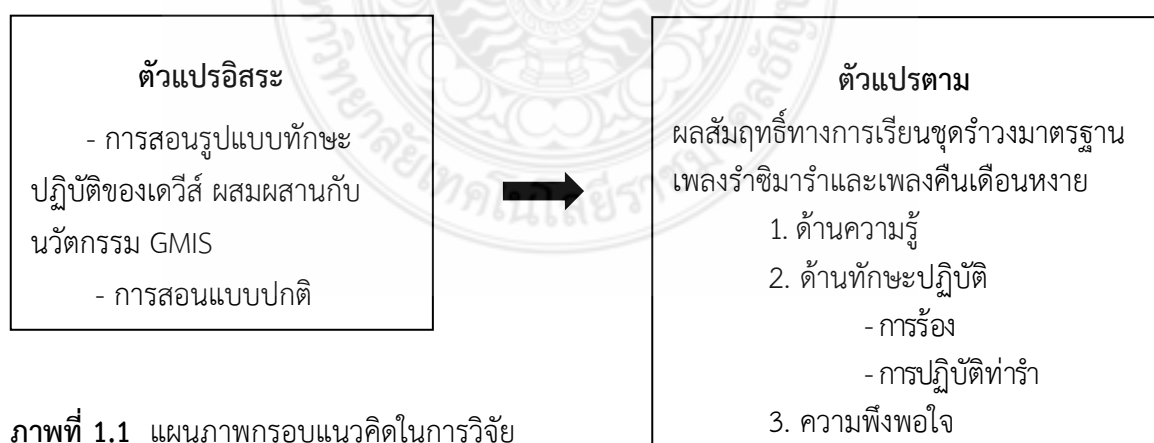
รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หมายถึง รูปแบบการสอน ชุดร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย ที่มุ่งพัฒนาความสามารถทักษะปฏิบัติของผู้เรียนจากทักษะย่อยแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนโรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 29 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 59 คน

โรงเรียนสาครพิทยาคม หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ตั้งอยู่เลขที่ 150 หมู่ 4 ตำบลทางน้ำสาคร อำเภอมนรมย์ จังหวัดชัยนาท

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด รูปแบบ กระบวนการการปฏิบัติท่าร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย ฉบับกรมศิลปากร และได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรม GMIS ขึ้นโดยการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความน่าสนใจในการเรียนรู้ โดยใช้ระบบเซนเซอร์ตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกาย แสดงผลผ่านหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) และประมวลผลออกมาเป็นค่าคะแนนเฉพาะบุคคล ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้



ภาพที่ 1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ3 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่เน้นทักษะการปฏิบัติ ผสมผสานรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ชุดร่วางมาตรฐาน
2. เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ในชุดอื่นๆ โดยการนำนวัตกรรมที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางในการนำหลักการของเกมมิฟิเคชัน (Gamification) มาบูรณาการกับนวัตกรรม GMIS และผสมผสานกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติอื่นๆ ในการสอนรายวิชานาฏศิลป์ เพื่อจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำราบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

- 2.1.1 วิสัยทัศน์ของหลักสูตร
- 2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 2.1.3 สาระรายวิชานาฏศิลป์
- 2.1.4 คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
- 2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางรายวิชานาฏศิลป์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 หลักสูตรโรงเรียนสาครพิทยาคม

- 2.2.1 วิสัยทัศน์
- 2.2.2 จุดหมาย
- 2.2.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

2.3 การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์

- 2.3.1 การจัดกิจกรรมการสอนนาฏศิลป์
- 2.3.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย

2.4 รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

- 2.4.1 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบการสอน
- 2.4.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน
- 2.4.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2.5 นวัตกรรม GMIS

- 2.5.1 ความหมายของนวัตกรรม
- 2.5.2 ประเภทของนวัตกรรมการเรียนรู้
- 2.5.3 ความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้
- 2.5.4 ความหมายของนวัตกรรม GMIS
- 2.5.5 กระบวนการออกแบบและการสร้างนวัตกรรม GMIS
- 2.5.6 วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

(1) การนำนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอน

(2) การนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการพัฒนากระบวนการทำรำด้วยตนเอง

2.5.7 เกมมิฟิเคชัน

- (1) ความหมาย
- (2) องค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน
- (3) การนำเกมมิฟิเคชันมาใช้งาน

2.6 รำวงมาตรฐาน

- 2.6.1 ประวัติความเป็นมา
- 2.6.2 ลักษณะและรูปแบบการแสดง
- 2.6.3 การแต่งกาย
- 2.6.4 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
- 2.6.5 โอกาสที่ใช้ในการแสดง

2.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- 2.7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.7.2 แบบวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - (1) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ
 - (2) การสร้างและตรวจสอบแบบประเมินทักษะทางด้านปฏิบัติ

2.8 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.9.1 งานวิจัยในประเทศ
- 2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.1.1 วิสัยทัศน์ของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 4)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากลและความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 5)

2.1.3 สารระยวิชานาฏศิลป์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ สาระทัศนศิลป์ สาระดนตรี และสาระนาฏศิลป์ โดยเฉพาะสาระนาฏศิลป์ ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ แสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ ใช้ศัพท์เบื้องต้นทางนาฏศิลป์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้นาฏศิลป์ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551, น. 2)

2.1.4 คุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 186-187) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. รู้และเข้าใจการใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแปลความและสื่อสารผ่านการแสดง รวมทั้งพัฒนารูปแบบการแสดง สามารถใช้เกณฑ์ต่างๆ ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง วิเคราะห์ เปรียบเทียบงานนาฏศิลป์ โดยใช้ความรู้เรื่ององค์ประกอบทางนาฏศิลป์ร่วมจัดการแสดง นำแนวคิดของการแสดงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. รู้และเข้าใจประเภทละครไทยในแต่ละยุคสมัย ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ รวมทั้งสามารถออกแบบและสร้างสรรค์อุปกรณ์ เครื่องแต่งกายในการแสดงนาฏศิลป์และละคร มีความเข้าใจความสำคัญบทบาทของนาฏศิลป์ และละครในชีวิตประจำวัน

2.1.5 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางรายวิชานาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 200-202) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระแกนกลางรายวิชานาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ดังนี้

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึกความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ม.2/1 อธิบายการบูรณาการศิลปะแขนงอื่นๆกับการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง : ศิลปะแขนงอื่นๆกับการแสดง

- แสง สี เสียง
- ฉาก

- เครื่องแต่งกาย

- อุปกรณ์

ม.2/2 สร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- หลักและวิธีการสร้างสรรค์การแสดงโดยใช้องค์ประกอบนาฏศิลป์และการละคร

ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง

ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร

- รำวงมาตรฐาน

ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดชั้นปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ม.2/1 เปรียบเทียบลักษณะเฉพาะของการแสดงนาฏศิลป์จากวัฒนธรรมต่างๆ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง : นาฏศิลป์พื้นเมือง

- ความหมาย

- ที่มา

- วัฒนธรรม

- ลักษณะเฉพาะ

ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมในอดีต

สาระการเรียนรู้แกนกลาง : รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์

- นาฏศิลป์พื้นเมือง

- ละครไทย

- ละครพื้นบ้าน

ม.2/3 อธิบายอิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อเนื้อหาของละคร

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- การละครสมัยต่างๆ

จากมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระแกนกลางดังกล่าว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรฐานตัวชี้วัดและสาระแกนกลางที่มีความสอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุด รวบรวมมาตรฐาน มีจำนวน 3 ตัวชี้วัด ดังนี้

มฐ. ศ 3.1 ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง

มฐ. ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- รวบรวมมาตรฐาน

มฐ. ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระการเรียนรู้แกนกลาง : รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์

2.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาครพิทยาคม

2.2.1 วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม ก้าวล้ำวิทยาการ บนพื้นฐานความเป็นไทย ภายใต้อาณัติพระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน” (โรงเรียนสาครพิทยาคม, 2562, น. 2)

2.2.2 จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาครพิทยาคม พุทธศักราช 2562 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 ปีการศึกษา 2566) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2. มีความเป็นเลิศทางวิชาการและมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา 3. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิตสามารถผลิตงานได้อย่างสร้างสรรค์ 4. มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 5. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 6. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (โรงเรียนสาครพิทยาคม, 2562, น. 2)

2.2.3 สารและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาครพิทยาคม พุทธศักราช 2562 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 ปีการศึกษา 2566) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 กิจกรรม ทั้งนี้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ในรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน จำนวน 2 เพลง ได้แก่ เพลงรำซิมารำ และเพลงคืนเดือนหงาย และระบุการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้ (โรงเรียนสาครพิทยาคม, 2562, น. 7)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.2/3 วิเคราะห์การแสดงของตนเองและผู้อื่น โดยใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครที่เหมาะสม

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- หลักและวิธีการวิเคราะห์การแสดง

ตัวชี้วัด ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- ร่างมาตรฐาน

มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัด ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระการเรียนรู้แกนกลาง : รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์

จากมาตรฐาน ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ในรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย มีขอบข่ายสาระ ดังนี้

ด้านความรู้ ได้แก่ ประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง การแต่งกาย ดนตรี ที่ใช้ประกอบการแสดง และโอกาสที่ใช้ในการแสดงชุดร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลง คืนเดือนหงาย

ด้านทักษะ ได้แก่ การร้อง การปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา และการปฏิบัติท่ารำ รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนอย

ด้านเจตคติ ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นในการวิเคราะห์ วิจัยการแสดงรำวงมาตรฐาน และประโยชน์ของรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนอย

2.3 การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์

2.3.1 การจัดกิจกรรมการสอนนาฏศิลป์

การจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ เป็นศาสตร์ที่ครูผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านทฤษฎี และทักษะปฏิบัติ โดยปกติธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของรายวิชานาฏศิลป์ จะมุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ สุนทรียภาพและควมมีคุณค่าในศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดง ซึ่งมีส่งผลโดยตรงกับนักเรียนด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและด้านการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม อีกทั้งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

หลักการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์เริ่มจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียน กำหนดจุดประสงค์การสอนพร้อมทั้งบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนให้ชัดเจน แนะนำแหล่งเรียนรู้ วิธีการหาความรู้ ให้ผู้เรียนได้ทราบ และเข้าสู่กระบวนการฝึกปฏิบัติ มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง สอนจากสิ่งที่ย่างไปหาสิ่งที่ยากตามความเหมาะสมของผู้เรียนแต่ละบุคคล หรือสอนโดยปรับเปลี่ยนท่าที่ยากให้ง่ายขึ้น แต่พยายามรักษาแบบแผนเดิมไว้ โดยการสอนแต่ละท่าครูผู้สอนจะต้องอธิบายการปฏิบัติท่าทำให้ผู้เรียนฟังโดยละเอียด ยึดถือหลักที่ละน้อยแต่ให้แม่นยำแล้วจึงต่อท่าใหม่ นอกจากนี้ระหว่างการฝึกปฏิบัติท่ารำ ครูผู้สอนจะต้องคอยสังเกตผู้เรียนอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้เรียนรักษาสีลาท่าทางในการรำให้อยู่ในแบบแผน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางนาฏศิลป์ให้ถูกต้อง หรืออาจจะใช้ศัพท์ธรรมชาติหรือคำศัพท์ที่ง่ายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายและสะดวกในการจดจำ ในขณะที่ฝึกปฏิบัติท่ารำนั้น ครูผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลงไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนทราบเนื้อเพลงและจังหวะในการฝึกปฏิบัติในเพลงนั้นๆได้อย่างแม่นยำขึ้น และที่สำคัญครูผู้สอนควรสอนให้นักเรียนกล้าแสดงออก โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะและฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ครูผู้สอนควรมีอารมณ์ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่แสดงอารมณ์ที่เปื้อนหน้าวิชานาฏศิลป์ เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่ชอบเรียนวิชานาฏศิลป์ไปด้วย ครูผู้สอนอาจจะเสริมแรงทางบวกให้กับผู้เรียนโดยการเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติท่ารำได้ผ่านเกณฑ์ ควรมีรางวัล คำชมเชย หรือการสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนวิชานาฏศิลป์มากขึ้น นอกจากนี้ในปัจจุบันยังมีการบูรณาการนาฏศิลป์กับวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การงานอาชีพ คณิตศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาผู้เรียนในการกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และรู้จักการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ

ดังนั้นวิชานาฏศิลป์ เป็นวิชาที่เน้นทักษะในการปฏิบัติและการฝึกฝนที่ถูกออกแบบเพื่อฝึกผู้เรียนให้มีนิสัยในการฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ ดังนั้นในการวางรากฐานของการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ครูผู้สอนจึงต้องรู้จักเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์และตรงกับจุดมุ่งหมาย รวมทั้งสร้างความนิยม และควมมีสุนทรียภาพให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนด้วย อย่างไรก็ตาม

การสอนนาฏศิลป์ยังคงยึดถือวิธีการสอนแบบเดิม นั่นคือ ครูจะเป็นแม่แบบในการถ่ายทอดความรู้ และผู้เรียนต้องสังเกต จดจำและเลียนแบบท่าทางตามที่ครูสอนให้ถูกต้องที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนนาฏศิลป์นั้น ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านนาฏศิลป์อย่างถูกต้อง เพื่อเป็นต้นแบบให้กับผู้เรียนได้สังเกตและปฏิบัติตาม โดยสอนจากง่ายไปหายาก คือการสอนจากท่ารำพื้นฐานไปสู่ท่ารำที่มีความซับซ้อนมากขึ้น สอดคล้องตามศักยภาพของผู้เรียน แต่คงความเป็นมาตรฐานและอัตลักษณ์ของการแสดงในชุดนั้นๆ ไว้ ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการสอนแบบสาธิต และให้ผู้เรียนได้สังเกตและฝึกปฏิบัติตาม ซึ่งเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนที่มีแบบแผนเป็นกระบวนการให้อิสระแก่ผู้เรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้กำลังใจ จึงทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ

2.3.2 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะพิสัย

นาฏศิลป์เป็นการเรียนที่เน้นทักษะปฏิบัติ ซึ่งมีความแตกต่างจากการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก เกิดความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ เกิดสุนทรียภาพในด้านศิลปะการแสดง เป็นวิชาที่ฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายให้เข้ากับจังหวะได้อย่างคล่องแคล่ว รู้จักการใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ นาฏยภาษาที่ใช้ในการแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นนาฏศิลป์จึงเป็นวิชาที่เน้นทักษะในการปฏิบัติและการฝึกฝนอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ ทั้งนี้มีเทคนิคการสอนนาฏศิลป์ที่หลากหลายที่ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ เช่น การสอนแบบสาธิต การสอนแบบฝึกปฏิบัติ การสอนแบบให้ปฏิบัติจริง หรือการสอนแบบบรรยาย เป็นต้น ดังนั้นการสอนนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องมีหลักการสอนและรูปแบบการสอนด้านทักษะปฏิบัติอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง ดังที่ ทิศนา ขวมนิธิ (2551, น. 243-244) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะพิสัย เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการ ที่แตกต่างไปจากการพัฒนาทางด้านจิตพิสัยหรือพุทธิพิสัย รูปแบบที่สามารถช่วยผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านนี้ ที่สำคัญๆ 3 รูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน (Simpson) มีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้นอย่างตั้งใจ ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้นๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้นๆ ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำหรือการแสดงทักษะนั้นหรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูกจนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เอง เป็นขั้นที่ช่วยให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้นๆ ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้นๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้คล่องแคล่วชำนาญ เป็นไปโดยอัตโนมัติและด้วย

ความเชื่อมั่นในตนเอง ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้นและประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่างๆ และขั้นที่ 7 ขั้นการคิดริเริ่ม เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายแล้ว ผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ (ทศนา แคมมณี, 2551, น. 243-244)

2) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow) มีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นการเลียนแบบ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนสังเกตการณ์กระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ ซึ่งผู้เรียนย่อมจะรับรู้หรือสังเกตเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ได้ไม่ครบถ้วนแต่อย่างน้อยผู้เรียนจะสามารถบอกได้ว่าขั้นตอนหลักของการกระทำนั้นๆ มีอะไรบ้าง ขั้นที่ 2 ขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เมื่อผู้เรียนได้เห็นและสามารถบอกขั้นตอนของการกระทำที่ต้องการเรียนรู้อย่างชัดเจนแล้ว ให้ผู้เรียนลงมือทำโดยไม่มีแบบอย่างให้เห็น ผู้เรียนอาจลงมือทำตามคำสั่งของผู้สอน หรือทำตามคำสั่งที่ผู้สอนเขียนไว้ในคู่มือก็ได้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แม้ผู้เรียนจะยังไม่สามารถทำได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างน้อยผู้เรียนก็ได้ประสบการณ์ในการลงมือทำและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับการกระทำให้ถูกต้องสมบูรณ์ขึ้น ขั้นที่ 3 ขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนจนสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบอย่างหรือมีคำสั่งนำทางการกระทำ การกระทำที่ถูกต้องแม่นยำ ตรง พอดี สมบูรณ์แบบ เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องสามารถทำได้ในขั้นนี้ ขั้นที่ 4 ขั้นการแสดงออก ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการฝึกฝนมากขึ้นจนกระทั่งสามารถทำสิ่งนั้นๆ ได้ถูกต้องสมบูรณ์แบบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว ราบรื่น และด้วยความมั่นใจ และขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถทำสิ่งนั้นๆ อย่างสบายๆ เป็นไปอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษซึ่งต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อยๆ ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลาย (ทศนา แคมมณี, 2551, น. 243-244)

3) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) มีกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้นจะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป ปกติก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อยๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามทีละส่วนอย่างช้าๆ ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดูหากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะและช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ (ทิตนา แชมมณี, 2551, น. 243-244)

จากรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัยดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย เนื่องจากมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมีความสอดคล้องกับรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย โดยเน้นทักษะปฏิบัติ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

2.4 รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain)

2.4.1 ทฤษฎี หลักการ แนวคิดของรูปแบบการสอน

ทิตนา แชมมณี (2551, น. 246) ได้กล่าวถึง การพัฒนาทักษะปฏิบัติตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้ ทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น มี 5 ขั้น ได้แก่ ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นให้เทคนิควิธีการและขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

2.4.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก

2.4.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (ทิตนา แชมมณี, 2551, น. 246) ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (Imitation Copy Action) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินปกติ ก่อนการสาธิต ครูควรให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Manipulation) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย (Precision) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใด ผู้สอนควรให้คำชี้แนะ และช่วยแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนทำได้ เมื่อได้แล้วผู้สอนจึงเริ่มสาธิตทักษะย่อยส่วนต่อไป และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยนั้นจนทำได้ ทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งครบทุกส่วน

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (Articulation) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้น ทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (Naturalization) เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติแต่ละส่วนได้แล้ว จึงให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ๆ ต่อเนื่องกันตั้งแต่ต้นจนจบ และฝึกปฏิบัติหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติทักษะที่สมบูรณ์ได้อย่างชำนาญ

ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพราะสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ 3 สารนาฏศิลป์ ที่ประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ หลายประการ เช่น การขับร้อง การฟังจังหวะ การเคลื่อนไหวศีรษะ ลำตัว มือและเท้า ซึ่งผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการพัฒนาทักษะย่อยๆ แล้วเชื่อมโยงไปสู่ทักษะที่สมบูรณ์ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส และสามารถตอบโจทย์การจัดการเรียนการสอนด้านทักษะปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

2.5 นวัตกรรม GMIS

2.5.1 ความหมายของนวัตกรรม

คำว่า “นวัตกรรม” (Innovation) มาจากคำกริยาว่า Innovate หมายถึง ทำให้ใหม่เปลี่ยนแปลงให้เกิดสิ่งใหม่ ดังนั้น นวัตกรรมจึงหมายถึงการนำสิ่งใหม่ๆ เข้ามาเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดสิ่งใหม่และนำไปใช้ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นวงการใดก็ตาม มีการนำเอาความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ หรือสิ่งใหม่ๆ เข้ามาใช้เพื่อปรับปรุงงานให้ดีกว่าเดิมก็เรียกได้ว่าเป็นนวัตกรรมของวงการนั้นๆ เช่น ถ้าในวงการศึกษานำเอามาใช้ ก็เรียกว่า “นวัตกรรมการศึกษา” ถ้านำมาใช้ในการเรียนรู้ก็เรียกว่า “นวัตกรรมการเรียนรู้” ดังนั้น นวัตกรรมการเรียนรู้จึงหมายถึง สิ่งใหม่ๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีคุณภาพ (กุลิสรา จิตรชญาวนิช, 2564, น.103-104)

ทิศนา ขัมมณี (2554, น. 481) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า นวัตกรรม หรือนวัตกรรมตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 แปลว่า “การก่อสร้าง” วงการศึกษานำคำนี้มาใช้ในการความหมายของ “การทำให้ใหม่” หรือ “สิ่งที่ทำให้ใหม่” ซึ่งได้แก่ แนวคิด แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ สื่อและเทคนิคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งได้รับการคิดค้นและจัดทำขึ้นใหม่เพื่อช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ทางการศึกษา

บุญแก้ว ควรหาเวช (2542, น. 11) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า นวัตกรรม เป็นคำที่ค่อนข้างจะใหม่ในวงการการศึกษาไทย คำนี้เป็นศัพท์บัญญัติของคณะกรรมการพิจารณาศัพท์วิชาการศึกษาระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแต่เดิมใช้คำว่า นวัตกรรม เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า Innovation เป็น

คำนามมาจากคำกริยาว่า Innovate มีรากศัพท์มาจากภาษาอังกฤษว่า Innovare (in (=in) + novare = to renew, to modify) และ novare มาจากคำว่า novus (=new)

ทอมัส ฮิวส์ (Thomas Hughes, 1987) ได้ให้ความหมายของ “นวัตกรรม” ว่าเป็นการนำวิธีการใหม่ๆ มาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาเป็นขั้นๆ แล้ว เริ่มตั้งแต่การคิดค้น (Invention) การพัฒนา (Development) ซึ่งอาจจะเป็นไปในรูปของโครงการทดลองปฏิบัติก่อน (Pilot Project) แล้วจึงนำไปปฏิบัติจริงซึ่งมีความแตกต่างไปจากการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติมา

บุญเกื้อ ควรหาเวช (อ้างถึงใน ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2521, น. 14) ได้ให้ความหมาย นวัตกรรมไว้ว่า หมายถึงวิธีการปฏิบัติใหม่ๆ ที่แปลกไปจากเดิมโดยอาจจะได้มาจากการคิดค้นพบวิธีการใหม่ๆ ขึ้นมาหรือมีการปรับปรุงของเก่าให้เหมาะสมและสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ได้รับการทดลอง พัฒนา จนเป็นที่เชื่อถือได้แล้วว่าได้ผลดีในทางปฏิบัติทำให้ระบบก้าวไปสู่จุดหมายปลายทางได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น

จากความหมายของนวัตกรรมดังกล่าว สรุปได้ว่า นวัตกรรม คือการทำให้สิ่งใหม่หรือทำสิ่งใหม่ วิธีการใหม่ๆ ที่แปลกไปจากเดิม นำมาปฏิบัติหลังจากได้ผ่านการทดลองหรือได้รับการพัฒนามาเป็นขั้นๆ แล้ว จนเป็นที่น่าเชื่อถือและได้ผลดีในทางปฏิบัติ เพื่อนำมาเป็นเครื่องมือหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในระบบการศึกษา ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

2.5.2 ประเภทของนวัตกรรมการเรียนรู้

นวัตกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมีหลายลักษณะด้วยกัน โดยขอจัดหมวดหมู่แยกเป็น 4 ประเภทดังนี้ (กุลิสรา จิตระยวณิช, 2564, น.105)

ประเภทที่ 1 หลักสูตร เป็นการใช้วิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ นวัตกรรมด้านหลักสูตรส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการในลักษณะเชื่อมโยงทางด้านวิทยาการสาขาต่างๆ ที่มีความทันสมัย สามารถนำมาใช้พัฒนาคนหรือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทที่ 2 เทคนิควิธีการ เป็นแนวคิด เทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ต่างๆ ที่แปลกใหม่ผ่านการทดลองใช้และการพิสูจน์ที่น่าเชื่อถือ เช่น ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) การเรียนรู้ตามแนวสะเต็มศึกษา (STEM Education) วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ประเภทที่ 3 สื่อการเรียนรู้ เป็นสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ที่จัดทำขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น เช่น แบบฝึกทักษะต่างๆ เกม

ประเภทที่ 4 สื่อเทคโนโลยี เป็นสื่อเกี่ยวกับทางด้านเทคโนโลยีที่จัดทำขึ้นใหม่ เช่น วิดีทัศน์ บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เว็บไซต์

2.5.3 ความสำคัญของนวัตกรรมการเรียนรู้

นวัตกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรสร้างหรือพัฒนาขึ้นมาและควรแสวงหาเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นอย่างยิ่ง โดยนวัตกรรมการเรียนรู้มีความสำคัญหลายประการด้วยกันดังนี้ (กุลิสรา จิตรชญาวนิช, 2564, น.106)

1. ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้
2. ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่แปลกใหม่
3. ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาหรือบทเรียนได้เป็นอย่างดีและเรียนรู้ได้เร็วขึ้น
4. ทำให้การจัดการเรียนรู้สนุกและไม่เกิดความเบื่อหน่าย
5. ทำให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
6. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านต่างๆ ของผู้เรียน
7. ทำให้เกิดการพัฒนาด้านวงการการศึกษา

2.5.4 ความหมายของนวัตกรรม GMIS

นวัตกรรมการเรียนรู้ GMIS ย่อมาจากคำว่า (Gamification Motion Instruction Sensor) ซึ่งมีความหมายดังนี้

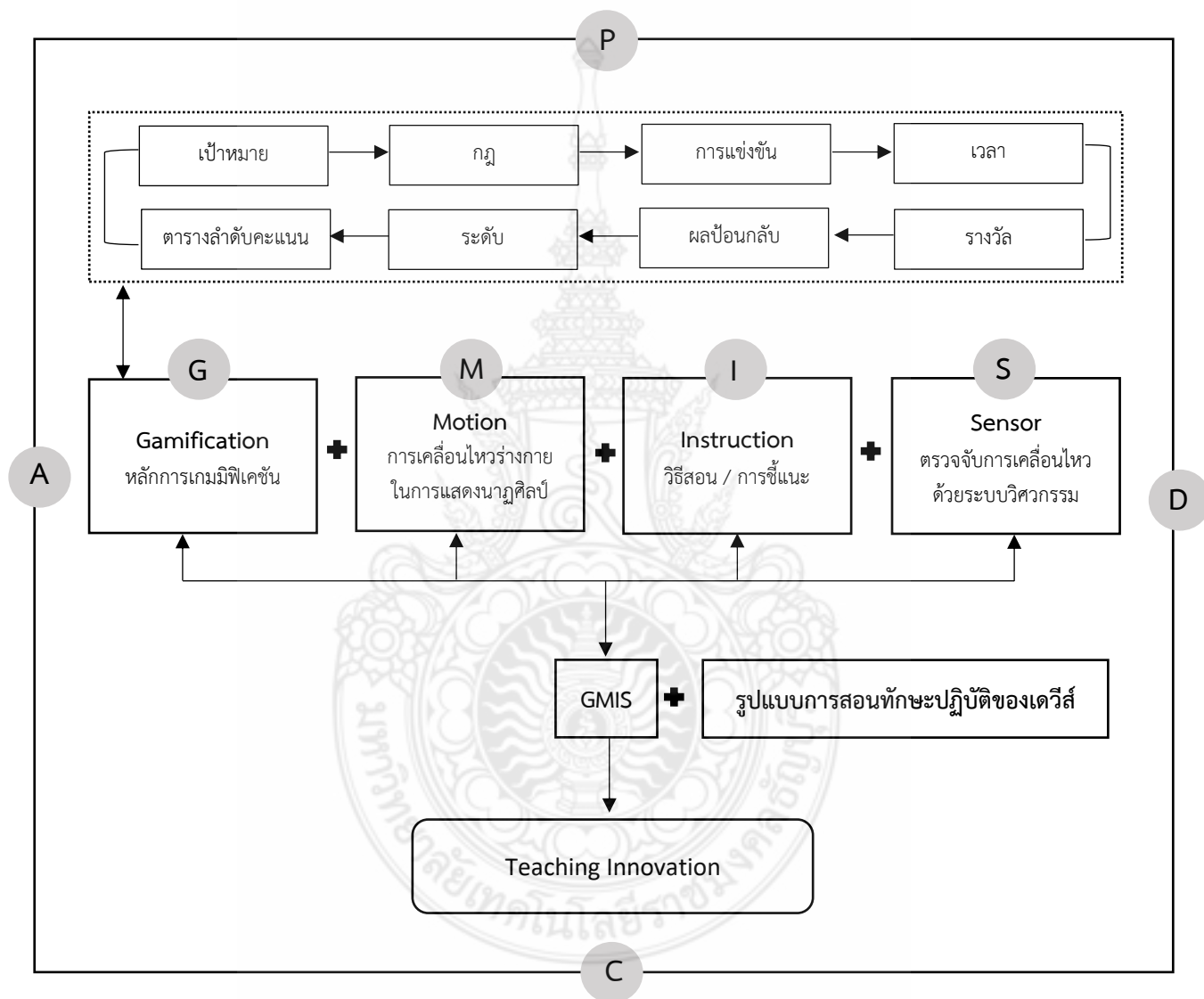
- G หมายถึง Gamification เป็นหลักการพื้นฐานในการออกแบบเกมและกลไกการเล่นเกมนำออกมาออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ทำท่ายและพัฒนาความสามารถของตนเอง อีกทั้งเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
- M หมายถึง Motion เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายในที่นี้คือการรำตามรูปแบบนาฏศิลป์ไทย ได้แก่ การปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา และกระบวนท่ารำรำวงมาตรฐานในเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย
- I หมายถึง Instruction เป็นการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานกับการใช้นวัตกรรมการสอน
- S หมายถึง Sensor เป็นกลไกทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้การตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายด้วยระบบเซนเซอร์ในกระบวนท่ารำรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า GMIS เป็นนวัตกรรมที่คิดค้นขึ้นโดยการนำศาสตร์ทางด้าน ศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมเข้ามา ประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะปฏิบัติการร่าง มาตรฐานขั้นพื้นฐานระหว่างเพลงรำซิมราและเพลงคันทอนหงาย โดยใช้ระบบเซนเซอร์ตรวจจับ การเคลื่อนไหวของร่างกาย (กระบวนท่ารำ) แสดงผลผ่านหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) และประมวลผลออกมาเป็นค่าคะแนนเฉพาะบุคคล ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ ทราบผลคะแนนในการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเอง นวัตกรรม GMIS ยังมีการผสมผสานกับรูปแบบการ เรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนฝึกทำทักษะย่อย ๆ ให้ได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงต่อกันเป็น ทักษะใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและเร็วขึ้น ในการคิดค้นนวัตกรรม GMIS ผู้วิจัย ได้นำวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA มาใช้ในกระบวนการสร้างนวัตกรรมบูรณาการกับศาสตร์ของ เกมมิฟิเคชัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ไม่ใช่เกม (Non-game contexts) แต่เป็นบริบทกิจกรรมที่นำหลักการ และองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชันมาใช้ในการออกแบบนวัตกรรม เพื่อประโยชน์ทางการค้าหรือ การศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ “การเรียนรู้ผ่านการเล่นท้าทายความสามารถของตนเอง” ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจภายใน สร้างความพึงพอใจต่อผู้เรียนและช่วยให้บรรลุ วัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น



2.5.5 กระบวนการออกแบบและการสร้างนวัตกรรม GMIS

นวัตกรรม GMIS ถูกคิดค้นขึ้นจากการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมและรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน มีส่วนร่วม เพิ่มพูนทักษะและอยากเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA มาเป็นแนวทางของกระบวนการออกแบบ วางแผน และการสร้างนวัตกรรม ดังนี้



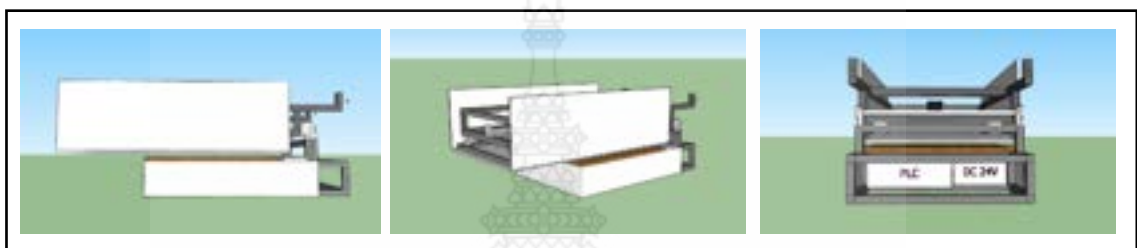
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการคิดค้นนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกระบวนการ PDCA

ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

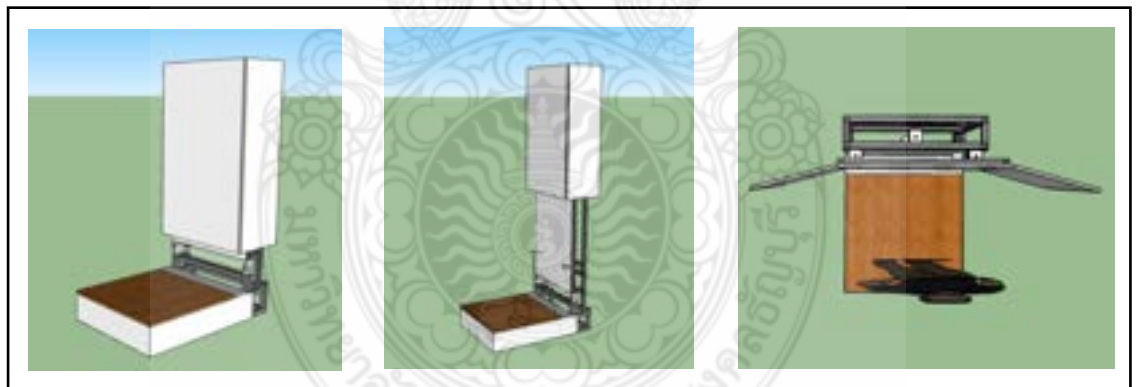
จากภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการคิดค้นนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกระบวนการ PDCA ผู้วิจัยมีขั้นตอนและกระบวนการสร้างนวัตกรรม GMIS ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลการปฏิบัติทำร่างมาตรฐานเพลงรำชาชีมารำและเพลงคันทันเดือนหงายจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย และวิทยุทัศน์ร่างมาตรฐาน ฉบับกรมศิลปากร

2. วิเคราะห์วางแผนและออกแบบโครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS กำหนดความกว้าง ความยาว ความสูงของกระดานบอร์ดและตัวฐาน (ความสูงประมาณ 2 เมตร ความกว้างประมาณ 50 เซนติเมตร) โดยออกแบบให้สามารถเลื่อนขึ้น - ลง ตามส่วนสูงของผู้เรียน และด้านข้างสามารถกางออกพับเก็บได้

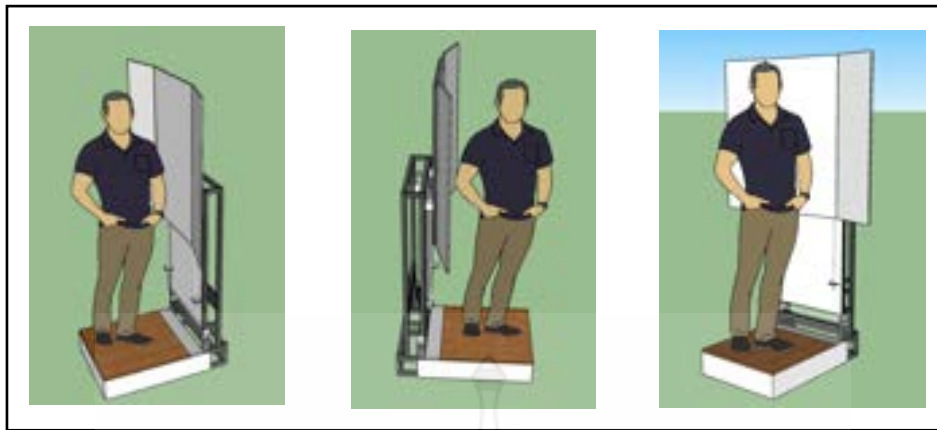


ภาพที่ 2.2 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 2.3 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่เลื่อนขึ้น-ลง และด้านข้างสามารถกางออกและพับเก็บได้

ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 2.4 การออกแบบการวางตัวเซนเซอร์ใช้ตรวจจับการเคลื่อนไหวในแต่ละจุด
ที่มา : พรพรรณ ปิติภักธิบุญ (2565)

3. วิเคราะห์การปฏิบัติท่ารำเพื่อออกแบบการวางตัวเซนเซอร์ที่ใช้ตรวจจับการเคลื่อนไหวในแต่ละจุด ระดับแขน การวางตำแหน่งเท้า รวมถึงองศาของการหมุนลำตัวและเอียงศีรษะ ของเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย

4. ออกแบบการเขียนโปรแกรม PLC (PROGRAMMABLE LOGIC CONTROL) เพื่อวางระบบเซนเซอร์การตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายตามจังหวะเพลง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้า

5. ติดตั้งเครื่อง PLC กับโครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ที่ออกแบบไว้ และติดตั้งหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) เพื่อแสดงผลเป็นค่าตัวเลขจากการฝึกปฏิบัติ

6. นำหลักการของเกมมิฟิเคชันมาประยุกต์ใช้กับนวัตกรรม GMIS ในองค์ประกอบด้านเป้าหมาย กฎ การแข่งขัน เวลา และรางวัลมาใช้ในการกำหนดค่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนต่อการฝึกปฏิบัติท่ารำในแต่ละครั้ง โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

องศาและตำแหน่งของท่ารำ

ปฏิบัติท่ารำได้องศาที่ถูกต้องครบถ้วนท่า

ปฏิบัติท่ารำผิด 1 กระบวนท่า

ปฏิบัติท่ารำผิด 2 กระบวนท่า

ปฏิบัติท่ารำผิด 3 กระบวนท่า

ปฏิบัติท่ารำผิด 4 กระบวนท่า

คะแนน

ได้คะแนน 5 คะแนน

ได้คะแนน 4 คะแนน

ได้คะแนน 3 คะแนน

ได้คะแนน 2 คะแนน

ได้คะแนน 1 คะแนน

7. การปฏิบัติทำรำของผู้เรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะทราบความบกพร่องของตนเองในการฝึกจากกระจกที่สะท้อนจากแสงตัวเซนเซอร์ในแต่ละกระบวนท่า เพื่อจะนำไปฝึกหัดแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป ซึ่งเป็นการแข่งขัน สร้างการเรียนรู้ การพิสูจน์ความสามารถและความสำเร็จด้วยตนเอง

8. เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ตามกฎและกติกาที่กำหนด ผู้เรียนจะได้ทราบคะแนนเป็นรายบุคคลและเรียงลำดับในตารางระดับคะแนน แต่หากผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ได้ ผู้เรียนจะต้องประมวลผลย้อนกลับเพื่อไปทำความเข้าใจกับเป้าหมายที่ตั้งไว้อีกครั้ง

9. ทดสอบการใช้งานนวัตกรรม GMIS ที่เสร็จสิ้น เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือก่อนการนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป

10. จัดทำคู่มือการใช้งานนวัตกรรม GMIS

ทั้งนี้นวัตกรรม GMIS ยังสามารถนำมาติดตั้งภายในห้องเรียน โดยผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้ครั้งละ 1 คน ในหลายๆ ครั้งได้ เพื่อเป็นการท้าทายความสามารถผู้เรียนในการทำกิจกรรม และเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเพื่อที่จะได้คะแนนสูงขึ้นต่อไป

2.5.6 วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางาย มีการนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ 2 รูปแบบ คือ 1. การนำนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2. การนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการพัฒนากระบวนท่ารำด้วยตนเอง ดังนี้

(1) การนำนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ครูผู้สอนเป็นผู้สาธิตและถ่ายทอดกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางายให้กับผู้เรียนโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามตั้งแต่ต้นจนจบ และชี้แนะจุดสำคัญที่ผู้เรียนควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย เมื่อครูผู้สอนสาธิตกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางายให้กับผู้เรียนแล้ว ครูผู้สอนจะสาธิตกระบวนท่ารำเป็นส่วนย่อยๆ และสาธิตแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและปฏิบัติตามไปทีละส่วนอย่างช้าๆ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ผู้เรียนจะปฏิบัติท่ารำโดยไม่มีครูผู้สอนสาธิตหรือเป็นแบบอย่างให้ดู หากติดขัดจุดใดครูผู้สอนจะเข้าไปชี้แนะแนวและแก้ไขจนกระทั่งผู้เรียนปฏิบัติกระบวนท่ารำได้ถูกต้อง ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการดังนี้

3.1 ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกระบวนท่ารำร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางาย โดยใช้นวัตกรรม GMIS ที่ละเพลง วิธีการคือ ให้ผู้เรียนแต่ละคนปฏิบัติท่ารำทีละเพลงโดยยืนบนฐานบอร์ดนวัตกรรม GMIS หันหน้าตรงและปฏิบัติท่ารำ ผู้เรียนจะทราบความบกพร่องในการปฏิบัติท่ารำแต่ละตำแหน่งจากแสงและผลคะแนน และมีการบันทึกข้อมูลไว้อัตโนมัติ

3.2 ครูผู้สอนนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกปฏิบัติกระบวนการทำรำกับนวัตกรรม GMIS ที่ละเพลง และมีการบันทึกข้อมูลไว้โดยอัตโนมัติ เพื่อคัดแยกผู้เรียนที่ปฏิบัติทำรำไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

3.3 ครูผู้สอนคัดเลือกผู้เรียนที่ปฏิบัติกระบวนการทำรำโดยใช้นวัตกรรม GMIS ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด ให้ฝึกปฏิบัติกระบวนการทำรำใหม่อีกครั้ง

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติกระบวนการทำรำได้ดีแล้ว ครูผู้สอนจะแนะนำเทคนิคและวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกระบวนการทำรำในแต่ละส่วนให้ดีและถูกต้องมากยิ่งขึ้น โดยผู้เรียนสามารถใช้นวัตกรรม GMIS ตรวจสอบความสามารถในการปฏิบัติกระบวนการทำรำของตนเอง ในเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติกระบวนการทำรำในส่วนย่อย ๆ ได้คล่องแคล่วแล้ว และผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายตั้งแต่ต้นจนจบได้ด้วยตนเอง โดยใช้นวัตกรรม GMIS และสามารถอ่านค่าคะแนนจากหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) ในระบบดิจิทัล

(2) การนำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการพัฒนากระบวนการทำรำด้วยตนเอง

หากผู้เรียนยังปฏิบัติกระบวนการทำรำในห้องเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายแผนแล้วไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ผู้เรียนจะต้องกลับไปฝึกฝนกระบวนการทำรำด้วยตนเองอีกครั้งโดยใช้เวลาวางหลังเลิกเรียน แล้วจึงกลับมาปฏิบัติกระบวนการทำรำกับนวัตกรรม GMIS อีกครั้ง ซึ่งกำหนดวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ดังนี้

- 2.1 ผู้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำด้วยตนเอง
- 2.2 กำหนดให้ผู้เรียนใช้นวัตกรรม GMIS ในการพัฒนากระบวนการทำรำโดยจำกัดการใช้งานคนละ 3 ครั้ง
- 2.3 ผู้เรียนบันทึกผลคะแนนการปฏิบัติกระบวนการทำในแต่ละครั้งแล้วรายงานผลต่อครูผู้สอน
- 2.4 ครูผู้สอนเปรียบเทียบและประเมินผลการปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายของผู้เรียนจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 2.5 ครูผู้สอนบันทึกผลคะแนนของผู้เรียนไว้เป็นหลักฐาน และผู้เรียนสามารถขอทราบผลคะแนนการปฏิบัติกระบวนการทำรำของตนเองเพื่อพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นได้

2.5.7 เกมมิฟิเคชัน

(1) ความหมายของเกมมิฟิเคชัน

ชนัดต์ พุนเดช และธนิศา เลิศพรกุลรัตน์ (2559, น. 331) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ เกมมิฟิเคชัน คือ การนำเอาหลักการพื้นฐานในการออกแบบเกม กลไกการเล่นเกม มาใช้ในบริบทอื่นที่ไม่ใช่การเล่นเกม โดยแนวคิดนี้เป็นวิธีที่ช่วยเพิ่มความผูกพันแก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ที่ได้รับความนิยมและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในภาคธุรกิจ รวมทั้งวงการการศึกษาได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อนำเอาแนวคิดนี้มาช่วยยกระดับคุณภาพของผู้เรียนเช่นกัน การนำแนวคิดเกมมิฟิเคชันมาใช้ในการเรียนรู้เป็นหนึ่งในวิธีการ

และเทคนิคทางการศึกษาที่สามารถสร้างแรงจูงใจและความผูกพันในการเรียนของผู้เรียนได้อย่างเป็น
อย่างดี

เกมมิฟิเคชัน (Gamification) เป็นการใช้เทคนิคในรูปแบบของเกมโดยไม่ใช้ตัวเกม เพื่อเป็นสิ่งที่ช่วยในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่สนุกสนาน ใช้กลไกของเกมเป็นตัวดำเนินการอย่างไม่น่าเบื่อ อันจะทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม ตรวจสอบ ปรับปรุง และหาวิธีการแก้ไขปัญหาเกมมิฟิเคชัน เป็นการนำเอาหลักการพื้นฐานในการออกแบบกลไกการเล่น เกม เช่น แต้มสะสม (Points) ระดับชั้น (Levels) การได้รับรางวัล (Rewards) กระดานผู้นำ (Leaderboards) หรือจัดการแข่งขันระหว่างผู้เข้าร่วม (Competition) เป็นต้น มาประยุกต์ใช้ในบริบทอื่นที่ไม่ใช่การเล่น เกม โดยจำลองสภาพแวดล้อมให้เสมือนการเล่น เกม (ฉัตรพงศ์ ชูแสงนิล, 2561)

ตรัง สุวรรณศิลป์ (2564, น. 26) ได้นิยามคำว่า เกมมิฟิเคชัน ว่า 1. เกมมิฟิเคชัน คือ “The use of game elements and game design techniques in ono-game context” การนำองค์ประกอบของเกมและหลักการออกแบบเกมมาปรับใช้ในบริบทที่ไม่ใช่เกม 2. เจตนาคือเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม 3. เกมมิฟิเคชันไม่ใช่การเล่น เกม แต่คือการเอาองค์ประกอบบางอย่างของเกมมาปรับใช้ในกิจกรรมอื่นเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ 4. เกมมิฟิเคชันคือหลักในการคิดผ่านสายตาและมุมมองของนักออกแบบเกม ซึ่งจะให้ความสำคัญกับคนเล่นเป็นอันดับแรก ว่าทำอย่างไรคนเล่นถึงจะสนุก อะไรที่จะจูงใจให้คนมาเล่นเกม

สรุปได้ว่าเกมมิฟิเคชัน คือ หลักการพื้นฐานในการออกแบบเกมและกลไกการเล่น เกม มาใช้ในบริบทอื่นที่ไม่ใช่การเล่น เกม โดยนำองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชันซึ่งได้แก่ เป้าหมาย กฎ การแข่งขัน เวลา รางวัล ผลป้อนกลับ ระดับ และตารางอันดับคะแนน มาออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นสิ่งที่ช่วยในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ท้าทายความสามารถและการพัฒนาตนเอง อีกทั้งเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

(2) องค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน

วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ (2563 , น. 5) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน คือ การนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความน่าสนใจในการเรียนรู้หรือร่วมบริบทของกิจกรรมนั้นๆ เพื่อสร้างแรงจูงใจและความน่าตื่นเต้น ทำให้เกิดเป็นสภาพแวดล้อมที่ดี มีกระบวนการที่ง่ายต่อการเข้าใจในสิ่งที่ซับซ้อนหรือเข้าใจยาก โดยใช้เหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในความเป็นจริงมาจัดเป็นกิจกรรมในลักษณะของเกม องค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน มีดังนี้

1) เป้าหมาย (Goal) สิ่งที่มีในทุกเกมคือเป้าหมายของการเล่นเกมต่างๆ เป้าหมายของเกมแต่ละชนิดมีวิธีการเล่นที่แตกต่างกัน เช่น อาจจะเป็นการกำหนดถึงการเอาชนะ สามารถแก้ปริศนาแก้ปัญหาค้นหาแผนที่ผู้ออกแบบเกมกำหนดไว้ เป้าหมายที่สร้างไว้ทำให้เกิดความท้าทาย (Challenges) ต่างๆ ในเกมเป็นแผนที่สำคัญที่จูงใจให้เหล่าบรรดาผู้เล่นต้องบุกป่าฝ่าดงจนถึงชัยชนะ และจดจำถึงความสำเร็จที่ได้กระทำแบบเป็นขั้นเป็นตอน ที่ช่วยให้ผู้เล่นเล่นต่อไปเรื่อยๆ เมื่อบรรลุเป้าหมายถึงจะเป็นการจบ บางครั้งอาจจะจำเป็นต้องประกอบด้วยเป้าหมายย่อย (Sub-goal) ก่อนที่สามารถนำไปสู่

เป้าหมายใหญ่ เพื่อให้เกิดการเล่นอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมในเกมมิฟิเคชันต้องมีการกำหนดเป้าหมายของแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจน



ภาพที่ 2.5 ตัวอย่างการออกแบบเกมมิฟิเคชัน

ที่มา : วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ (2563)

วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ (2563, น. 5) กล่าวว่า จากภาพที่ 2.5 จะเห็นว่า Gamification ถูกนิยามให้อยู่บนช่องขวาบน ซึ่งเป็นส่วนผสมระหว่างการมีความเป็นเกม (Gaming) อยู่บางส่วน (Part) ในบริบทนั้นๆ Gamification คือการออกแบบสิ่งที่ไม่ได้มีเป้าหมายของการเล่นเกมให้มีลักษณะของเกมตามที่เป็นตัวเกมเอง ออกแบบมาเพื่อความสนุก หรือเพื่อตอบเป้าหมายจำลองที่เกิดขึ้น เรียกว่า “Serious Game”

2) กฎ (Rules) กฎ คือ ข้อกำหนดหรือข้อบังคับให้ต้องมีการปฏิบัติตาม เกมจะต้องมีการบอกถึงกฎ กติกา วิธีการเล่น วิธีการให้คะแนน การจบเกม การได้รางวัล หรือเงื่อนไข โดยอธิบายไว้เพื่อให้ผู้เล่นปฏิบัติตาม ผู้ออกแบบเกมมิฟิเคชันจะต้องเป็นผู้กำหนดกฎต่างๆ ให้ชัดเจน ตามภารกิจในกิจกรรมที่กำหนดขึ้น

3) ความขัดแย้ง การแข่งขัน หรือความร่วมมือ (Conflict, Competition, or Cooperation) ในการเล่นเกมที่มีความขัดแย้งจะเป็นการเอาชนะ การฝ่าฟันอุปสรรค โดยการทำลายหรือขัดขวางฝ่ายตรงข้าม แต่การแข่งขันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของตนเองเพื่อเอาชนะฝ่ายตรงข้าม หรือเอาชนะตนเอง ส่วนความร่วมมือเป็นการร่วมกันเป็นทีมเพื่อเอาชนะอุปสรรค และบรรลุเป้าหมายที่มีร่วมกัน แนวทางดังกล่าวนี้เกมมิฟิเคชันนำมาใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในแต่ละกิจกรรม

4) เวลา (Times) ตัวจับเวลาที่ทำให้อาจะทำให้ผู้เล่นเกิดความเครียดและกดดันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงผลักดันในการทำกิจกรรมหรือการดำเนินการ ทำให้เป็นการฝึกฝนของผู้ร่วมกิจกรรมทำงานสัมพันธ์กับเวลา ผู้ร่วมกิจกรรมจะต้องเรียนรู้การจัดการบริหารเวลาซึ่งเป็นปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญ ในกิจกรรมเกมมิฟิเคชัน จะต้องกำหนดระยะเวลาในการสร้างกิจกรรมต่างๆ ให้แน่นอน

5) รางวัล (Reward) รางวัลเป็นสิ่งที่ผู้เล่นจะได้รับเมื่อประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยผ่านภารกิจบางอย่าง รางวัลคือผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมของผู้เล่น ซึ่งควรจะมีตารางอันดับคะแนน (Leaderboard) การให้รางวัลเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เล่นแข่งขันกันทำคะแนนสูง หรือการเลื่อนลำดับในกิจกรรมที่กำหนดขึ้น การนำกิจกรรมในเกมมาออกแบบเพื่อสร้างแรงจูงใจ รางวัลจากกิจกรรมคือหัวใจสำคัญที่จะวัดระดับความสำเร็จของกิจกรรมนั้น นักออกแบบเกมได้ใช้แนวคิดต่างๆ ที่จะออกแบบให้ผู้เล่นสามารถมีส่วนร่วม จูงใจให้ผู้เล่นเล่นเกมหรือทำกิจกรรมนั้น จากหนังสือ Rules of Play สาเลนและชิมเมอร์แมน ได้แบ่งประเภทของรางวัลเป็น แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 รางวัลเกียรติยศ หรือ Reward of Glory เป็นรางวัลที่ไม่มีผลกระทบต่อเกม เป็นรางวัลที่แสดงว่าผู้เล่น ได้ทราบว่าได้คะแนนเท่าไร ติดอันดับอะไร ในการนำมาใช้เกี่ยวกับเกมมีฟิเคชั่น เช่น การเชิคว่าผู้เล่นได้เข้ามาเล่นมีการพัฒนาขึ้นจากคะแนนสะสมที่ได้เล่น

แบบที่ 2 รางวัลการดำรงชีวิต หรือ Rewards of Sustenance เป็นรางวัลที่ผู้เล่นสามารถรักษาให้ตัวเองอยู่ในเกม หรือเป็นการรักษาในอยู่กิจกรรมต่างๆ ที่ออกแบบไว้ เช่น ต้องรักษาคะแนนให้ไม่น้อยกว่า 10 คะแนนถ้าไม่ถึงก็ไม่สามารถเล่นต่อได้

แบบที่ 3 รางวัลเพื่อการเข้าถึง หรือ Reward of Access เป็นรางวัลที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เล่นสามารถเข้าถึงกิจกรรมพิเศษต่างๆ ไขปัญหาในเกมเพื่อเข้าถึงระดับต่างๆ ในภารกิจ เช่น การมีกุญแจเพื่อเข้าห้องได้ การมีรางวัลเพิ่ม หรือการแก้ไขปัญหาดังๆ

แบบที่ 4 รางวัลเพื่อสิ่งอำนวยความสะดวก หรือ Rewards of Facility เป็นรางวัลต่างๆ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เล่นสามารถทำกิจกรรมได้สะดวกรวดเร็วขึ้น เช่น กระโดดสูงขึ้น วิ่งเร็วขึ้น เป็นต้น

รางวัลทั้ง 4 แบบดังกล่าวนำมาออกแบบเพื่อสร้างให้ผู้เล่นร่วมกิจกรรมทำกิจกรรมตามระยะเวลาที่กำหนด โดยใช้รางวัลเพื่อจูงใจให้กับผู้เล่นที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้รับแต้ม (Point) ตรารับรองหรือตราสัญลักษณ์ต่างๆ (Badge) หรือการได้เลื่อนระดับขึ้น หรือระดับความสามารถในตารางอันดับคะแนน (Leaderboard) และการนำรางวัลแต่ละประเภทมาใช้จูงใจเพื่อให้ไปสู่เป้าหมาย

6) ผลป้อนกลับ (Feedback) เป็นกิจกรรมที่เกมสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เล่นสามารถทราบว่าตัวเองทำสิ่งนี้แล้วได้อะไรตอบแทน เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความคิด การกระทำที่ถูกต้องหรือการกระทำที่ผิดพลาด เพื่อแนะนำไปในทางที่เหมาะสมต่อการดำเนินกิจกรรม จากภาพป้อนกลับอาจจะเป็นการแสดงภาพกราฟฟิค การแสดงตัวเลขเพื่อให้เห็นว่าความสามารถของผู้ร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับไหน

7) ระดับ (Levels) เป็นทางสร้างระดับความยากง่ายของเกม เพื่อให้สัมพันธ์กับผู้เล่น เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความท้าทายต่อเนื่อง โดยผู้เล่นจะมีความคืบหน้าไปยังระดับที่สูงขึ้น เพื่อให้เกิดเป้าหมาย (Goals) ใหม่ ผู้เล่นจะได้รับความกดดันมากขึ้น ทำให้มีการใช้ประสบการณ์ทักษะ จากระดับก่อนหน้าที่ง่ายไปถึงระดับที่ยากขึ้นไปจนจบเกม บางครั้งระดับไม่จำเป็นต้องเริ่มจากระดับที่ 1 เสมอไป อาจจะมีการเลือกกระด้าง่าย ปานกลาง หรือยาก เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับความสารถของผู้เล่นเกม หรือบางครั้งระดับอาจอยู่ในลักษณะของตัวผู้เล่นเอง โดยใช้การเก็บประสบการณ์ที่มากขึ้น เมื่อเก็บประสบการณ์ถึงจุดหนึ่ง จะเป็นการเลื่อนระดับประสบการณ์ที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดการเล่นกิจกรรม

8) ตารางอันดับคะแนน (Leaderboard) ตารางอันดับคะแนน หรือ Leaderboard เป็น ตารางอันดับการได้เลื่อนระดับขึ้น เพื่อเลื่อนลำดับความสามารถ เป็นตัวเชื่อมโยงสำคัญระหว่างผู้เล่น ต่างๆ ในกิจกรรมนั้นเข้าด้วยกัน จนเกิดการเปรียบเทียบแข่งขันและรู้สึกถึงความอยากเอาชนะ อยาก พัฒนาต่อ อยากเก่ง ตารางอันดับคะแนน นิยมเรียงลำดับจากผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดลดหลั่นกันลงมา และ เริ่มต้นให้กับผู้เล่นใหม่ด้วยการวางตำแหน่งไว้ตรงกลางท่ามกลางเพื่อนหรือคนรู้จัก เพื่อกระตุ้นให้ผู้เล่น มีแรงจูงใจที่ร่วมเล่นเกมเพื่อจะขยับตำแหน่งให้สูงขึ้น

โดยสรุปองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชันคือ มีเป้าหมาย (Goal) สร้างกฎ (Rules) สร้างความ ชัดแย้ง การแข่งขัน หรือความร่วมมือ (Conflict, Competition, or Cooperation) ในเวลา (Times) ที่กำหนด ออกแบบรางวัล (Reward) ผลป้อนกลับ (Feedback) ระดับ (Levels) ของผู้เล่น และตาราง อันดับคะแนน (Leaderboard)

(3) การนำเกมมิฟิเคชันมาใช้งาน

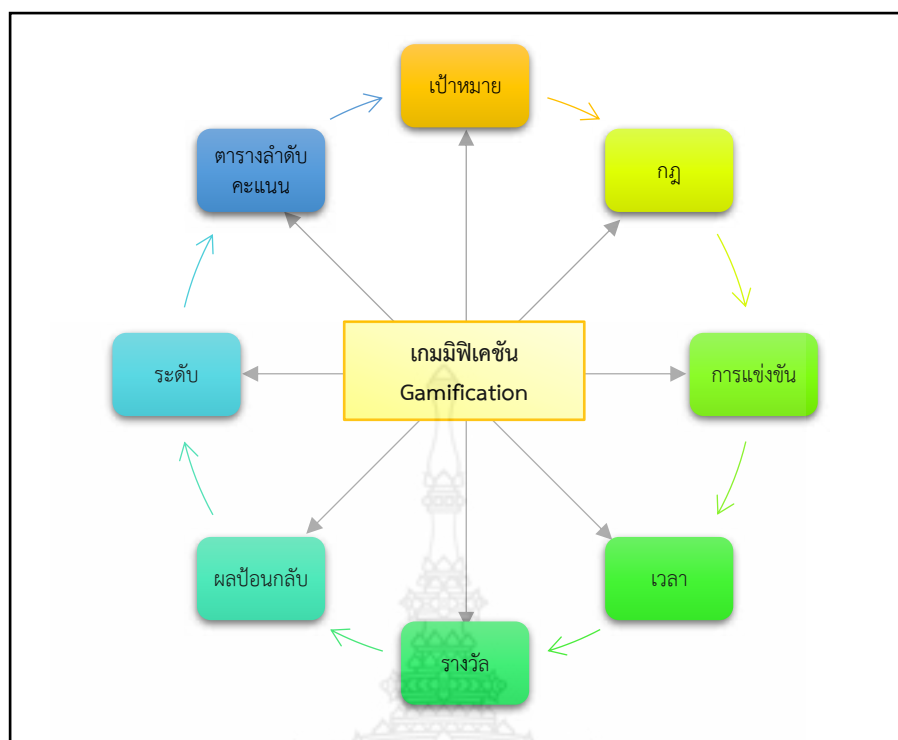
ในปัจจุบันมีการนำเกมมิฟิเคชันมาใช้อย่างกว้างขวางในธุรกิจ การตลาด การโรงแรม งานบุคคล นอกจากนี้การใช้กลไกเกมยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดแนวคิดใหม่ในการแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันและช่วยขยายฐานกลุ่มผู้สนใจ รวมถึงส่งเสริมให้กลุ่มที่ด้อยโอกาสสังคมสามารถ เข้าถึงการศึกษาได้มากขึ้น การนำเกมมิฟิเคชันมาใช้งานนั้นเป็นการสร้างการเรียนรู้ การพิสูจน์ ความสามารถและความสำเร็จ โดยสามารถแบ่งการนำเกมมิฟิเคชันมาใช้งานได้ 5 ประเภท ดังนี้ (วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ, 2563, น. 18)

- 1) การส่งเสริมการตลาด (Promotion)
- 2) การเพิ่มผลผลิตของพนักงาน (Employee productivity)
- 3) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior change)
- 4) โปรแกรมสร้างความภักดี (Loyalty Program)

5) การศึกษา (Education) หมายถึง กระบวนการทางสังคม ที่ทำให้บุคคลได้รับอิทธิพล จากสิ่งแวดล้อมที่คัดเลือกและกำหนดไว้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคมการศึกษา เป็น ศิลปะในการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ซึ่งรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบสำหรับคนรุ่นใหม่ ยกตัวอย่างเช่น เว็บไซต์สอนเขียนโปรแกรมออนไลน์ที่ชื่อ Codecademy

วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ (2563, น. 19) ได้กล่าวโดยสรุปว่า การทำเกมมิฟิเคชัน (หรือเรียกอีก อย่างว่า Gamify) คือการบูรณาการกลไกของเกมเข้าไปในการออกแบบกิจกรรมต่างๆ โดยใช้รางวัลหรือ แรงจูงใจให้เกิดประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นแต้ม (Point) คะแนน ตรารับรอง หรือตรา สัญลักษณ์ต่างๆ (Badge) หรือการได้เลื่อนระดับขึ้นเพื่อเลื่อนลำดับความสามารถของผู้ร่วมกิจกรรมใน ตารางอันดับคะแนน (Leaderboard) ในแต่ละการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วมามาตรฐาน เพลงรำขิมารำและเพลงคันทอน หงาย โดยใช้หลักการเกมมิฟิเคชันและองค์ประกอบดังกล่าวมากำหนดเป็นแนวทางในการออกแบบและ สร้างนวัตกรรม GMIS ตามแผนภูมิดังนี้



ภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

จากภาพที่ 2.6 กรอบแนวคิดองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชัน ผู้วิจัยได้นำหลักการและองค์ประกอบของเกมมิฟิเคชันมาใช้ในการออกแบบนวัตกรรม GMS ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วมามาตรฐาน เพลงรำขิมารำและเพลงคันทอนหงาย ตามหลักการและขั้นตอน ดังนี้ 1. กำหนดเป้าหมายของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน 2. กำหนดตั้งกฎเกณฑ์หรือข้อกำหนด โดยบอกถึง กติกา วิธีการเล่น วิธีการให้คะแนน หรือเงื่อนไขอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม 3. กำหนดให้ผู้เรียนแข่งขันกับตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ 4. กำหนดเวลาหรือจำนวนครั้งในการเล่น เช่น นักเรียนสามารถใช้นวัตกรรม GMS ได้คนละ 3 ครั้ง หากยังไม่ผ่านให้เริ่มกำหนดเป้าหมายและนับหนึ่งใหม่อีกครั้ง 5. เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จในการปฏิบัติที่ตั้งไว้แล้ว ผู้เรียนจะได้รับรางวัลเป็นผลคะแนนเพื่อพัฒนาตนเองต่อไปอีกระดับหนึ่ง 6. เป็นการทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลคะแนนจากการปฏิบัติ ซึ่งผลป้อนกลับนี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนแก้ไขและปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง 7. เมื่อผู้เรียนใช้นวัตกรรมแล้วจะมีการจัดระดับเพื่อท้าทายความสามารถของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนจะต้องพัฒนาตนเองให้สูงกว่าระดับที่ตนเองเคยทำคะแนนไว้ได้ และ 8. หลังจากเสร็จสิ้นการใช้นวัตกรรมจะมีการจัดตารางอันดับคะแนนของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถูกเปรียบเทียบและท้าทายที่จะพัฒนาตนเองให้ได้คะแนนและระดับตำแหน่งที่สูงขึ้น

2.6 รำวงมาตรฐาน

2.6.1 ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐาน เป็นศิลปะการฟ้อนรำให้เข้ากับจังหวะหน้าทับโทน เนื่องจากมีวิวัฒนาการมาจากรำโทน เป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ซึ่งจะมีผู้รำทั้งชายและหญิงรำกันเป็นคู่ ๆ รอบครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัดไม่มีแบบแผนกำหนดไว้คงเป็นการรำและร้องง่ายๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ ในช่วงระหว่าง พ.ศ. 2484-2488 เป็นช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นที่ตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2484 เพื่อเจรจาขอตั้งกองทัพอากาศในประเทศไทย โดยใช้เส้นทางต่างๆ ในแผ่นดินไทย ลำเลียงเสบียงอาหาร อาวุธและกำลังพล เพื่อใช้ในการต่อสู้กับประเทศสัมพันธมิตร ซึ่งในขณะนั้นประเทศไทยมีจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้ตัดสินใจยอมให้ประเทศญี่ปุ่นเข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทย เพราะเกรงว่าหากปฏิเสธคงจะถูกปราบปราม ด้วยเหตุนี้เองประเทศไทยจึงได้รับผลกระทบจากการรุกรานของฝ่ายสัมพันธมิตรที่ส่งกองทัพเข้ามาโจมตีฐานทัพญี่ปุ่นทางอากาศโดยเฉพาะในยามที่เป็นคืนเดือนหงาย จะมองเห็นจุดยุทธศาสตร์ได้ง่าย ข้าศึกมักจะเข้ามาโจมตีอย่างหนักด้วยการทิ้งระเบิด ซึ่งสร้างความเสียหายทำลายชีวิตและทรัพย์สินบ้านเรือนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบ้านเรือนที่อยู่ใกล้กับฐานทัพญี่ปุ่น เมื่อช่วงคืนเดือนหงายผ่านไปคืนเดือนมืดเข้ามา ข้าศึกจะมองเห็นจุดยุทธศาสตร์ไม่ชัดเจนจึงพักการรุกราน ประชาชนชาวไทยได้รับความเดือนร้อนต่างอยู่ในสถานการณ์ที่หวาดกลัวเป็นอย่างมาก จึงได้หาวิธีการผ่อนคลายความตึงเครียด ความหวาดผวา ด้วยการนำศิลปะพื้นบ้านรำโทนที่ชบเซาไป กลับมาร้องรำทำเพลงนั้นก็คือ การเล่นรำโทน คำร้องทำนองและการแต่งกาย ก็ยังคงเรียบง่ายเน้นความสะอาดสบาย สนุกสนานเช่นเดิมเพลงที่นิยมได้แก่ เพลงใกล้เข้าไปอีกนิด ซ่อมาลี ตามองตา ยวนยาเหล เป็นต้น

ทั้งนี้รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย ถ้าปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้องลีลาท่ารำ และการแต่งกาย จะทำให้การเล่นรำโทนเป็นที่น่ายินดียิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงอย่างเป็นแบบแผน และได้เปลี่ยนแปลงชื่อจากรำโทนเป็นรำวงมาตรฐาน โดยมีลักษณะการแสดงที่เป็นการรำร่วมกันระหว่างชายและหญิงเป็นคู่ ๆ เคลื่อนย้ายเวียนไปเป็นวงกลมตามทำนองเพลงร้อง มีการใช้ทั้งวงปี่พาทย์และวงดนตรีสากลบรรเลงประกอบ แม้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วรำวงมาตรฐานก็ยังคงได้รับความนิยมต่อมาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้มีผู้นำเอาไปสลับกับการเต้นลีลาศซึ่งชาวต่างชาติก็นิยมนำรำวงมาตรฐานไปเล่นกันอย่างแพร่หลายจนเป็นศิลปะที่นิยมกันไปนานาประเทศ

รำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด 10 เพลง กรมศิลปากร แต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสง เดือนเพ็ญชาวไทย เพลงรำขิมารำ และเพลงคืนเดือนหงาย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวง

จันทร์ขวัญฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงยอดชายใจหาญ และเพลงบุชานักรบ ส่วนทำนองเพลงทั้ง 10 เพลง กรมศิลปากรและกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง (กรมศิลปากร, 2550, น. 136)

จากการสัมภาษณ์นางสุวรรณณี ชลานุเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (นาฏศิลป์ไทย) ปีพุทธศักราช 2533 อธิบายว่า “ทำรำเพลงรำวงมาตรฐานประติษฐ์ทำรำโดย นางลมุล ยมะคุปต์ นางมัลลี คงประภัศร์ และนางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอน นาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลป์ ส่วนผู้ประติษฐ์จังหวะทำของเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ คือ นางจิตรา ทองแถม ณ อยุธยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังคีตศิลป์ (ปัจจุบันคือ วิทยาลัยนาฏศิลป์) ปี พ.ศ.2485-2486” (กรมศิลปากร, 2550, น. 136) ดังภาพที่ 2.7



ภาพที่ 2.7 ครูมัลลี คงประภัศร์, ครูศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก, ครูลมุล ยมะคุปต์
ที่มา : <http://changrum.com> (2565)

เมื่อปรับปรุงแบบแผนการเล่นรำโหนดให้มีมาตรฐาน และมีความเหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลงชื่อจากรำโหนดเป็น “รำวงมาตรฐาน” อันมีลักษณะการแสดงที่เป็นการรำร่วมกันระหว่างชาย – หญิง เป็นคู่ ๆ เคลื่อนย้ายเวียนไปเป็นวงกลม มีเพลงร้องที่แต่งทำนองขึ้นใหม่ มีการใช้ทั้งวงปี่พาทย์บรรเลง เพลงประกอบ และบางเพลงก็ใช้วงดนตรีสากลบรรเลงเพลงประกอบ ซึ่งเพลงร้องที่แต่งขึ้นใหม่ทั้ง 10 เพลง มีทำนองที่กำหนดไว้เป็นแบบแผน (กรมศิลปากร, 2550, น. 137)

การแสดงชุดรำวงมาตรฐาน มีผู้แสดงในครั้งแรก ดังนี้ 1) นายอาคม สายาคม 2) นางสุวรรณณี ชลานุเคราะห์ 3) นายจ่านอง พรพิสุทธิ์ 4) นางศิริวัฒน์ ดิษยนันท์ 5) นายธีรยุทธ ยวงศรี และ 6) นางสาวสุนันทา บุญฤกษ์ (กรมศิลปากร, 2550, น. 137)

2.6.2 ลักษณะและรูปแบบการแสดง

รำวงมาตรฐาน เป็นการรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 8 คน ทำรำประดิษฐ์ขึ้นจากทำรำมาตรฐานในเพลงแม่บท ความสวยงามของการรำอยู่ที่กระบวนท่ารำที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละเพลง และเครื่องแต่งกายไทยสมัยต่างๆ รวมทั้งรูปแบบการแสดงในลักษณะการแปรแถวเป็นวงกลม การรำแบ่งเป็นขั้นตอนต่างๆได้ดังนี้ (กรมศิลปากร, 2550, น. 138)

ขั้นตอนที่ 1 ผู้แสดงชายและหญิงเดินออกมาเป็นแถวตอนสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ผู้หญิงไหว้ผู้ชายรับไหว้

ขั้นตอนที่ 2 รำแปรแถวเป็นวงกลมตามทำนองเพลง และรำตามบทร้องรวม 10 เพลง โดยเปลี่ยนท่ารำไปตามเพลงต่างๆ เริ่มตั้งแต่เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำซิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงยอดชายใจหาญ และเพลงบุษานักรบ

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่ 10 ผู้แสดงรำเข้าเวที ทีละคู่ตามทำนองเพลงจนจบ

2.6.3 การแต่งกาย

เครื่องแต่งกายมีการกำหนดการแต่งกายของผู้แสดงให้มีระเบียบด้วยการใช้ชุดไทยและชุดสากลนิยม โดยแต่งเป็นคู่รับกันทั้งชายและหญิง การแต่งกายมีทั้งหมด 4 แบบ ดังนี้ (กรมศิลปากร, 2550, น. 137)

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอพวงมาลัย ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปลอยผม ประดับดอกไม้ที่ผมด้านซ้าย คาดเข็มขัดใส่เครื่องประดับ



ภาพที่ 2.8 การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 2 แบบรัชกาลที่ 5

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบว์ ทิ้งชายไว้ข้างลำตัว ด้านซ้าย
ใส่เครื่องประดับมุก



ภาพที่ 2.9 การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมสูท ผูกไทด์

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก



ภาพที่ 2.10 การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมเสื้อพระราชทาน ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเตarp ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไปทางด้านหลัง
เปิดไหล่ขวา ศีรษะทำผมเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยว และเครื่องประดับ



ภาพที่ 2.11 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

นอกจากนี้การแต่งกายชุดราตรีมาตรฐานยังสามารถเลือกใช้การแต่งกายแบบชาวบ้าน แบบรัชกาลที่ 5 แบบสากลนิยม แบบราตรีสโมสร รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมาแต่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ โอกาสและความเหมาะสมของการนำไปใช้ในการแสดงแต่ละครั้ง อีกทั้งร่างมาตรฐานยังเป็นการรำที่ได้รับความนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน มักนิยมนำมาใช้หลังจากจบการแสดงหรือจบงานบันเทิงต่างๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมาราวงร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับของชาวต่างชาติในการออกมาราวงเพื่อความสนุกสนาน (กรมศิลปากร, 2550, น. 137)

2.6.4 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง

ใช้วงดนตรีปี่พาทย์เครื่องห้า หรือวงดนตรีสากลบรรเลง



ภาพที่ 2.12 วงปี่พาทย์เครื่องห้า

ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 2.13 วงดนตรีสากล

ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

2.6.5 โอกาสที่ใช้ในการแสดง

รำวงมาตรฐาน เป็นการรำที่ได้รับความนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน มักนิยมนำมาใช้หลังจากการจบการแสดงหรือจบงานบันเทิงต่างๆ หรือนำมาใช้แทนการเต้นรำ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสนุกสนาน (กรมศิลปากร, 2550, น. 137)

รจนา สุนทรานนท์ และ คำรณ สุนทรานนท์ (2556, น. 521) ได้กล่าวถึงเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับรำวงมาตรฐานไว้ว่า รำวงมาตรฐานเป็นการแสดงประเภทรำมาตรฐานที่ได้ใช้ภาษานาฏศิลป์และมีลีลาทำรำตามแบบแผนนาฏศิลป์ไทย ที่มีกระบวนการทำรำที่มีมาตรฐานและมีกระบวนการทำรำที่ไม่ยากจนเกินไป เนื่องจากกระบวนการทำรำเป็นทำรำในแม่บทที่มีแบบแผนนาฏศิลป์ไทยและมีกระบวนการทำรำที่ซ้ำ เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นการการรำคู่ชายและหญิงที่มีความสัมพันธ์ในกระบวนการทำรำ นอกจากนี้การฝึกรำวงมาตรฐานยังได้ปลูกฝังวัฒนธรรมไทยในเรื่องการไหว้ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติอีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายซึ่งเป็นเพลงที่ไม่ง่ายและยากจนเกินไป อีกทั้งยังเป็นเพลงบังคับที่ใช้ในการแข่งขันศิลปหัตถกรรมระดับมัธยมศึกษา เพลงรำซิมารำใช้ทำรำสายและเพลงคืนเดือนหงายใช้ทำสอสร้อยมาลาแปลง โดยมีเนื้อร้อง ทำนองเพลง และความหมายของเพลง ดังนี้



ภาพที่ 2.14 ทำรำสาย

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เพลง รำซิมารำ

(ท่ารำสาย)

คำร้อง : จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์)

ทำนอง : ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท

เนื้อร้อง

รำมาซิมารำ	เรีกระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเหตุชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อใหสร่างทุกข์
ตามเยี่ยงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบร้อยจะคมขำ
มาซิมามาเจ้าเอ๋ยมาเพื่อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย

ความหมายของเพลงรำซิมารำ

ขอพวกเรามาร่วมรำวงกันให้สนุกสนานเถิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ ถึงเวลาในการทำงานเราก็ทำงานกันจริงๆ เพื่อจะได้ไม่ลำบาก และการรำก็จะรำอย่างมีระเบียบแบบแผน ตามวัฒนธรรมไทยของเราแล้วจะดูงดงามยิ่ง



ภาพที่ 2.15 ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เพลง คินเดือนหงาย
(ทำสวดสร้อยมาลาแปลง)

คำร้อง : จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท)

ทำนอง : ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

เนื้อร้อง

ยามกลางคืนเดือนหงาย	เย็นพระพายโบกพลิ้วปลิวมา
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต	เท่าเย็นผูกมิตรไม่เพื่อระอา
เย็นร่มธงไทยปกไทยทั่วหล้า	เย็นยิ่งน้ำฟ้ามาประพรมเอย

ความหมายของเพลงคินเดือนหงาย

เวลากลางคืน เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ แต่ก็ยังไม่สบายใจเท่ากับการที่ได้ผูกมิตรกับผู้อื่น และที่ร่มเย็นไปทั่ว ทุกแห่งยิ่งกว่าน้ำฝนที่โปรยลงมา ก็คือการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นเอกราช มีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ร่มเย็นทั่วไป

2.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.7.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ โดยเกิดจากการที่นักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอน โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548, น. 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549, น. 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

อรทัย จันใด (2553, น. 18) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ หรือทักษะซึ่งเกิดจากการกระทำที่ประสานกัน ต้องอาศัยความพยายามอย่างมากทั้งองค์ประกอบทางด้านที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ใช้สติปัญญา แสดงออกในรูปของความสำเร็จ ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยเครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

สุธรรม ออนคำ (2534, น. 7) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสำเร็จหรือความสำเร็จที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และสามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือทางการวัดและประเมินผล ทำให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

2.7.2 แบบวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(1) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

นภาพร สิงห์ต (2548, น. 97) ได้กล่าวว่า หลักการสร้างแบบทดสอบและแบบสอบถาม หรือเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทั่วไป มีหลักดังนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย หรือวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการวัด
- 2) ระบุเนื้อหาหรือประเด็นหลักที่จะถามให้ครอบคลุม
- 3) กำหนดของประเภทคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะคำถามอาจจะเป็นแบบให้เลือกรายอย่างใดอย่างหนึ่ง แบบเลือกตอบหรือแบบมาตราส่วนประมาณค่า
- 4) ร่างแบบทดสอบ / แบบสอบถาม
- 5) ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรง (Validity) โดยทั่วไปเน้นความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

- 6) ทดลองใช้
- 7) ปรับปรุงแก้ไข
- 8) ทำคู่มือการใช้เครื่องมือ (ถ้ามี ในกรณีที่มีหลายฉบับ)

นภาพร สิงห์ต (2548, น. 99) ได้กล่าวว่า การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลนั้นเมื่อสร้างเสร็จแล้ว จะต้องนำไปตรวจสอบคุณภาพเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถนำไปเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิจัยได้แล้วหรือยัง ถ้าเครื่องมือมีคุณภาพไม่ดีข้อมูลที่เก็บมาได้จะไม่แน่นอน ผลการวิจัยก็จะเป็นคลาดเคลื่อน ดังนั้นเมื่อสร้างเครื่องมือเสร็จแล้วควรนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างก่อน แล้วนำข้อมูลวิเคราะห์หาคุณภาพ เมื่อได้เครื่องมือที่ดีแล้วจึงจะนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

(2) การสร้างและตรวจสอบแบบประเมินทักษะทางด้านปฏิบัติ

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย (2558, น. 19) แบบประเมินการปฏิบัติ คือ (Performance assessment form) คือ เครื่องมือที่ใช้ประกอบการประเมินการให้ปฏิบัติจริง มักเป็นแบบบันทึกผลการปฏิบัติตลอดกระบวนการโดยการให้ปฏิบัติเป็นรูปแบบ หรือวิธีการที่กำหนดขึ้นเพื่อวัดความสามารถในการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติกิจกรรมที่จัดเป็นพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เช่น เริ่มวัดตั้งแต่ความสามารถในการเตรียมงาน วัดการลงมือปฏิบัติในแต่ละขั้นตอน วัดผลงานและวัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัยบางประการ

ในการสร้างแบบประเมินการปฏิบัตินั้น ประเด็นการประเมินจะถูกสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิด ทฤษฎีของตัวแปรที่ต้องการศึกษาหรือต้องการวัด โดยแบบประเมินการปฏิบัติจะมีหลักในการสร้างดังต่อไปนี้ (จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย, 2558, น. 20)

1) ศึกษาพฤติกรรมที่จะปฏิบัติ หรือวิเคราะห์จุดประสงค์สำคัญที่ต้องการประเมินผล การปฏิบัติ

2) นิยามหรือความหมายพฤติกรรมที่จะปฏิบัติ และกำหนดรูปแบบของวิธีการ ประเมินให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการว่าจะใช้รูปแบบที่จะให้แสดงออกถึงความสามารถทางอารมณ์ หรือให้ปฏิบัติในสถานการณ์จำลอง หรือให้ปฏิบัติในสถานการณ์จริง เช่น ในการสร้างเกณฑ์การ ประเมินทักษะการสร้างสื่อการสอนของครู ผู้วิจัยควรศึกษาแนวคิด ทฤษฎี องค์ประกอบของสื่อว่า ประกอบด้วยอะไรบ้าง เช่น การประเมินเนื้อหา ลักษณะของสื่อ การพิมพ์ ขนาด รูปเล่ม คุณค่าและ ประโยชน์ ความสะดวกในการนำไปใช้

3) สร้างเครื่องมือบันทึกผลการประเมินตามรายการที่วิเคราะห์ไว้ ซึ่งอาจจะเป็น แบบสำรวจรายการหรือแบบจัดอันดับคุณภาพก็ได้

4) กำหนดเกณฑ์ หรือมาตรฐานขั้นต่ำที่ใช้ตัดสิน และสรุปผลการปฏิบัติงาน

5) ตรวจสอบแบบประเมินการปฏิบัติด้านความเที่ยงตรงด้วยตนเองและผู้เชี่ยวชาญ และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

6) ทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น นำแบบประเมินการปฏิบัติไปทดลองใช้กับ บุคคล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มที่จะนำแบบประเมินการปฏิบัติไปใช้จริงและนำผลที่ได้มาคำนวณหา ค่าความเชื่อมั่น

7) ปรับปรุงแก้ไข พิมพ์แบบประเมินการปฏิบัติฉบับจริง แล้วนำไปเก็บรวบรวม ข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.8 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

นภาพร สิงห์ต (2548, น. 98) ได้กล่าวว่า การสร้างแบบวัดด้านจิตพิสัย ที่มีลักษณะ การประเมินดังกล่าว มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการประเมินให้ชัดเจนว่าจะประเมินพฤติกรรมใด

2) ศึกษาจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินพฤติกรรมทางด้าน จิตพิสัย เช่น ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ ทฤษฎีเกี่ยวกับค่านิยม ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิชาชีพ ต่างๆ หรือถ้าจะเน้นด้านคุณธรรมก็อาจจะต้องศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรมด้านต่างๆ เช่น อิทธิบาท 4

3) วิเคราะห์คุณลักษณะที่ต้องการประเมิน และเขียนนิยามของพฤติกรรมทางด้าน จิตพิสัยดังกล่าว เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ค่านิยม

4) เขียนคำถามตามนิยามที่ได้นิยามไว้ โดยให้ผู้ถูกประเมินตนเองอาจจะอยู่ใน รูปแบบของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และอาจจะใช้การกำหนดสถานการณ์ (Situation) ให้ผู้ถูกประเมินตัดสินใจ จัดรูปแบบคำถามเป็นเครื่องมือในการประเมิน

5) นำแบบประเมินที่ได้สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเฉพาะเรื่อง ตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

6) นำเครื่องมือไปทดลองใช้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำถามครั้งที่ 1

7) วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่ตรงตามเกณฑ์

8) นำไปทดลองครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าจำแนก ความเชื่อถือได้ การหาค่าอำนาจจำแนก ใช้การทดสอบที (T-Test) การหาค่าความเชื่อมั่นหรือความเชื่อถือได้ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา การสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) นิยมค่าคะแนน T การหาค่าความตรงเชิงโครงสร้างนิยมใช้เทคนิคของการใช้กลุ่มที่รู้จัก (Known Group Technique)

9) จัดทำคู่มือประเมิน จัดพิมพ์แบบประเมินเป็นรูปเล่ม และนำไปทดลองใช้

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ศรีญา สีเลา (2564) ได้ศึกษา เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติ ทำらวมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสนเทศเอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนทำらวมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ (Jigsaw) ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มที่เรียนทำらวมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ 3) เปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติ ระหว่างกลุ่มที่เรียนทำらวมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนสารสนเทศเอกตรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวน 59 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทำらวมาตรฐาน และ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการทดลองพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนทำらวมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) กลุ่มทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการปฏิบัติสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มนชนก รัตนจำนงค์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ เรื่อง ทำらวมาตรฐานระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ก่อนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบปกติ และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนระหว่างวิธีการสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสกับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบึงบา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 1 ห้อง และกลุ่มควบคุมจำนวน 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบ และ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) กลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) กลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรยุทธ์ มะปะทัง, วณิดา ผาระนัต และ ณัฏฐชัย จันทชุม. (2563) ได้ค้นคว้า เรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง พื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่องพื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษา ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส และ 3) ศึกษาทักษะ ปฏิบัติด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบ้านห้วยยางสะอาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน ที่ ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ (87.08/82.58) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยมีค่าเท่ากับ 0.7191 และ 3) กลุ่มทดลองมีทักษะปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 84.04

วรรณวิษา วงษ์วิจารณ์ (2564) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพุกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) ศึกษาทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้าน แหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยเทียบกับ เกณฑ์คุณภาพร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพุกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบประเมินการปฏิบัติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าร้อยละ ผลการทดลองพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการปฏิบัติเมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพร้อยละ 80 มีจำนวน 24 คน ผ่านตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80 และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ชนันธร หิรัญเชาว์ (2562) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 2) เปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ไทยเบื้องต้นตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย 3) แบบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ 4) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชนันธร หิรัญเชาว์ (2562) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทยก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 2) เปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ 3) แบบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ 4) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้ และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ผลการทดลองพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ไทยของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) กลุ่ม

ทดลองมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชไมพร จันทรวินูลย์ (2564) ได้วิจัย เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ : ระบุภาควิชาการโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้รายวิชาระบามาตรฐาน ชุด ระบุภาควิชาการของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับการสอนแบบปกติระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของเดวิสกับการสอนแบบปกติระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเรียนรายวิชาระบามาตรฐานชุดระบุภาควิชาการโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และแบบประเมินทักษะปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยรวมด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = .23)

เกศรา เพิ่มพูน วนิดา ผาชนะ และ พิชยวัฒน์ พันธศรี (2565) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ (80/80) 2) ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.82 / 94.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) 2) ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ของกลุ่มทดลองหลังเรียนอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 94.15 และ 3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.16)

ปานทิพย์ ตูลพันธ์ (2561) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่าง

ก่อนและหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความกล้าแสดงออก และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความเชื่อมั่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความกล้าแสดงออกด้านการพูด การกระทำ และการแสดงความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.20$) ความกล้าแสดงออกของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชานาฏศิลป์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.66$)

ธีรพงษ์ จันเปรียง, เจนวิทย์ วาริโป และ สมปอง มูลมณ (2564) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมของนักศึกษา 2) เปรียบเทียบทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้เชิงรุก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มทดลองในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 58 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 2) แบบวัดทักษะการเรียนรู้ด้านนวัตกรรม จำนวน 6 ชุด และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้วิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ซึ่งผลการทดลองพบว่า 1) กลุ่มทดลองมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C) มากกว่าร้อยละ 70 2) กลุ่มทดลองมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้เชิงรุกในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.64)

นิสา เมลานนท์ (2555) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลา นาฏยศัพท์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ 2) พัฒนาวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน 3) วิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของวิธีสอน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อนวัตกรรมการสอน กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาศาขวิชานาฏศิลป์การละคร จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ 1) นวัตกรรม 2) แบบทดสอบ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) นวัตกรรมการสอนประสิทธิภาพด้านกระบวนการต่อต้านผลลัพธ์ มีค่าเท่ากับ 81.92/91.36 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน มีทักษะการปฏิบัติสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .59)

จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์ (2562) ได้ค้นคว้า เรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์โดยการเรียนรู้แบบ
 ธรรมชาติวิทยาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อ
 วีดิทัศน์โดยการเรียนรู้แบบธรรมชาติ 2) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึง
 พอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้แบบธรรมชาติ กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน เครื่องมือในการทดลอง คือ 1) วีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบ
 ธรรมชาติ 2) แบบประเมินคุณภาพสื่อ จำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 4) แบบสำรวจ
 ความพึงพอใจ ผลการทดลอง พบว่า 1) คุณภาพของสื่อวีดิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.60$,
 $S.D. = .38$) 2) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05 และ 3) กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$, $S.D. = .17$)

นาโชค มั่นคง (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติกระบวนการทำ
 รำรำวงมาตรฐานโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี
 วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และวิธีปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงคืนเดือนหงาย
 ของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เปรียบเทียบ
 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงคืนเดือนหงายระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยนวัตกรรม
 ดิจิทัล NCID กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และวิธีการปฏิบัติ
 กระบวนการทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID ระหว่างก่อน
 เรียนและหลังเรียน และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำรำวงมาตรฐานเพลง
 ดวงจันทร์วันเพ็ญระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID กับกลุ่มควบคุมที่เรียน
 ด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคลองปึกหลัก โดย
 แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง จำนวน 35 คน โดยวิธีการสุ่ม
 แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) นวัตกรรมดิจิทัล NCID
 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 3) แบบทดสอบ จำนวน 2 ฉบับ และ 4) แบบประเมินทักษะ
 ปฏิบัติกระบวนการทำรำ จำนวน 2 ฉบับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ
 ทดสอบค่าที (t-test) ผลของการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID มี
 ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้และวิธีปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงคืนเดือนหงาย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 2) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงคืนเดือนหงาย
 สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 3) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล
 NCID มีผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้และวิธีปฏิบัติกระบวนการทำรำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ หลังเรียนสูงกว่าก่อน
 เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 4) กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติกระบวนการทำ
 รำเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ศศิมา นิยมสุข (2565) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/13 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 35 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ จำนวน 6 แผน 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า การพัฒนาการเรียนรู้อัตลักษณ์นาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.07/84.52 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นำมาเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับแอปพลิเคชัน TikTok อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, $SD = 0.61$)

นวัตร โพธิสาร และ เนติรัฐ วีระนาคินทร์ (2565) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยโมชันแคปเจอร์สำหรับการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ 2) ศึกษาความต้องการชุดการเรียนรู้ด้วยโมชันแคปเจอร์สำหรับการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์ 3) สร้างชุดการเรียนรู้ด้วยโมชันแคปเจอร์สำหรับการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจชุดการเรียนรู้ด้วยโมชันแคปเจอร์สำหรับการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาและอาจารย์ จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบและแบบสอบถาม ผลการศึกษา พบว่า สภาพการจัดการเรียนรู้โดยการใช้สื่อวิดีโอจะทำให้ นักศึกษามีความเข้าใจที่คาดเคลื่อนจากมุมมองและองศาของกล้องที่กำหนดตำแหน่งไว้แบบคงที่ และการวางตำแหน่งกล้องใกล้เคียงการมองเห็นของนักศึกษา รวมไปถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการเข้าถึงกิจกรรมการเรียนการสอนออนไลน์และเสียงรบกวนจากภายนอก ผู้สอนมีความต้องการสื่อการสอนแบบออนไลน์ประกอบชุดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความต้องการสื่อที่สามารถแสดงท่ารำถูกต้องตามกระบวนท่า หรือการรำเข้าจังหวะได้ และผลการสร้างการเรียนรู้ด้วยโมชันแคปเจอร์ ในชุดการแสดงรำฉุยฉาย โดยผลการออกแบบตัวละคร พบว่า

สามารถออกแบบตัวละครหญิงได้ การเคลื่อนไหวของตัวละครมีความถูกต้องตามต้นฉบับ มุมมองและองศาสามารถดูได้แต่ไม่สามารถเปลี่ยนมุมมองและองศาได้ อยู่ในรูปแบบไฟล์วิดีโอ มีความยาว 7.25 นาที และตัวละครมีการเคลื่อนไหวที่สมจริง และกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเคลื่อนไหวโมชันแคปเจอร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23)

จากงานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสดังกล่าว สรุปได้ว่าการสอนด้วยรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของรายวิชาในศาสตร์ของนาฏศิลป์เพิ่มมากขึ้น และเป็นรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติเหมาะสมสำหรับการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยแนวคิดดังกล่าวจะเน้นการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยๆ จำนวนมาก แล้วค่อยๆ ผูกทักษะย่อยๆ เหล่านั้นให้ได้ก่อนแล้วนำมาเชื่อมโยงต่อกันเป็นทักษะใหญ่ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสยังสามารถนำไปผสมผสานกับการจัดการเรียนการสอนและชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสะท้อนผลการเรียนของผู้เรียนในระดับสูงขึ้นได้อย่างชัดเจน อีกทั้งการนำนวัตกรรมสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน นับได้ว่าเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะในศตวรรษที่ 21 พร้อมทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความน่าสนใจมากขึ้นด้วย

2.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wang Jing และ Zhang Xiaolong (2022) ได้ศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลการเคลื่อนไหว โดยใช้เซ็นเซอร์แบบสวมใส่และประสิทธิภาพการเต้นรำโดยใช้รูปภาพและการประมวลผลแบบคลาวด์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ลดภาระของครูในโรงเรียนฝึกเต้นรำ 2. เพื่อตรวจสอบท่าทางจากพารามิเตอร์การฝึกเต้นทางวิทยาศาสตร์และดิจิทัล การวิจัยนี้ได้นำเสนอวิธีแก้ไขปัญหาคือความท้าทายในการสอนความต้องการของการเคลื่อนไหว โดยใช้วิทยาศาสตร์และการวิเคราะห์ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ทางการวัดท่าทางพื้นฐานของมนุษย์และท่าทางประกอบผ่านเซ็นเซอร์ระบบเครื่องกลไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (MEMS) และส่งข้อมูลไปยังแพลตฟอร์ม ซอฟต์แวร์ในรูปแบบ 3 มิติ ผลการวิจัยพบว่า ระบบที่นำไปใช้มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนนาฏศิลป์ ระบบมีความแม่นยำ 92.5 %

Burna และ Surabh (2020) ได้วิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบผสมผสานในระดับอุดมศึกษา: การเปลี่ยนไปสู่ห้องเรียนเชิงประสบการณ์ พบว่า ผลการวิจัยบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่ดีขึ้นของเครื่องมือการเรียนรู้แบบผสมผสานกับเครื่องมือแบบดั้งเดิม นักเรียน Generation Z มีส่วนร่วมมากขึ้นกับการใช้เครื่องมือการเรียนรู้แบบผสมผสานและสนุกกับประสบการณ์การเรียนรู้ โดยจากการการศึกษาในครั้งนี้ จึงเสนอแนะให้นำเครื่องมือการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้สำหรับนักศึกษาที่ต้องการปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้แบบดั้งเดิมไปเป็นการเรียนรู้แบบโต้ตอบเพื่อสร้างห้องเรียนเชิงประสบการณ์แก่นักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่ามีหลักการและทฤษฎีที่สามารถนำมาสนับสนุนงานวิจัยในด้านวิศวกรรมศาสตร์ และศิลปะการแสดง อีกทั้งยังสามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้

ในการจัดการเรียนการสอนและเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะปฏิบัติเป็นอย่างดี
สามารถนำไปต่อยอดในการสร้างนวัตกรรมการสอนและเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้



บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้วิจัย มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 แบบแผนของการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการศึกษาแบบที่มีการสุ่มกลุ่มที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Nonequivalent Control Group Pre-test Posttest Design) (Best & Kalan, 2003, น. 178) ซึ่งมีการวัดผลก่อนและหลังการใช้นวัตกรรม GMIS เขียนเป็นสัญลักษณ์ได้ดังในตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางแบบแผนของการวิจัยแบบ 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลอง - กลุ่มควบคุม)

กลุ่ม	การทดสอบก่อนเรียน Pre-test	ทำการทดลอง	การทดสอบหลังเรียน Posttest
E	O ₁	X	O ₂
C	-	-	O ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
X	แทน	การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
O ₁	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง
O ₂	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 89 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นห้องแบบความสามารถ ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) คือ กลุ่มทดลอง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และกลุ่มควบคุมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. นวัตกรรม GMIS ย่อมาจากคำว่า (Gamification Motion Instruction Sensor) ซึ่งเป็นการพัฒนาผู้เรียนทางด้านทักษะปฏิบัติการร่างมาตรฐานขั้นพื้นฐานระหว่างเพลงรำซิมารำและเพลงคันทันเดือนหงาย โดยใช้ระบบเซนเซอร์ตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (กระบวนท่ารำ) แสดงผลผ่านหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) และประมวลผลออกมาเป็นค่าคะแนนเฉพาะบุคคล ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบผลคะแนนในการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเอง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ 1 หน่วยการเรียนรู้ คือ สยามรำไท่สู่วางมาตรฐาน มีจำนวน 7 แผน ดังนี้

- 1) แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน
- 2) แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เพลงรำซิมารำ
- 3) แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS
- 4) แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ท่ารำเพลงรำซิมารำ
- 5) แผนการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เพลงคันทันเดือนหงาย
- 6) แผนการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ท่ารำเพลงคันทันเดือนหงาย
- 7) แผนการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเพลงร่างมาตรฐาน

3. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทันเดือนหงาย

- 1) แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ

4. แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

- 1) แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ
- 2) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ
- 3) แบบประเมินทักษะการร้องเพลงคันทันเดือนหงาย
- 4) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติท่ารำเพลงคันทันเดือนหงาย

5. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

3.4 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบประสิทธิภาพนวัตกรรม GMIS

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพนวัตกรรม GMIS ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า จุดมุ่งหมาย ตัวชี้วัด ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) ศึกษา วิเคราะห์ บริบท ความต้องการ สภาวะทางสังคมในปัจจุบันของผู้เรียนในมิติต่าง ๆ ออกแบบโครงสร้างของนวัตกรรม GMIS ให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งตามตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามบริบทและความต้องการของสภาวะทางสังคมในปัจจุบัน

3) ดำเนินการจัดทำนวัตกรรม GMIS ตามรายละเอียดโครงสร้างที่กำหนดไว้

4) นำเสนอนวัตกรรม GMIS ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา รูปแบบ กลไกการทำงานของนวัตกรรม

5) วิเคราะห์ผลการประเมินและสังเคราะห์คำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อนำข้อมูลที่ได้ นำมาแก้ไขและพัฒนานวัตกรรม GMIS ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

6) ตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS โดยการนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และประเมินคุณภาพของนวัตกรรม โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Likert rating scale) กำหนดคุณภาพ 5 ระดับ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ใช้ในการประเมินนวัตกรรม GMIS จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติให้ผู้เชี่ยวชาญต้องเป็นครูหรือคณาจารย์ที่มีประสบการณ์ในด้านการสอน ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป ประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS เมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพได้ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.78)

7) วิเคราะห์ผลการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS และสังเคราะห์ข้อเสนอแนะและคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนานวัตกรรม GMIS

8) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและผลการพัฒนานวัตกรรม GMIS เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

9) นำนวัตกรรม GMIS มาใช้ในการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า วิธีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ หลักสูตร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2) ศึกษา ค้นคว้าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3) ออกแบบโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ 1 หน่วยการเรียนรู้ คือ สยามรำโทนสู่ร่างมาตรฐาน มีจำนวน 7 แผน ซึ่งแผนที่ 3 ,4 และ 6 เป็นแผนที่ใช้วัดกรรม GMS เข้ามาเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน

4) นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผน ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์

5) ตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง .08 – 1.00

6) นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วแก้ไขปรับปรุงตามที่คุณเชี่ยวชาญแนะนำ

7) นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ปรับปรุงแล้วมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.3 ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษา ค้นคว้า วิธีการจัดทำแบบทดสอบจากเอกสาร ตำรา

2) วิเคราะห์จุดมุ่งหมาย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระแกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นำมาใช้

3) วิเคราะห์เนื้อหาสาระ จัดทำโครงสร้างแบบทดสอบและกำหนดค่าน้ำหนักในแต่ละรายข้อ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

4) จัดทำแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

5) นำเสนอแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

6) นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

7) ตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบ โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง .08 – 1.00

8) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วแก้ไขปรับปรุงตามที่คุณเชี่ยวชาญแนะนำ

9) นำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดือนหงายที่เตรียมไว้ไปใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 30 คน

10) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบรายข้อด้วยค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งผลจากการทดลองได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .37 - .80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .27 - .53 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .778

11) คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพความยากง่ายอยู่ในระดับและค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับ .20 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

12) นำแบบทดสอบมาปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.4 ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินทักษะการปฏิบัติ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินทักษะการปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษา ค้นคว้า ข้อมูลและวิธีการจัดทำแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการประเมินทักษะการร้อง และการประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย
- 3) กำหนดประเด็นในการประเมิน เกณฑ์การให้คะแนน และโครงสร้างของแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย
- 4) จัดทำแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย ตามประเด็นและโครงสร้างที่กำหนด จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่
 - แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ
 - แบบประเมินทักษะการร้องเพลงคันทอนหงาย
 - แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
 - แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำรำวงมาตรฐานเพลงคันทอนหงาย
- 5) นำเสนอแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
- 6) นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
- 7) ตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย โดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าคะแนนอยู่ระหว่าง .80 – 1.00
- 8) นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วแก้ไขปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ
- 9) นำแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายที่ปรับปรุงแล้วมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4.5 ขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษา ค้นคว้า วิธีการจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีพุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐานตัวชี้วัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แผนและกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ออกแบบแบบประเมินความพึงพอใจ โดยศึกษาการกำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจ ตามเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

กำหนดค่าคะแนน

คะแนน 5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
คะแนน 3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์

4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

4) นำเสนอแบบประเมินความพึงพอใจ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

5) นำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

6) นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วแก้ไขปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ

7) นำแบบประเมินความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) โดยการจับสลากได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มทดลอง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส

2) กลุ่มควบคุม ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

ขั้นตอนที่ 2 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทันในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ นำผลการสอบมาบันทึกเพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ รวบรวมมาตรฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 7 แผน ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ จำนวน 7 แผน ใช้ระยะเวลา เท่ากัน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 7 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบทดสอบ ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานเพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงายในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินทักษะการปฏิบัติตามแบบประเมินทักษะการร้อง และแบบประเมินการ ปฏิบัติทำรำเพลงรำขิมารำในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 และ 4 และเพลงคืนเดือนหงายในแผนการ จัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และนำผลการประเมินมาบันทึกเพื่อนำมาใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 6 ประเมินความพึงพอใจตามแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มทดลอง และ นำผลประเมินมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

3.6 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ได้แก่ ค่าร้อยละ และ นำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพ

2) สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้แก่ สถิติที่วิเคราะห์หาค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (P) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เกี่ยวกับรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส

3) สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชา ศิลปะ3 ชุดร่ำวงมาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test แบบ Dependent Samples) ด้วยโปรแกรม สำเร็จรูป

4) สถิติที่ใช้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ระหว่างกลุ่ม ทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่ม ควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (t-test แบบ Independent Samples) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ด้านทักษะปฏิบัติในคะแนนเต็ม 60 คะแนน สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์

6) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์



บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ผลการวิเคราะห์

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ ดังนี้

n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติทดสอบความแตกต่างและค่านัยสำคัญ (T-Test)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ
D	แทน	คะแนนผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนน
SD_D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
*	แทน	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบ ปกติ

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส

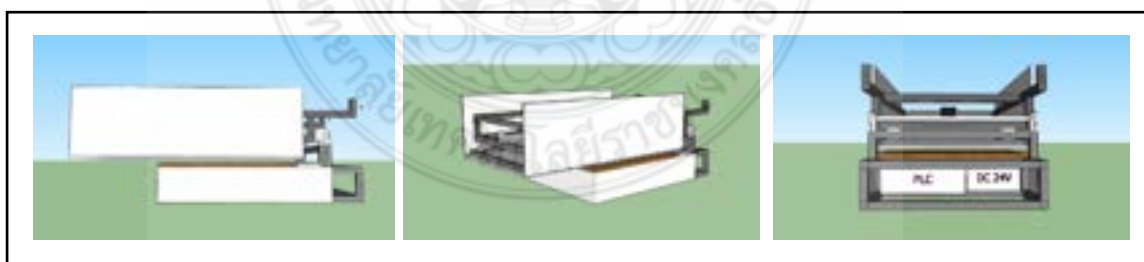
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม นวัตกรรม GMIS

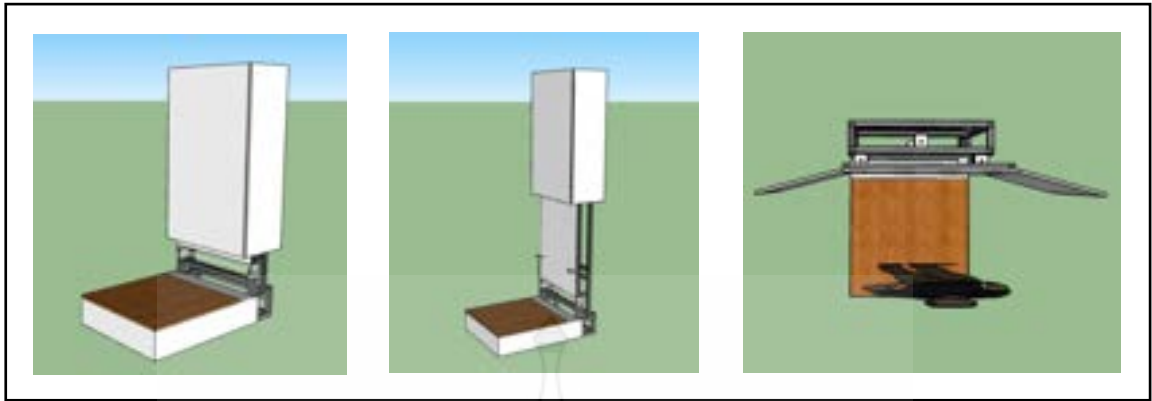
การสร้างนวัตกรรม GMIS คิดค้นขึ้นจากการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับ ระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมและรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเข้า มาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ GMIS ย่อมาจากคำว่า (Gamification Motion Instruction Sensor) และมีการนำวงจรบริหารงานคุณภาพเดมมิง (The Deming Cycle) หรือวงล้อ PDCA มาตรวจสอบคุณภาพในการดำเนินงานทุกขั้นตอน การสร้างนวัตกรรม GMIS มีกระบวนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลการปฏิบัติทำร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายจาก เอกสาร ตำรา งานวิจัย และวิดีโอค้นร่างมาตรฐาน ฉบับกรมศิลปากร

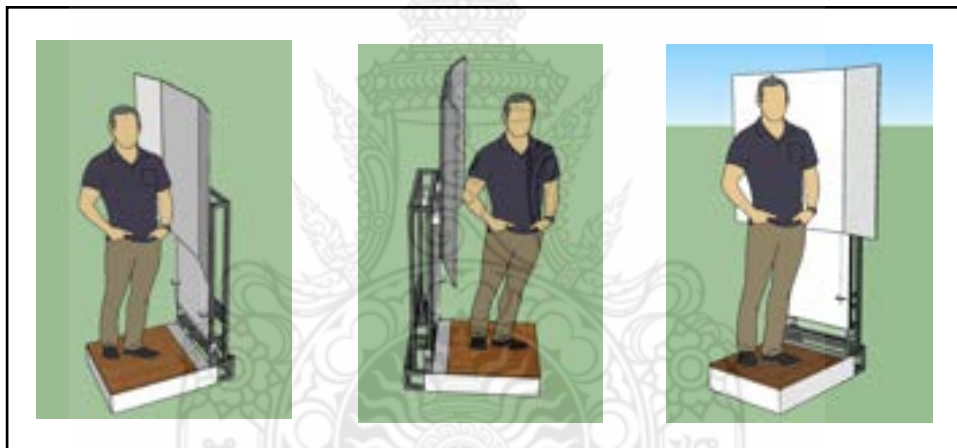
2. วิเคราะห์วางแผนและออกแบบโครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS กำหนด ความกว้าง ความยาว ความสูงของกระดานบอร์ดและตัวฐาน (ความสูงประมาณ 2 เมตร ความกว้าง ประมาณ 50 เซนติเมตร) โดยออกแบบให้สามารถเลื่อนขึ้น - ลง ตามส่วนสูงของผู้เรียน และด้านข้าง สามารถกางออก พับเก็บได้



ภาพที่ 4.1 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 4.2 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 4.3 โครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMIS ส่วนที่พับเก็บได้
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

3. วิเคราะห์การปฏิบัติท่ารำเพื่อออกแบบการวางตัวเซนเซอร์ที่ใช้ตรวจจับการเคลื่อนไหวในแต่ละจุด ระดับแขน การวางตำแหน่งเท้า รวมถึงองศาของการหมุนลำตัวและเอียงศีรษะของเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายโดยผู้วิจัยเป็นแบบ

4. ออกแบบการเขียนโปรแกรม PLC (PROGRAMMABLE LOGIC CONTROL) เพื่อวางระบบเซนเซอร์การตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายตามจังหวะเพลง โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิศวกรรมไฟฟ้า

5. ติดตั้งเครื่อง PLC กับโครงสร้างพื้นฐานของนวัตกรรม GMS ที่ออกแบบไว้ และติดตั้งหน้าจอสั่งการระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) เพื่อแสดงผลเป็นค่าตัวเลขจากการฝึกปฏิบัติ

6. นำหลักการของเกมมิฟิเคชันมาประยุกต์ใช้กับนวัตกรรม GMS ในองค์ประกอบด้านเป้าหมาย กฎ การแข่งขัน เวลา และรางวัลมาใช้ในการกำหนดค่าความสามารถของนักเรียนแต่ละคนต่อการฝึกปฏิบัติทำซ้ำในแต่ละครั้ง

7. การปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียนในแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะทราบความบกพร่องของตนเองในการฝึกจากกระจกที่สะท้อนจากแสงตัวเซนเซอร์ในแต่ละกระบวนการ เพื่อจะนำไปฝึกหัดแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป ซึ่งเป็นการแข่งขัน สร้างการเรียนรู้ การพิสูจน์ความสามารถและความสำเร็จด้วยตนเอง

8. เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้ตามกฎและกติกาที่กำหนด ผู้เรียนจะได้ทราบคะแนนเป็นรายบุคคลและเรียงลำดับในตารางระดับคะแนน แต่หากผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติตามกติกาที่กำหนดไว้ได้ ผู้เรียนจะต้องประมวลผลย้อนกลับเพื่อไปทำความเข้าใจกับเป้าหมายที่ตั้งไว้อีกครั้ง

9. ทดสอบการใช้งานนวัตกรรม GMS ที่เสร็จสิ้น เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือก่อนการนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรจำนวน 10 คน นำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อเตรียมนำไปใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

10. จัดทำคู่มือการใช้งานนวัตกรรม GMS 2 รูปแบบ คือ 1. การนำนวัตกรรม GMS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2. การนำนวัตกรรม GMS มาใช้ในการพัฒนากระบวนการทำซ้ำด้วยตนเอง

11. ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMS โดยผ่านการประเมินคุณภาพนวัตกรรม จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับด้านความรู้และด้านทักษะปฏิบัติ โดยจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศิลปะ 3 ชุด รวบรวมมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ระยะเวลาจำนวน 14 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ทดลองใช้นวัตกรรม GMS ผสมผสานรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนกลุ่ม สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะด้านทักษะปฏิบัติ จำนวน 3 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การใช้นวัตกรรม GMS

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทำรำเพลงรำซิมารำ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทำรำเพลงคืนเดือนหงาย

ตารางที่ 4.1 แสดงประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของ เดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม

ผลการประเมิน	$\bar{X}$	SD	แปลผล
1. ด้านรูปแบบการนำเสนอ	4.83	.28	มากที่สุด
2. ด้านวิธีการใช้นวัตกรรม	4.61	.34	มากที่สุด
3. ด้านการแสดงผล	4.91	.14	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.78	.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 ผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม พบว่า นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านการแสดงผล และด้านการใช้นวัตกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	$\bar{D}$	SD_D	t	Sig.
ก่อนเรียน	29	8.93	3.29	7.10	2.82	15.527*	.000
หลังเรียน	29	16.03	2.77				

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 7.10 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า t = 15.527 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

การทดสอบความรู้	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	29	33.65	3.99	9.230*	.000
กลุ่มควบคุม	30	25.93	3.82		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ พบว่า เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test ค่า $t = 9.230$ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในคะแนนเต็ม 40 คะแนน กลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบ ปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่าง มาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอน แบบปกติ

ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่าง กลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ

การทดสอบเพลงรำซิมารำ และเพลงคืนเดือนหงาย	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	29	53.24	3.77	3.983*	.000
กลุ่มควบคุม	30	48.93	4.17		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสกับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอ นแบบปกติ เมื่อทดสอบการปฏิบัติ พบว่า เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่า $t = 3.983$ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากคะแนนเต็มโดยรวม 60 คะแนน กลุ่มทดลองที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้การสอ นแบบปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่มีต่อ การเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 4.5 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่ม ทดลอง ที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	SD	ระดับการประเมิน
1. ครูมีการเตรียมการสอน	4.79	.41	มากที่สุด
2. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	4.62	.67	มากที่สุด
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	4.65	.61	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนการสอน	4.79	.49	มากที่สุด
5. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และ รายบุคคล	4.75	.57	มากที่สุด
6. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามข้อสงสัย	4.82	.46	มากที่สุด
7. ครูอธิบายวิธีการใช้ นวัตกรรม GMIS อย่างละเอียดและ เข้าใจง่าย	4.89	.30	มากที่สุด
8. นวัตกรรม GMIS ช่วยให้นักเรียนปฏิบัติทำร่าได้เข้าใจ มากขึ้น	4.93	.25	มากที่สุด
9. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.86	.35	มากที่สุด
10. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.89	.30	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.80	.18	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้ นวัตกรรม GMIS ผสมผสาน รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ ตามลำดับดังนี้ คือ นวัตกรรม GMIS ช่วยให้นักเรียนปฏิบัติท่าทำได้เข้าใจมากขึ้น ครูอธิบายวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS อย่างละเอียดและเข้าใจง่ายและนักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจา ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามข้อสงสัย ครูมีการเตรียมการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ และ 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่มีต่อการเรียน รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องแบบคละความสามารถ คือ กลุ่มทดลอง ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 และกลุ่มควบคุม ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Group Sampling) ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ร่วางมาตรฐาน ประวัติความเป็นมา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมาย ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง การแต่งกาย โอกาสที่ใช้ในการแสดง การร้องและการปฏิบัติทำร่วางมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายตามแบบฉบับของกรมศิลปากร ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นวัตกรรม GMIS ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้ว่า สยามรำไท่นสู่ร่วางมาตรฐาน มีแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน 3) แบบทดสอบด้านความรู้เกี่ยวกับเพลงร่วางมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย โดยใช้แบบทดสอบปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ของนักเรียนแล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน แล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป 4) แบบประเมินการนำเสนอรายงาน 2 ครั้งๆ ละ 20 คะแนน

รวม 40 คะแนน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการรู้ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป 5) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติ จำนวน 4 ฉบับ โดยนำนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สอนให้กับกลุ่มทดลองและสอนแบบปกติให้กับกลุ่มควบคุม ใช้ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน โดยในแผนการเรียนรู้ที่ 2 และ 4 กำหนดค่าคะแนนแผนละ 10 คะแนน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 และ 6 กำหนดค่าคะแนนแผนละ 20 คะแนน รวมคะแนนทักษะปฏิบัติทั้งสิ้น 60 คะแนน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการปฏิบัติ 4 ระดับคะแนน คือ ดีมาก ดี พอใช้ ควรปรับปรุง 6) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจ 5 ระดับคะแนน คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

5.1 สรุปผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพในระดับมากที่สุดทุกด้าน ตามลำดับดังนี้ คือ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ด้านการแสดงผล และด้านการใช้นวัตกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบการปฏิบัติ พบว่า คะแนนทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนทักษะปฏิบัติของกลุ่มควบคุม และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาคร พิทยาคมที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชาศิลปะ 3 ชุดร่วางมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านรูปแบบการนำเสนอ รองลงมาคือ ด้านการแสดงผล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการใช้นวัตกรรม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิสา เมลานนท์ (2555) เรื่อง การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมชุมชนนาฏศิลป์ เรื่อง ร่วางมาตรฐาน 2) เพื่อพัฒนาวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ 3) เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ในการสอนนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ และ 4) เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์การละคร 3 กลุ่ม 3 ชั้นปี นักศึกษาสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย 2 กลุ่ม 2 ชั้นปี จำนวนทั้งสิ้น 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งผลวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการและด้านผลลัพธ์เท่ากับ 81.92/91.36 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ สำหรับดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรมการสอนนาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 0.7230 แสดงว่าหลังจากการใช้นวัตกรรมทางการสอน นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.30 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละครและสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์ ที่เรียนโดยนวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลา

นาฏยศัพท์ พบว่ามีคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษาที่เรียนโดยวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน มีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ที่ใช้ในวัตรกรรมการสอนโดยรวมและรายเพลงทุกเพลงสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร กับสาขาวิชานาฏดุริยางคศิลป์ไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่มีต่อวัตรกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลานาฏยศัพท์ เฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของซิมพ์สันโดยเรียงลำดับความพึงพอใจต่อการสอนจากมากไปน้อย พบว่า ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดเริ่ม นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม ขั้นที่ 5 ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมความพร้อม และขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์ (2562) เรื่อง การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์โดยการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อพัฒนาสื่อวีดิทัศน์โดยการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติก่อนและหลังเรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 40 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) วิดีทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ 2) แบบประเมินคุณภาพสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ จำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 4) แบบสำรวจความพึงพอใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อวีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คุณภาพสื่ออยู่ในระดับคุณภาพดีมาก คุณภาพเนื้อหาอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะปฏิบัติของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางระดับสถิติที่ .05 และ 3) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์เพื่อการเรียนรู้แบบهرซารายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ มีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.59 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ 3 ชุด รวบรวมมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ที่ใช้วัตรกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียน และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีบุญ สี่เลา คำธณ สุนทรานนท์ และ รจนา สุนทรานนท์ (2564) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติทำร่วมาตรฐานของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนร่วางมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนร่วางมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสกับกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่เรียนร่วางมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสกับกลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสารสาสน์เอกตรา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 59 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 29 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ร่วางมาตรฐาน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนร่วางมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่วางมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และ 3) ทักษะปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มที่เรียนร่วางมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนจิ๊กซอร์ผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณวิชา วงษ์วิจารณ์ (2564) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤกษ์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤกษ์ ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส และ 2) เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติ รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดป่าพฤกษ์ ตำบลบ้านแหลม อำเภอบางปลาหม่า จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินการนำเสนอรายงาน 4) แบบประเมินการปฏิบัติร้องเพลง 5) แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ และ 6) แบบประเมินการแสดง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤกษ์ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤกษ์ ที่เรียนรายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลีลาบ้านแหลม จำนวน 24 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติที่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 80 ของ

นักเรียนทั้งหมด และนักเรียนจำนวน 6 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติที่ไม่ผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วมามาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร จันทรวินุญ (2564) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ : ระบายอากาศาณินหารโดยใช้ทักษะปฏิบัติของ เดวิส มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ รายวิชาละบำ มาตรฐาน ชุด ระบายอากาศาณินหาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสกับการสอนแบบปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาละบำ มาตรฐาน ชุด ระบายอากาศาณินหาร โดยใช้รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติของ เดวิสกับการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี ที่มีต่อรายวิชาละบำ มาตรฐาน ชุด ระบายอากาศาณินหาร โดยใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชานาฏศิลป์และ ศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ใช้รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติของ เดวิสกับการสอนแบบปกติ ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์การ เรียนรู้สูงกว่ากลุ่มควบคุม เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t -test ได้ค่าที่เท่ากับ 9.137 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยรวมด้านทักษะปฏิบัติในรายวิชาละบำ มาตรฐาน ชุด ระบายอากาศาณินหาร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กับกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้โดยรวมด้านทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบด้วยสถิติ t -test ได้ค่าที่เท่ากับ 10.315 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลความพึงพอใจพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี รายวิชาละบำ มาตรฐาน ชุดระบายอากาศาณินหาร โดยใช้รูปแบบการเรียน สอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีความพึง พอใจต่อการเรียนการสอนโดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.82, SD = 0.23) และสอดคล้องกับงานวิจัย ของมนชนก รัตนจำนงค์ (2561) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบ การสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์

การวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ และ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ หลังเรียนระหว่างรูปแบบการสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส กับรูปแบบการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบึงบา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) แบบทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาวิชานาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน และ 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ สูงกว่ากลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะปฏิบัติ รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ เมื่อทดสอบการปฏิบัติ พบว่า คะแนนทักษะปฏิบัติของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนทักษะปฏิบัติของกลุ่มควบคุม และเมื่อทดสอบด้วยสถิติ t-test พบว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาโชค มั่นคง (2564) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติกระบวนการรำวงมาตรฐานโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติกระบวนการรำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงายของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการรำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงายระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติกระบวนการรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการรำวงมาตรฐานเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยการใช้นวัตกรรมดิจิทัล NCID กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดคลองปากหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้อง ซึ่งแบ่ง

ออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นวัตกรรมดิจิทัล NCID 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบ และ 4) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม NCID ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติกระบวนการทำร่ำวางมาตรฐานเพลงคันทอนหงายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for Independent Samples Test ได้ค่าที่อยู่ที่ระดับ 16.43 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม NCID ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการทำร่ำวางมาตรฐานเพลงคันทอนหงายสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for Independent Samples Test ได้ค่าที่อยู่ที่ระดับ 7.41 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 3) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม NCID ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านองค์ความรู้และวิธีการปฏิบัติกระบวนการทำร่ำวางมาตรฐานเพลงดวงจันทร์ วณเพ็ญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for Independent Samples Test ได้ค่าที่อยู่ที่ระดับ 14.96 อย่างมีนัยสำคัญ และ 4) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม NCID ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะปฏิบัติกระบวนการทำร่ำวางมาตรฐานเพลงดวงจันทร์วณเพ็ญสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test for Independent Samples Test ได้ค่าที่อยู่ที่ระดับ 7.11 อย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนันธร หิรัญเชาว์ (2562) เรื่อง การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทย ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนวัดหนองค้อ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชานาฏศิลป์ไทยเบื้องต้นตามแนวคิดของเดวิส จำนวน 6 แผน 2) แบบวัดทักษะนาฏศิลป์ไทย 3) แบบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ 4) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ไทย และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส สูง

กว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาคร พิทยาคมที่มีต่อการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน ที่ใช้วัตรกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุดทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเกศรา เพิ่มพูน วณิดา ผาระนัต และพิทยวัฒน์ พันธศรี (2565) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ (80/80) 2) ศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 46 คน ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม ตำบลลอมคอม อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 11 แผน 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) แบบทดสอบความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีค่าเท่ากับ 90.82/94.15 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) 2) ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลอยู่ในระดับดีมากคิดเป็นร้อยละ 94.15 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพลโดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55, S.D. = 0.16) และสอดคล้องกับงานวิจัยของปานทิพย์ ตูลพันธ์ (2561) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความกล้าแสดงออกของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส 2) แบบประเมินความกล้าแสดงออก และ 3) แบบสอบถามความพึง ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่วิชานาฏศิลป์ไทยโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีความกล้าแสดงออกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (μ = 3.43, σ

= 0.20) และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชานาฏศิลป์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.66$)

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในด้านทักษะปฏิบัติ ชุดร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกระบวนท่ารำขึ้นพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่อง

2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผู้สอนควรตรวจสอบความพร้อมของเครื่องและอุปกรณ์ต่างๆ ก่อนการใช้งาน เพื่อลดปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ของผู้เรียนและผลของประสิทธิภาพของนวัตกรรม GMIS

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรทำการศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในด้านทักษะปฏิบัติ ชุดร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลต่อความรู้และทักษะปฏิบัติของผู้เรียนในระยะยาว

2) นำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้แบบประเมินทักษะปฏิบัติและนวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสนี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ และกลุ่มตัวอย่างต่างโรงเรียน เพื่อติดตามผลการทดลอง และตรวจสอบผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

3) ควรพัฒนานวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ ชุดร่างมาตรฐานให้ครบทั้ง 10 เพลง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลิสรา จิตรขญาวนิช. (2564). **การจัดการเรียนรู้**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศรา เพิ่มพูน วนิดา ธาระนัต และ พิทยวัฒน์ พันธะศรี. (2565) กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ ฟ้อนเสน่ห์สาวเมืองพล ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 **มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ปีที่ 16** (ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2565). 171-183.
- จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย. (2558). เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. **วารสารบัณฑิตศึกษา, ปีที่ 12** (ฉบับที่ 58 กรกฎาคม-กันยายน 2558). 13-24.
- จุฑาทิพย์ อรุณรัตน์ (2562). **การผลิตสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์โดยการเรียนรู้แบบบรรณา รายวิชาดนตรี-นาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ฉัตรพงศ์ แสงชูนิล. (2561). **เกมมิฟิเคชันเรียนเล่นให้เป็นเกม**. สืบค้นจาก [https://www. Scimath.org/article-technology/item/8669-2018-09-11-08-06-48](https://www.Scimath.org/article-technology/item/8669-2018-09-11-08-06-48)
- ชนัดถ์ พูนเดช และธนิศา เลิศพรกุลรัตน์. (2559). แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวคิดเกมมิฟิเคชัน. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, ปีที่ 18** (ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน 2559). 331-339.
- ชนันธร หิรัญเชาว์ (2562). **การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น**. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- ชวลิต สุนทรานนท์, ไพโรจน์ ทองคำสุก, ลลิต อิศรางกูร ณ อยุธยา, วรรณพินิ สุขสม, สมรัตน์ ทองแท้, อัมไพวรรณ เดชะชาติ, ... บุญตา เขียนทองสุก. (2550). **ทะเบียนข้อมูล : วิพริตศนา ชุดระบำ รำ ฟ้อน เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: ไทภูมิ พับลิชชิ่ง จำกัด.
- ชไมพร จันทรวินุลย์ (2564). **ผลการจัดการเรียนรู้ : ระบำกฤดาภินิหารโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรม-ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ดริ้ง สุวรรณศิลป์. (2564). **Gamification เกมมิฟิเคชัน จูงใจคนด้วยกลไกเกม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ซอลท์.
- ทีศนา แคมมณี. (2554). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทิตินา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2560). **รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงษ์ จันเปียง, เจนวิทย์ วาริย่อ และ สมปอง มูลมณ. (2564) การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (4C) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. **วารสารวิจัยรำไพพรรณี**, ปีที่ 15 (ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2564). 195-203.
- ปานทิพย์ ตูลพันธ์ (2561). **ผลการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทย โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อส่งเสริมความกล้าแสดงออกของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเกาะหมากน้อย จังหวัดพังงา**. (วิทยานิพนธ์ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- นภาพร สิงห์ต. (2548). **การพัฒนาชุดการสอนเป็นรายบุคคลที่เสริมสมรรถภาพทางการวิจัย สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ**. (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- นวัตร โพธิสาร และ เนติรัฐ วีระนาคินทร์. (2565) การพัฒนาชุดการเคลื่อนไหวด้วยโมชันแคปเจอร์ สำหรับการสอนนาฏศิลป์ในรูปแบบออนไลน์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์. **วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม**, ปีที่ 7 (ฉบับที่ 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2565). 28-41.
- นิตา เมลานนท์ (2555). **การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่อง นาฏลีลา นาฏยศัพท์**. (รายงานการวิจัย ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์).
- นำโชค มั่นคง. (2564). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำวงมาตรฐาน โดยใช้ นวัตกรรมดิจิทัล NCID สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). **นวัตกรรมการศึกษา**. สืบค้นจาก <http://thesis.swu.ac.th/swuebook/h326752.pdf>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประสาท เนืองเฉลิม. (2564). **วิจัยการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี กองจินดา. (2549). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู**. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).
- พิศิษฐ์ ตัณทวณิช. (2543). **สถิติเพื่องานวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). **การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.
- พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล. (2562). **การแต่งกายร่วมาตรฐาน**. งานแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 69.
- มนชนก รัตนจันทน์. (2561). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ ด้วยรูปแบบการสอนทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- รัตนะ บัวสนธ์. (2565). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา สุนทรานนท์ และ คำณ สุนทรานนท์. (2556). **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพนาฏศิลป์ไทย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิลาวัลย์ อินทร์ชำนาญ. (2563). **การออกแบบเกมมิฟิเคชัน**. กรุงเทพฯ: ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ.
- วิไลรัตน์ แซ่เอี้ยว. (2560). **การพัฒนาชุดกิจกรรมชุมนุมนาฏศิลป์ เรื่อง ร่วมาตรฐาน โดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส**. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- วรรณวิษา วงษ์วิจารณ์. (2564). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนาฏยาลิลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤษ**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์-ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- วรยุทธ์ มะปะทัง, วนิดา ผาระนัต และ ณัฐชัย จันทชุม. (2563) **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง พื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. **วารสารมหาจุฬานาครทรรศ, ปีที่ 7** (ฉบับที่ 5 พฤษภาคม 2563). 212-223.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศรีบุญญา สีเลา (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติทำร่างมาตรฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสารสนเทศเอกตรา โดยใช้รูปแบบการสอนจิ๊กซอว์ผสมผสานกับรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสาขานาฏศิลป์ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ศศิมา นิยมสุข (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับ แอปพลิเคชัน TikTok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- สุธรรม อ่อนคำ. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยมีการใช้ชุดฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู. (ปริญญาานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สืบค้นจาก http://academic.obec.go.th/images/document/1559639520_d_1.pdf
- อรทัย จันใด. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร. (วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- Burna, N. and Surabhi, K. (2020). Blended Learning in Higher Education: A Transition to Experiential Classrooms. International Journal of Educational Management, 34(9), 1357-1374.
- Wang Jing and Zhang Xiaolong. (2002). Wearable Sensor-Based Motion Data Analysis and Dance Performance Using Images and Cloud Computing. Hindawi journal. [n.p.], 1-9.

ภาคผนวก



ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย



รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย นวัตกรรม GMIS

1. ดร.ชวลิต สุนทรานนท์

ตำแหน่ง นักวิชาการละครและดนตรีทรงคุณวุฒิ (โขน ละคร และดนตรี)
สังกัด สำนักการสังคีต กรมศิลปากร
ความเชี่ยวชาญ โขน ละคร และดนตรี

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยีการศึกษา, นวัตกรรมการเรียนรู้, แอดูเทนเมนต์

3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์
สังกัด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ความเชี่ยวชาญ หลักสูตรและการสอน

ที่ ฮว ๐๖๔๙.๐๙/๑๘๒



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกกา
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๓๐

๒๔

มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอน

เรียน ดร.ชวลิต สุนทรานนท์

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๙๐๙๑๐๑๑๔-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดทำ
นวัตกรรมการสอน เรื่อง นวัตกรรม GMIS โดย รองศาสตราจารย์ ดร.จนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
และ รองศาสตราจารย์ดำรง สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียน
เชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอนดังกล่าว ในวันเสาร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖
ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ณ ห้อง Smart Classroom ๒ ชั้น ๓ อาคาร ๒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อนำมาใช้
เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณ
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.จนา สุนทรานนท์)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณบดี

โทร ๐๒ ๕๔๐๙ ๓๒๐๙

โทรสาร ๐๒ ๕๔๐๙ ๕๐๒๒



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทร ๐๒-๕๕๙-๑๒๐๘

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๑/๑๘๘

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอน

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมศ ปะสาวะโน

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๗๐๗๑๐๑๑-๔ นักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดทำ นวัตกรรมการสอนเรื่อง นวัตกรรม GMS โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รณนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอนดังกล่าว ในวันเสาร์ที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ณ ห้อง Smart Classroom ๒ ชั้น ๑ อาคาร ๒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อปามาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่ง มา ณ โอกาสนี้

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร ฐิติ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทร ๐๒-๕๔๔๙-๓๒๐๔๘

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๘/๓๘๓

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอน

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรรักษ์ วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตร์ ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดทำนวัตกรรมการสอนเรื่อง นวัตกรรม GMIS โดย รองศาสตราจารย์ ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รองศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการสอนดังกล่าว ในวันเสาร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖ ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. ณ ห้อง Smart Classroom ๒ ชั้น ๓ อาคาร ๒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร ฤทธิ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย
แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบประเมินความพึงพอใจ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพนิต

ตำแหน่ง ข้าราชการบำนาญ

สังกัด อดีตประธานหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนา
หลักสูตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี

ความเชี่ยวชาญ หลักสูตรและการสอน

2. ดร.ชลิต สุนทรานนท์

ตำแหน่ง นักวิชาการละครและดนตรีทรงคุณวุฒิ (โขน ละคร และดนตรี)

สังกัด สำนักการสังคีต กรมศิลปากร

ความเชี่ยวชาญ โขน ละคร และดนตรี

3. นางสาวจันทิรา ภู่อำลี

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

สังกัด โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย

ความเชี่ยวชาญ หลักสูตรและการสอน

4. ว่าที่ร้อยตรีกัญญาพัฒน์ เกิดพุด

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

สังกัด โรงเรียนวัดลาดกระบัง (ศิวรักษ์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร

ความเชี่ยวชาญ นาฏศิลป์ไทย

5. นางสาวมยุรี เวชประมูล

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

สังกัด โรงเรียนสตรีวิทยา2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ความเชี่ยวชาญ การวัดและประเมินผล



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โทร ๐๒-๕๕๔-๓๒๕๘

ที่ อว ๐๖๔๔.๐๘/๓๓๒

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร แพรพพนิต

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๗๐๗๑๐๑๑-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่าง
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ๓ ชุดร่ววงมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดย รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบใน
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้



(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร สุริ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๓๒๙



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย
เรียน ดร.ชวลิต สุนทรานนท์

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิณฑิทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๗๐๗๑๐๑๑-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่าง
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ๓ ชุดร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่เขินวัดกรรม GMS ผสมผสานรูปแบบการเรียน
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดย รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบใน
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร ทูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๔๘

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๔/๓๒๙



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางสาวจันทิรา ภู่อำลักษ์

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ บิดิภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๗๐๗๑๐๐๑๑-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่าง
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ๓ ชุดร่างมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิดโดย รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบใน
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร สุทธิ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๙๘

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/ ๓๒๙



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอลำลูกหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ว่าที่ร้อยตรีกัญญาพัฒน์ เกิดพุด

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๗๐๗๑๐๑๑๑-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่าง
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ๓ ชุดร่วมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่ใช้วัดกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียน
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสโดย รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบใน
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร ทูรี)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๔ ๓๒๙๘

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๒๒

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๙/๓๒๙



คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหก อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นางสาวมยุรี เวชประมูล

เนื่องด้วย นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ รหัสนักศึกษา ๑๑๖๔๙๐๙๑๐๑๑-๔ นักศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ อยู่ระหว่าง
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ๓ ชุดร่วางมาตรฐาน ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย ที่ใช้วัดกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียน
การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิดโดย รองศาสตราจารย์ดร.รจนา สุนทรานนท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะศิลปกรรมศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว และขอเข้าพบใน
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร สุทธิ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะฯ

โทร ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๔๘

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยและเก็บข้อมูลในการวิจัย



File: 01000101/01000101

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ตำบลคลองหลวง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๑๐

 [பயிற்சி/பரீட்சை](#) [கல்வி](#)

เรื่อง ขอบเขตการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาครพิทยาคม

[illegible]

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โรงเรียนสาครพิทยาคม เป็นแหล่งเรียนรู้ที่มีศักยภาพในการศึกษาวิจัยอันมีความจำเป็นต่อการเป็นของฝ่ายวิจัย ในการนี้ คณะฯ จึงขอสนับสนุนค่าตอบแทนให้แก่ผู้วิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์อันดังกล่าว กับ โรงเรียนสาครพิทยาคม ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์กับศิลปศึกษา ซึ่งจะประกอบขึ้นทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

[illegible]

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร ๐๒-๕๖๓๗ ๗๗๗๗
โทรสาร ๐๒-๕๖๓๗ ๕๐๕๖

พิจารณาอนุภาค และคณะฯ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

๒๕. แยกความรับผิดชอบ

ศูนย์วิทยาศาสตร์ฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

☒ ว่าง / ส่วนอื่น ๆ
☒ ว่าง / ส่วนอื่น ๆ

๓๓๓
 ๓๓๓

(นางสาวพรพรรณ วัฒนศิริ)
 ผู้ประสานงานโครงการ

๓๓ / ๓๓ / ๓๓

ภาคผนวก ค

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของนวัตกรรม GMIS (Gamification Motion Instruction Sensor)
- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของคู่มือการใช้แผนกิจกรรม
- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้
- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบทดสอบ
- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบประเมินทักษะ
- การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบประเมินความพึงพอใจ

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพนวัตกรรม G MIS
(Gamification Motion Instruction Sensor)

นวัตกรรมการสอนรายวิชานาฏศิลป์ รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดรำวงมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม G MIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนนาฏศิลป์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน

ตารางที่ 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพนวัตกรรม G MIS (Gamification Motion Instruction Sensor)

รายการประเมิน	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ		
	1	2	3
1. ด้านรูปแบบการนำเสนอ			
1.1 นวัตกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	4	5	5
1.2 นวัตกรรมมีความทันสมัย	5	5	5
1.3 นวัตกรรมน่าสนใจ	5	5	5
1.4 นวัตกรรมเอื้อต่อการฝึกปฏิบัติทักษะกระบวนการทำรำวงมาตรฐานได้	4	5	5
2. วิธีกรใ้ใช้นวัตกรรม			
2.1 นวัตกรรมสามารถใช้งานได้สะดวก	4	4	5
2.2 การใช้ใช้นวัตกรรมไม่ซับซ้อน	4	4	5
2.3 สามารถใช้นวัตกรรมในการตรวจสอบท่ารำได้	4	5	5
2.4 สามารถใช้นวัตกรรมในการฝึกกระบวนการทำรำวงมาตรฐานได้	4	5	5
2.5 สามารถใช้นวัตกรรมในการทบทวนกระบวนการทำรำวงมาตรฐานได้	5	5	5
2.6 สามารถใช้นวัตกรรมในการพัฒนาทักษะกระบวนการทำรำวงมาตรฐานได้	5	4	5
3. การแสดงผล			
3.1 ตรวจสอบผลการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเองได้	5	5	5
3.2 สามารถประเมินผลการปฏิบัติท่ารำในแต่ละส่วนของร่างกายได้	5	5	5
3.3 สามารถประเมินผลการปฏิบัติท่ารำแต่ละครั้งได้	5	4	5
3.4 สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติท่ารำได้	5	5	5

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการ GMS (Gamification Motion Instruction Sensor)

รายการประเมิน	วิเคราะห์ผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	SD	ระดับคุณภาพ
1. ด้านรูปแบบการนำเสนอ			
1.1 นวัตกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	4.67	.57	มากที่สุด
1.2 นวัตกรรมมีความทันสมัย	5	.00	มากที่สุด
1.3 นวัตกรรมน่าสนใจ	5	.00	มากที่สุด
1.4 นวัตกรรมเอื้อต่อการฝึกปฏิบัติทักษะกระบวนการทำซ้ำอย่างมาตรฐานได้	4.67	.57	มากที่สุด
2. วิธีการใช้นวัตกรรม			
2.1 นวัตกรรมสามารถใช้งานได้สะดวก	4.33	.57	มากที่สุด
2.2 การใช้นวัตกรรมไม่ซับซ้อน	4.33	.57	มากที่สุด
2.3 สามารถใช้นวัตกรรมในการตรวจสอบทำซ้ำได้	4.67	.57	มากที่สุด
2.4 สามารถใช้นวัตกรรมในการฝึกกระบวนการทำซ้ำอย่างมาตรฐานได้	4.67	.57	มากที่สุด
2.5 สามารถใช้นวัตกรรมในการทบทวนกระบวนการทำซ้ำอย่างมาตรฐานได้	5	.00	มากที่สุด
2.6 สามารถใช้นวัตกรรมในการพัฒนาทักษะกระบวนการทำซ้ำอย่างมาตรฐานได้	4.67	.57	มากที่สุด
3. การแสดงผล			
3.1 ตรวจสอบผลการปฏิบัติทำซ้ำด้วยตนเองได้	5	.00	มากที่สุด
3.2 สามารถประเมินผลการปฏิบัติทำซ้ำในแต่ละส่วนของร่างกายได้	5	.00	มากที่สุด
3.3 สามารถประเมินผลการปฏิบัติทำซ้ำแต่ละครั้งได้	4.6	.57	มากที่สุด
3.4 สามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติทำซ้ำได้	5	.00	มากที่สุด

เกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพ

4.50 - 5.00	หมายถึง	นวัตกรรมมีคุณภาพในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	นวัตกรรมมีคุณภาพในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	นวัตกรรมมีคุณภาพในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	นวัตกรรมมีคุณภาพในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	นวัตกรรมมีคุณภาพในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 3 สรุปผลการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการ GMS (Gamification Motion Instruction Sensor)

สรุปผลรวมการประเมินคุณภาพนวัตกรรมการ	วิเคราะห์ผลการประเมิน		
	$\bar{x}$	SD	ระดับคุณภาพ
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	4.83	.28	มากที่สุด
วิธีการใช้นวัตกรรม	4.61	.34	มากที่สุด
การแสดงผล	4.91	.14	มากที่สุด



**การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของคู่มือการใช้แผนกิจกรรม
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)**

ผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้แผนกิจกรรมการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ระดับการประเมิน	+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	- 1	หมายถึง	แน่ใจว่ายังไม่สอดคล้อง ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีการใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. เนื้อหาสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมลักษณะการเรียนรู้ด้านความรู้และทักษะปฏิบัติ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความรู้ชุดร่วางมาตรฐานเพลงรำขิมารำและเพลงคันทอนหยาให้ นักเรียนได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
9. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
10. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
11. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะทำรำขั้นพื้นฐานร่วมาตฐานโดยใช้นวัตกรรม GMIS ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
12. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
13. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
14. สื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องตามเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
15. กิจกรรมการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
16. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละรายแผน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
17. สื่อนวัตกรรม GMIS ที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงาย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
18. การวัดและประเมินสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความรู้ ชุดร่วมาตฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
19. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านทักษะปฏิบัติ ชุดร่วมาตฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายได้	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไปจึงถือว่าคู่มือการใช้แผนกิจกรรมนั้นสอดคล้องมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เพื่อการวิจัยและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วมาตฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสได้

**การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาศิลปะ3 รหัสวิชา ศ22101
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)**

รายวิชา ศิลปะ3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามราโชนสู่รางวัลมาตรฐาน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
จำนวน 14 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ระดับการประเมิน	+ 1	หมายถึง แน่ใจว่าสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	- 1	หมายถึง แน่ใจว่ายังไม่สอดคล้อง ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 1 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เพลงรำซิมารำ							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 2 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อนวัตกรรม GMIS ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 3 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทำรำเพลงรำซิมารำ							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานนวัตกรรม GMIS เป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 4 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เพลงคืนเดือนหงาย							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 5 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทำรำเพลงคันทนเดือนหงาย							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	+1	+1	.80	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานนวัตกรรม GMIS เป็นไปตามขั้นตอน	+1	1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6. ใบความรู้ที่ 6 ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเพลงรำวงมาตรฐาน							
1. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีความสอดคล้องตามสาระสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นไปตามขั้นตอน	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5. สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
6. การกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7. การวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	-1	+1	+1	+1	.60	สอดคล้อง

สรุปผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ3 รหัสวิชา ศ22101

แผนการจัดการเรียนรู้	IOC	แปลผล
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน	.90	สอดคล้อง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เพลงรำซิมารำ	.88	สอดคล้อง
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS	.95	สอดคล้อง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ทำรำเพลงรำซิมารำ	.88	สอดคล้อง
5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง เพลงคันท่อนหงาย	.88	สอดคล้อง
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง ทำรำเพลงคันท่อนหงาย	.88	สอดคล้อง
7. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเพลงร่างมาตรฐาน	.94	สอดคล้อง

ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ .05 ขึ้นไปจึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสอดคล้อง มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้เพื่อการวิจัยและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสได้

การหาค่าประสิทธิภาพและคุณภาพของแบบทดสอบ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน
รายวิชาศิลปะ3 รหัสวิชา ศ22101 โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ระดับการประเมิน	+ 1	หมายถึง	แน่ใจว่าสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
	- 1	หมายถึง	แน่ใจว่ายังไม่สอดคล้อง ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC
	1	2	3	4	5	
1. เพราะเหตุใดการแสดงร่างมาตรฐานแต่เดิมจึงเรียกว่า “รำโทน” 1. เพราะมีการนำโชนมาตีประกอบการแสดง 2. เพราะเป็นการแสดงที่ได้รับอิทธิพลจากมอญ 3. เพราะผู้ที่คิดค้นการแสดงร่างมาตรฐานมีชื่อนายโชน 4. เพราะเป็นการแสดงที่มีผู้รำเพียงคนเดียวจึงเรียกว่า “โชน”	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. ร่างมาตรฐานปรับปรุงการแสดงการมาจากการแสดงในข้อใด 1. รำกลองยาว 2. รำโชน 3. รำรำมะนา 4. รำพาดผ้า	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. จารีตการแสดงร่างมาตรฐานตรงกับใด 1. ชายฉกรรจ์มือหญิง 2. หญิงให้ชายรับไหว้ 3. เคลื่อนวงไปทางใดก็ได้ 4. รำอยู่กับที่ไม่เคลื่อนวง	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. ข้อใดไม่ใช่เอกลักษณ์ที่สำคัญของการแสดงร่างมาตรฐาน 1. แต่งกายที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน 2. ผู้แสดงจะใช้ท่าที่ตนถนัดประกอบการรำ 3. นำเครื่องดนตรีสากลมาบรรเลงประกอบการแสดง 4. ผู้แสดงรำเป็นวงกลมเดินทวนเข็มนาฬิกา	+1	+1	+1	+1	+1	1

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC
	1	2	3	4	5	
5. เพราะเหตุใดจึงมีการปรับปรุงร่างมาตรฐาน						
1. เพื่อแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ						
2. เพื่อให้คนไทยรู้จักร่างมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. เพื่อให้มีความสวยงามน่าสนใจ						
4. เพื่อให้มีระเบียบแบบแผน						
6. ข้อใดไม่ใช่ผู้ประดิษฐ์ทำรำ ร่างมาตรฐาน						
1. หม่อมต่วน (ศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก)						
2. นางมัลลี คงประภัศร์	+1	+1	+1	0	+1	.80
3. นางลมุล ยมะคุปต์						
4. ท่านผู้หญิงแผ้ว สนิทวงศ์เสนีย์						
7. เครื่องแต่งกายของร่างมาตรฐาน ประกอบด้วยกี่รูปแบบ						
1. 2 รูปแบบ						
2. 3 รูปแบบ	+1	0	+1	+1	+1	.80
3. 4 รูปแบบ						
4. 5 รูปแบบ						
8. เครื่องแต่งกายร่างมาตรฐานผู้ชายทุกคนจะสวมรองเท้าหุ้มคอกกี่คู่						
1. คู่ชุดชาวบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. คู่ชุดราชการที่ 5						
3. คู่ชุดไทยดุสิต						
4. คู่ชุดไทยจักรี						
9. จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศรษฐนันท์) แต่งเนื้อร้องร่างมาตรฐานจำนวน 4 เพลง ข้อใดไม่ใช่						
1. เพลงงามแสงเดือน	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. เพลงรำซิมารำ						
3. เพลงคืนเดือนหงาย						
4. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า						
10. ดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงร่างมาตรฐาน ตรงกับข้อใด						
1. วงปี่เครื่องสาย						
2. วงปี่มโหรี	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. วงปี่พาทย์						
4. วงโปงลาง						

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC
	1	2	3	4	5	
11. เพลงใดต่อไปนี้เป็นเพลงรางวัลมาตรฐาน						
1. เพลงลอยกระทง						
2. เพลงคืนเดือนหงาย	+1	0	+1	+1	+1	.80
3. เพลงปีใหม่						
4. เพลงดาวพระศุภกร						
12. เพลงลำดับที่ 4 ของรางวัลมาตรฐานคือเพลงใด						
1. เพลงงามแสงเดือน						
2. เพลงชาวไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. เพลงรำซิมารำ						
4. เพลงคืนเดือนหงาย						
13. “เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท้าเย็นผูกมิตรไม่เปื้อนระอา” เป็นเนื้อเพลงของเพลงอะไร						
1. หญิงไทยใจงาม	+1	+1	+1	+1	+1	1
2. เพลงชาวไทย						
3. เพลงรำซิมารำ						
4. เพลงคืนเดือนหงาย						
14. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม มีความสำคัญต่อการแสดงรางวัลมาตรฐานอย่างไร						
1. เป็นผู้ประดิษฐ์ทำรางวัลมาตรฐาน						
2. เป็นผู้ริเริ่มการแสดงรางวัลมาตรฐาน	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. เป็นผู้กำหนดรูปแบบการแสดงรางวัลมาตรฐาน						
4. เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงประกอบการแสดงรางวัลมาตรฐานจำนวน 6 เพลง						
15. รางวัลมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ มีความหมายอย่างไร						
1. การเล่นรำอย่างสนุกสนานในยามว่าง 2. หน้าที่ของชาวไทยที่มีต่อประเทศชาติ						
3. เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ	+1	+1	+1	0	+1	.80
4. หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย						

รายละเอียด	ผลการพิจารณา					IOC
	1	2	3	4	5	
16. ทำสวดสร้อยมาลาและทำสวดสร้อยมาลาแปลง ระดับของจิต หยาบอยู่ในระดับใด						
1. ระดับหัวเข็มขัด						
2. ระดับระหว่างอก	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. ระดับสะเอวด้านซ้าย						
4. ระดับสะเอวด้านขวา						
17. เพลงรำซิมารำ ใช้ทำรำใดเป็นทำรำประจำเพลง						
1. ทำรำยั่ว						
2. ทำรำสาย	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. ทำสวดสร้อยมาลา						
4. ทำชักแบ่งผัดหน้า						
18. เพลงคั่นเดือนหงาย มีความหมายตรงกับข้อใด						
1. ยามที่แสงจันทร์ส่องมายังโลก ทำให้โลกนี้ดูสวยงาม						
2. หน้าที่ที่ชาวไทยพึงมีต่อประเทศชาตินั้น เป็นสิ่งที่ทุก คนควรต้องทำอย่าได้ละเลยไปเสีย						
3. พระจันทร์เต็มดวงที่ลอยอยู่บนท้องฟ้าในชางดู สวยงาม เพราะเป็นพระจันทร์ทรงกลด	+1	+1	+1	+1	+1	1
4. ลมพัดเย็นยามคั่นเดือนหงาย ทำให้เกิดความร่มเย็น เหมือนกับการได้อยู่ใต้ร่มธงชาติไทยที่มีความเป็นเอกราช						
19. เครื่องดนตรีในข้อใดที่ใช้ในการแสดงรำวงมาตรฐาน จัดเป็น เครื่องประกอบจังหวะ						
1. ระนาดเอก ฉิ่ง						
2. กลองทัด ตะโพน	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. กลองชุด ทรัมเบ็ต						
4. โทน กรับ						
20. โอกาสที่ใช้แสดงรำวงมาตรฐาน ข้อใดไม่เหมาะสม						
1. งานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง						
2. งานประเพณีประจำปี	+1	+1	+1	+1	+1	1
3. งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่						
4. งานอวมงคล						

ผลการประเมินคุณภาพแบบทดสอบความรู้ ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r)
ของแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน

ข้อสอบ	p	r	แปลผล
Q1	.73	.27	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้พอใช้
Q2	.40	.27	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกพอใช้
Q3	.80	.27	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้พอใช้
Q4	.50	.20	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้พอใช้
Q5	.50	.20	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้พอใช้
Q6	.37	.33	ค่อนข้างยาก จำแนกได้ดี
Q7	.60	.27	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้พอใช้
Q8	.73	.40	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้ดีมาก
Q9	.53	.53	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้ดีมาก
Q10	.73	.27	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้พอใช้
Q11	.77	.33	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้ดี
Q12	.43	.33	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้ดี
Q13	.53	.27	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้พอใช้
Q14	.47	.40	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้ดีมาก
Q15	.77	.33	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้ดี
Q16	.50	.33	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้ดี
Q17	.80	.27	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้พอใช้
Q18	.53	.40	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้ดีมาก
Q19	.63	.33	ค่อนข้างง่าย จำแนกได้ดี
Q20	.60	.27	ยากง่ายพอเหมาะ จำแนกได้พอใช้
ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ จำนวน 20 ข้อ			
Cronbach's Alpha		N of Items	
.778		20	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใบงานที่ 1 และ 2
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
ใบงานที่ 1 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1							
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. วิธีการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ใบงานที่ 2 ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7							
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. วิธีการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม						1	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

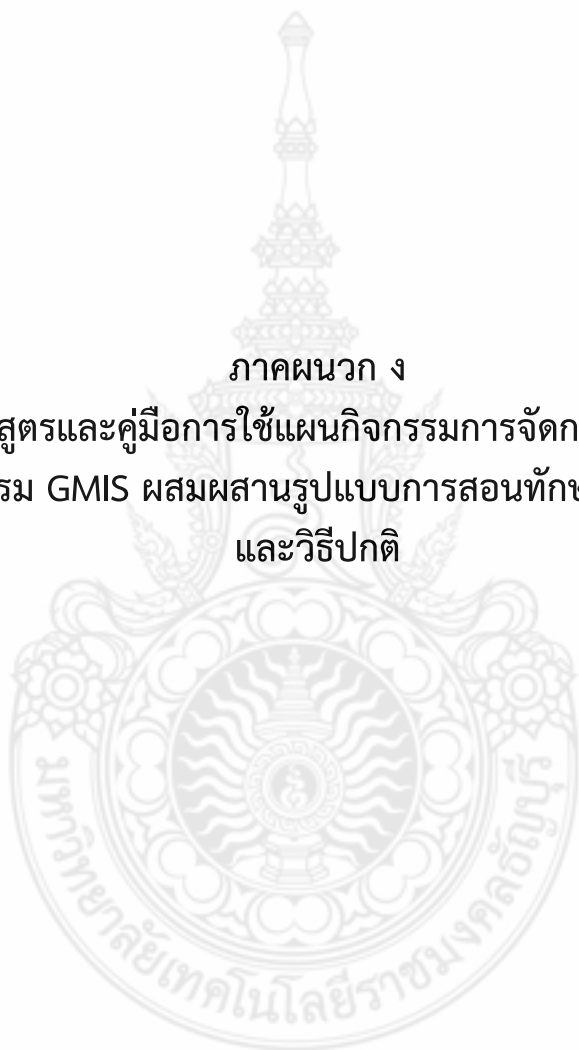
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปล ผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1)							
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. วิธีการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะการร้องเพลงรำซิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2)							
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ทำนองถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. อักษร/ควบล้ำถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4)							
1. ทำรำถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ความสัมพันธ์คู่	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ความพร้อมเพรียง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
แบบประเมินทักษะการร้องเพลงคันท่อนหงาย (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5)							
1. เนื้อเพลงถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ทำนองถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. อักษร/ควบล้ำถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
แบบประเมินทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6)							
1. ทำรำถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. จังหวะถูกต้อง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ความสัมพันธ์คู่	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. ความพร้อมเพรียง	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
แบบประเมินการนำเสนอรายงาน (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7)							
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. วิธีการนำเสนอ	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม						1	ใช้ได้

คำดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความพึงพอใจ
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความพึงพอใจ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5		
1. ครูมีการเตรียมการสอน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2. การจัดบรรยากาศห้องเรียนเอื้อต่อการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
5. ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
6. ครูให้โอกาสนักเรียนซักถามข้อสงสัย	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
7. ครูอธิบายวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS อย่างละเอียดและเข้าใจง่าย	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
8. นวัตกรรม GMIS ช่วยให้นักเรียนปฏิบัติทำซ้ำได้เข้าใจมากขึ้น	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
9. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
10. นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
รวม	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
หลักสูตรและคู่มือการใช้แผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้
โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
และวิธีปกติ





หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่วางมาตรฐาน
สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส

พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2566

หลักสูตรและคู่มือการจัดกิจกรรม
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน
สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิส

กิจกรรมการเรียนรู้การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จัดเป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง โดยใช้เวลาเรียนในรายวิชา ศิลปะ3

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่แพร่ระบาดในประเทศไทยอย่างรวดเร็ว ในช่วงปลายปีพุทธศักราช 2562-2564 ที่ผ่านมามีผลกระทบต่อสถานศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศปิดสถานศึกษาชั่วคราวและมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดการเรียนการสอนมาเป็นรูปแบบออนไลน์ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในด้านการปฏิบัติทำซ้ำไปช่วงระยะเวลาหนึ่งเพราะครูผู้สอนจำเป็นต้องปรับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) อย่างทันที่ และเมื่อช่วงเดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2565 ที่ผ่านมากกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้ทุกโรงเรียนทั่วประเทศเปิดทำการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์แบบเต็มรูปแบบ 100% ทำให้ครูผู้สอนทราบและเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานได้ชัดเจนขึ้นว่า ทักษะพื้นฐานของผู้เรียนนั้นถดถอยลงไปมากและต้องใช้เวลาในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียนพอสมควร

ด้วยเหตุนี้จึงได้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการปรับพื้นฐานทักษะการปฏิบัติทำซ้ำของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาทดลองใช้และแก้ปัญหาการเรียนการสอน ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาการปฏิบัติทำซ้ำเพลงรำขิมรำและเพลงคันทวนหงายให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ฝึกความกล้าแสดงออก อีกทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ของนักเรียนที่มีพื้นฐานต่างกันให้อยู่ในระดับดีขึ้นไปหรือสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนด และดึงดูดความสนใจของผู้เรียนด้วยนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ทันสมัย อีกทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อรายวิชานาฏศิลป์อีกด้วย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาครพิทยาคม พุทธศักราช 2562 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 ปีการศึกษา 2566) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 3 นาฏศิลป์ ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ในรายวิชา ศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน จำนวน 2 เพลง ได้แก่ เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ3 ใช้กระบวนการสอนทักษะปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนเรียนแบบการร้อง การปฏิบัติท่ารำ และการใช้นวัตกรรม G MIS เพื่อฝึกร้องและกระบวนการทำรำร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม โดยให้ผู้เรียนฝึกร้องเพลง และปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา และกระบวนการทำรำด้วยตนเอง สามารถตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการทำและพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำด้วยตนเองได้ถูกเวลา

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ใช้นวัตกรรม G MIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านทักษะการปฏิบัติท่ารำร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย และสามารถนำความรู้ไปพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำทางด้านนาฏศิลป์ในชุดอื่นๆ ได้

สาระสำคัญของหลักสูตร

กิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย โดยใช้นวัตกรรม G MIS มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิวัฒนาการของร่างมาตรฐาน ประวัติความเป็นมาของ เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมาย ทำนอง เพลงและดนตรี การแต่งกาย ท่ารำและโอกาสที่แสดงเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย คุณค่าและประโยชน์ของร่างมาตรฐาน

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาครพิทยาคม
2. เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม G MIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
3. เพื่ออนุรักษ์และสืบทอดการแสดงร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

หลักการจัดกิจกรรม

กิจกรรมการเรียนรู้การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม G MIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จัดเป็นระยะเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง โดยใช้เวลาเรียนในรายวิชาศิลปะ3 มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบการสอน ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการสอนด้านความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มและวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, 3 และ 7
2. รูปแบบวิธีการสอนด้านทักษะปฏิบัติโดยใช้นวัตกรรม G MIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 4, 5 และ 6

สำหรับกลุ่มควบคุมที่สอนโดยรูปแบบปกติ ใช้ระยะเวลาเรียน 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีรูปแบบการสอน ดังนี้

1. รูปแบบวิธีการสอนด้านความรู้ ใช้กระบวนการกลุ่มและวิธีการสอนแบบบรรยาย โดยวิธีการสอนแบบปกติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1, และ 6
2. รูปแบบวิธีการสอนด้านทักษะปฏิบัติโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2, 3, 4 และ 5

โครงสร้างการจัดการเรียนรู้

มัลประสบการณ์ที่จัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน
2. ลักษณะและรูปแบบการแสดงรำวงมาตรฐาน
3. เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน
4. เนื้อร้อง ความหมายเนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
5. ทักษะการร้องเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายพร้อมการปรบมือประกอบจังหวะ
6. ความหมายของนวัตกรรม GMIS และวิธีใช้นวัตกรรม GMIS ในการฝึกปฏิบัติทำรำ
7. ทักษะการปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา ที่ใช้ในเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายโดยใช้นวัตกรรม GMIS
8. ทักษะการปฏิบัติกระบวนการทำรำรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
9. โอกาสที่ใช้ในการแสดงรำวงมาตรฐาน
10. คุณค่าและประโยชน์ของรำวงมาตรฐาน

ขอขำเนื้อหา

มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ดังนี้

- ประวัติความเป็นมา
- ลักษณะและรูปแบบการแสดง
- เครื่องแต่งกาย
- เนื้อร้อง ความหมายเนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
- การร้องเพลงรำวงมาตรฐาน
- ความหมายของนวัตกรรม GMIS และวิธีใช้นวัตกรรม GMIS
- การปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา โดยใช้นวัตกรรม GMIS
- การปฏิบัติกระบวนการทำรำ
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง
- คุณค่าและประโยชน์ของเพลงรำวงมาตรฐาน

กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 บรรยายเกี่ยวกับประวัติที่มาของรางวัลมาตรฐาน รูปแบบและลักษณะการแสดง ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง รูปแบบการแต่งกายของรางวัลมาตรฐานความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำและเพลงคันทรีนหางาย เนื้อร้องและความหมาย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีในการบรรยาย เช่น โปรแกรม PowerPoint ทำแบบทดสอบ ทำใบงานที่ 1 และศึกษาใบความรู้ที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 บรรยายความหมายของเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง สาธิตการร้องเพลงรำซิมารำ พร้อมการปรบมือประกอบจังหวะและศึกษาใบความรู้ที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อธิบายวิธีการใช้งานนวัตกรรม GMIS ประกอบการจัดการเรียนการสอนปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษาที่ใช้ประกอบการรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทรีนหางาย และศึกษาใบความรู้ที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ ซึ่งใช้ท่ารำสาย อธิบายจังหวะการย่อเท้า ถัดเท้า และการเอียงศีรษะ โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMIS ใช้นวัตกรรม GMIS เข้ามาพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำพื้นฐานเพลงรำซิมารำ และศึกษาใบความรู้ที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 บรรยายความหมายของเนื้อร้องเพลงคันทรีนหางาย ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง สาธิตการร้องเพลงคันทรีนหางาย พร้อมการปรบมือประกอบจังหวะการร้องและศึกษาใบความรู้ที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 อธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำเพลงคันทรีนหางาย ซึ่งใช้ท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง อธิบายจังหวะการก้าวเท้า วางเท้า และการเอียงศีรษะ โดยรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMIS เข้ามาพัฒนาทักษะการปฏิบัติท่ารำพื้นฐานเพลงคันทรีนหางาย และศึกษาใบความรู้ที่ 6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 คุณค่าและประโยชน์ของรางวัลมาตรฐาน ทำใบงานที่ 2 และเสนอรายงานที่ละกลุ่ม

การวัดและประเมินผล

1. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐานจำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน
2. แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคันทรีนหางาย
3. แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทรีนหางาย
4. แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
5. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

วิธีการดำเนินกิจกรรม

วิธีการดำเนินกิจกรรมการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีขั้นตอนและวิธีการ ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายให้ตรงกับวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอน
2. จัดทำหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และสถานที่สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. จัดเตรียมแบบทดสอบ และแบบประเมินการนำเสนอรายงาน
4. จัดเตรียมแบบประเมินการร้องและการปฏิบัติท่ารำ
5. จัดเตรียมแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
6. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการสอน

1. บรรยายให้ความรู้เรื่องร่างมาตรฐานเกี่ยวกับประวัติที่มา ลักษณะและรูปแบบการแสดง เนื้อร้องและความหมาย ทำนองและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง รูปแบบการแต่งกายและโอกาสที่แสดง
2. ใช้เทคโนโลยีในการประกอบการบรรยาย VDO การแสดงร่างมาตรฐาน สื่อ Power Point ใบงาน และใบความรู้
3. สาธิตการร้องและการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางาย แล้วให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตามในแต่ละเพลง
4. บรรยายและสาธิตการใช้นวัตกรรม GMIS ในการฝึกทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา และกระบวนการท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนหางาย
5. ใช้วิธีการสอนแบบเรียนร่วม โดยจัดกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้
6. ประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้
7. ประยุกต์ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการจัดการเรียนรู้ในทักษะปฏิบัติ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านความรู้

ตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

1. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐาน
2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบ (Pre-test) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นรำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอ อภิปรายร่วมกัน
2. ครูบรรยายประวัติที่มาของรำวงมาตรฐาน รูปแบบและลักษณะของการแสดงรำวงมาตรฐาน ท่ารำและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง พร้อมกับแจกใบความรู้ที่ 1 ใช้สื่อ Power Point และเปิดวิดีโอรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและทำใบงานที่ 1 โดยใช้เวลา 20 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทำใบงานที่ 1 ครูตรวจสอบและแนะนำเพิ่มเติมให้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามที่ครูแนะนำ

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปสาระสำคัญในใบงานที่ 1 แล้วจัดทำรายงานเพื่อเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ

ตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ที่ 4 และ 7 ครูใช้รูปแบบการสอนรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMIS ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการกระทำ

- ครูสาธิตกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำแต่ละท่าอย่างละเอียด โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ถัดเท้า ย่ำเท้า เอียงศีรษะและนาฏยภาษา ท่ารำสายในเพลงรำซิมารำ และการปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียงศีรษะ ตั้งวงบน ใช้จีบหงายระดับชายพก และนาฏยภาษา ท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง ในเพลงคืนเดือนหงาย
2. ให้นักเรียนจัดแถวเป็นแถวตอน ผู้หญิง 4 แถว ผู้ชาย 4 แถว สังเกตและปฏิบัติตามท่าอย่างช้าๆ โดยนับจังหวะ 1-8 จังหวะ
3. ให้นักเรียนสลับแถวกันขึ้นมารำด้านหน้าจนครบทุกแถว

4. ครูอธิบายนวัตกรรม GMIS และวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS พร้อมสาธิตการใช้ นวัตกรรม GMIS เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบการปฏิบัติทำรำของตนเอง เป็นการฝึกทักษะการรำ ด้วยตนเอง โดยศึกษาวิธีการใช้งานจากใบงานที่แจกให้

5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 4 คน และผู้ชายจำนวน 4 คน

6. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายเข้าคู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนและให้ผู้เรียน 1 คู่ เป็นผู้ร่วมสาธิตให้ เข้าคู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยร้องเพลงประกอบ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติทำรำร่วมกัน โดยร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายประกอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอน หงายร่วมกัน โดยร้องเพลงประกอบ โดยครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำ

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันฝึกทำรำร่วมกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 4 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบ

3. ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม แล้ว บันทึกข้อมูล

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติท่ารำให้ดูโดยร้องเพลงประกอบ ให้นักเรียน สังเกตการปฏิบัติท่ารำของเพื่อนต่างกลุ่ม และครูบันทึกการปฏิบัติท่ารำทุกกลุ่ม

2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการปฏิบัติท่ารำของเพื่อนแล้วบอกข้อบกพร่อง จากการปฏิบัติ และครูบอกข้อบกพร่องในการปฏิบัติท่ารำของทุกกลุ่ม

3. ครูคัดเลือกนักเรียนที่ยังปฏิบัติกระบวนท่ารำยังไม่ถูกต้อง ไปฝึกหัดกระบวนท่ารำ กับนวัตกรรม GMIS เพื่อปรับพื้นฐานให้นักเรียนรู้ทักษะ เทคนิคในการปฏิบัติท่ารำได้ชัดเจนขึ้น

4. เมื่อนักเรียนที่ได้ฝึกกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายกับ นวัตกรรม GMIS เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองได้แล้ว ครูให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มแล้วปฏิบัติท่ารำเพลง รำซิมารำและเพลงคันทอนหงายร่วมกัน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- ครูอธิบายและสาธิตการรำเข้าคู่ชายหญิงในเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายที ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาหันหน้าออกจากวงและหันหน้าเข้าวง สัมพันธ์กับ คู่โดยเดินแถวเป็นวงกลมตามรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน เปิดเพลงประกอบจนนักเรียนสามารถ ปฏิบัติกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำและเพลงคันทอนหงายได้อย่างชำนาญ

การวัดและประเมินผล

วัดผลโดย

1. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ (Post-test) เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนน ให้เวลา 20 นาที
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน แล้วนำเสนอ กลุ่มละ 5 นาที
3. ให้นักเรียนสอร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ทีละกลุ่มๆ ละ 5 นาที
4. ให้นักเรียนสอบปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ทีละกลุ่มๆ ละ 5 นาที
5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบประเมินความพึงพอใจในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ให้เวลา 10 นาที

ประเมินผลโดย

1. ตรวจแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test)
2. ประเมินการนำเสนอรายงานใบงานที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน
3. ประเมินการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
4. ประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
5. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 1 – 5
2. ใบงานที่ 1 และ 2
3. Power Point
4. แบบทดสอบ
5. นวัตกรรม GMIS
6. แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
7. แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
8. แบบประเมินความพึงพอใจ

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

การกำหนดระยะเวลาการจัดการเรียนรู้และค่าน้ำหนักคะแนน

รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐานนี้ ประกอบด้วย 1 หน่วย 7 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 14 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้าง ดังนี้

โครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

เวลา 14 ชั่วโมง

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ สยามรำไท่สงร่างมาตรฐาน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนเวลา	น้ำหนักคะแนน
1	ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน - ประวัติที่มาและโอกาสที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน - ลักษณะและรูปแบบการแสดง - ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง - การแต่งกาย - การนำเสนอรายงาน	2	20
2	เพลงรำซิมารำ - เนื้อเพลงและความหมาย - การร้องเพลง	2	10
3	วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS	2	-
4	ทำรำเพลงรำซิมารำ - ฝึกปฏิบัติท่วงท่าและนาฏภาษา - ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ	2	20
5	เพลงคันทิดนงาย - เนื้อเพลงและความหมาย - การร้องเพลง	2	10
6	ทำรำเพลงคันทิดนงาย - ฝึกปฏิบัติท่วงท่าและนาฏภาษา - ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงคันทิดนงาย	2	20
7	คุณค่าและประโยชน์ของเพลงร่างมาตรฐาน	2	10
รวม		14	100

คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา ศ22101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เวลา 14 ชั่วโมง

รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 1 หน่วยกิต

ศึกษาและวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการแสดงแขนงอื่น ๆ องค์ประกอบของนาฏศิลป์ และการละครหลักและวิธีการ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ การแสดงนาฏศิลป์ และการละคร เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์ การละครกับสาระการเรียนรู้อื่น เปรียบเทียบการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมืองรูปแบบการแสดงประเภทต่าง ๆ การละครสมัยต่าง ๆ เพื่อนำความรู้จากการศึกษาและแสดงนาฏศิลป์ไปบูรณาการใช้ในชีวิตรประจำวันตามหลักของความพอเพียงตามความคิดอิสระด้วยความชื่นชมเห็นคุณค่าของงานนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

โดยใช้กระบวนการการจัดการเรียนรู้ที่ใช้นวัตกรรม GMIS ผสมผสานรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เพื่อให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และสามารถอธิบายเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับเพลงรำซิมารำและเพลงคันท่อนหงาย การร้องเพลงรำซิมารำและเพลงคันท่อนหงาย การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำและเพลงคันท่อนหงาย คุณค่าและประโยชน์ของรำวงมาตรฐาน และการใช้นวัตกรรม GMIS ในการฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์และนาฏยภาษาประกอบเพลงรำซิมารำและเพลงคันท่อนหงาย

ตัวชี้วัด

ศ 3.1 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3 , ม.2/4 , ม.2/5

ศ 3.2 ม.2/1 , ม.2/2 , ม.2/3

รวมทั้งหมด 8 ตัวชี้วัด

โครงสร้างการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 รายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรม GMIS
 ผสมผสานรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์

แผน กิจกรรม ที่	หน่วยการ เรียนรู้	จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	สาระ การเรียนรู้	ขั้นตอนกิจกรรม ทักษะปฏิบัติของ เดวีส์	เวลา
1	สยามราโทน สู่ร่าง มาตรฐาน เรื่อง ความรู้ เกี่ยวกับร่าง มาตรฐาน	1. นักเรียนสามารถ อธิบายประวัติความเป็นมาของ ร่างมาตรฐานได้ 2. นักเรียนสามารถ อธิบายลักษณะและ รูปแบบการแสดงร่าง มาตรฐานได้ 3. นักเรียนสามารถ อธิบายเนื้อร้อง ทำนอง เพลงและดนตรีที่ใช้ ประกอบการแสดง เพลงรำซิมารำได้ 4. นักเรียนสามารถ อธิบายเครื่องแต่งกาย ของร่างมาตรฐานได้ 5. นักเรียนสามารถ อธิบายโอกาสที่ใช้ใน การแสดงร่าง มาตรฐานได้ 6. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์การแสดง ร่างมาตรฐานได้	- ประวัติที่มา ของร่าง มาตรฐาน - ลักษณะและ รูปแบบการ แสดง - เนื้อร้อง ทำนองเพลง และดนตรีที่ใช้ ประกอบการ แสดง - การแต่งกาย ของร่าง มาตรฐาน - โอกาสที่ใช้ ในการแสดง	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค วิธีการ	2

แผน กิจกรรม ที่	หน่วยการ เรียนรู้	จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	สาระ การเรียนรู้	ขั้นตอนกิจกรรม ทักษะปฏิบัติของ เดวิส	เวลา
2	สยามราโทน สู่ร่าง มาตรฐาน เรื่อง ร่าง มาตรฐานเพลง เพลงราซิมารา	1. นักเรียนสามารถบอก เนื้อร้องร่างมาตรฐาน เพลงราซิมาราได้ 2. นักเรียนสามารถ อธิบายความหมายเนื้อ ร้องร่างมาตรฐานเพลง ราซิมาราได้ 3. นักเรียนสามารถร้อง เพลงร่างมาตรฐาน เพลงราซิมาราได้ 4. นักเรียนสามารถ ปรบมือประกอบจังหวะ การร้องเพลงร่าง มาตรฐานเพลงราซิมารา ได้	- ความหมาย ของเนื้อเพลง ราซิมารา - ร้องเพลง ร่าง มาตรฐาน เพลงราซิมารา	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค วิธีการ	2
3	สยามราโทน สู่ร่าง มาตรฐาน เรื่อง วิธีการใช้ นวัตกรรม GMIS	1. นักเรียนสามารถบอก ความหมายของ นวัตกรรม GMIS ได้ 2. นักเรียนสามารถ อธิบายความหมายของ นวัตกรรม GMIS ได้ 3. นักเรียนสามารถบอก วิธีใช้นวัตกรรม GMIS ได้ 4. นักเรียนสามารถใช้ นวัตกรรม GMIS ในการ ฝึกปฏิบัติ ทำร่างร่างมาตรฐานได้ อย่างถูกต้อง	- ความหมาย ของนวัตกรรม GMIS - วิธีการใช้ นวัตกรรม GMIS	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตหรือการ กระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค วิธีการ	2

แผน กิจกรรม ที่	หน่วยการ เรียนรู้	จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	สาระ การเรียนรู้	ขั้นตอนกิจกรรมที่ ใช้นวัตกรรม GMISผสมผสาน ทักษะปฏิบัติของ เดวิส	เวลา
4	สยามราโทนสู่ ร่าง มาตรฐาน เรื่อง การ ปฏิบัติทำร่าง มาตรฐานเพลง รำซิมารำ	1. นักเรียนสามารถ ปฏิบัตินาฏยศัพท์และ นาฏยภาษา ประกอบ เพลงรำซิมารำได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ นวัตกรรม GMIS ใน การพัฒนาทักษะการ ปฏิบัติทำรำเพลงรำซิ มารำได้ 3. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติทำรำเพลง รำซิมารำได้	- ปฏิบัติ นาฏยศัพท์ คำว่า ถัดเท่า ย่าเท่า เอียง ศีรษะ และ นาฏยภาษา ทำรำสาย - ปฏิบัติทำรำ เพลงรำซิมารำ	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต หรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้ เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	2
5	สยามราโทนสู่ ร่าง มาตรฐาน เรื่อง ร่าง มาตรฐานเพลง คั่นเดือนหงาย	1. นักเรียนสามารถบอก เนื้อร้องร่างมาตรฐาน เพลงคั่นเดือนหงายได้ 2. นักเรียนสามารถ อธิบายความหมายเนื้อ ร้องร่างมาตรฐานเพลง คั่นเดือนหงายได้ 3. นักเรียนสามารถร้อง เพลงร่างมาตรฐาน เพลงคั่นเดือนหงายได้ 4. นักเรียนสามารถ ปรบมือประกอบจังหวะ การร้องเพลงร่าง มาตรฐานเพลงคั่นเดือน หงายได้	- ความหมาย ของเนื้อเพลง คั่นเดือนหงาย - ร้องเพลง ร่าง มาตรฐาน เพลงคั่นเดือน หงาย	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต หรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้ เทคนิควิธีการ	2

แผน กิจกรรม ที่	หน่วยการ เรียนรู้	จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	สาระการ เรียนรู้	ขั้นตอนกิจกรรม ที่ใช้ในวัตรกรรม GMISผสมผสาน ทักษะปฏิบัติของ เดวีส์	เวลา
6	สยามราโทนสู่ ร่างมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติ ทำร่าง มาตรฐานเพลง คินเดือนหงาย	1. นักเรียนสามารถ ปฏิบัตินาฏยศัพท์และ นาฏยภาษา ประกอบ เพลงคินเดือนหงายได้ 2. นักเรียนสามารถใช้ นวัตกรรม GMIS ใน การพัฒนาทักษะการ ปฏิบัติทำรำเพลงคิน เดือนหงายได้ 3. นักเรียนสามารถ ปฏิบัติทำรำเพลงคิน เดือนหงายได้	- ปฏิบัติ นาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียง ศिरชะ และ นาฏยภาษา ท่ารำ สอดสร้อย มาลาแปลง - ปฏิบัติท่ารำ เพลงคินเดือน หงาย	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต หรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้ เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	2
7	สยามราโทนสู่ ร่างมาตรฐาน เรื่อง คุณค่า และประโยชน์ ของร่าง มาตรฐาน	1. นักเรียนสามารถ บอกคุณค่าของร่าง มาตรฐานได้ 2. นักเรียนสามารถ บอกประโยชน์ของ ร่างมาตรฐานได้	- คุณค่าของ ร่าง มาตรฐาน - ประโยชน์ ของร่าง มาตรฐาน	ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต หรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียน ปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้ เทคนิควิธีการ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ ผู้เรียนปฏิบัติ ทักษะย่อย	2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (GMIS ผสมผสานเดวิส)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่รางวัลมาตรฐาน

เวลาเรียน 14 ชั่วโมง

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

รางวัลมาตรฐานมาจากรำไท่ท่ง ซึ่งเป็นการร้องและรำของชาวบ้าน เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เป็นสำคัญ ต่อมาจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำไท่ท่งให้เป็นมาตรฐาน มีการประพันธ์คำร้องและทำนองเพลงขึ้นใหม่ มีการกำหนดท่ารำทั้งหมด 10 เพลงและมีการแต่งกายที่เป็นแบบแผน เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่ 3 ในจำนวน 10 เพลงของรางวัลมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดยจมีนมานิตย์นเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร และทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท ส่วนเพลงคันทนเดื่องหางาย เป็นเพลงลำดับที่ 4 ในจำนวน 10 เพลงของรางวัลมาตรฐาน ประพันธ์ คำร้องโดยจมีนมานิตย์นเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงเป็นวงปี่พาทย์เครื่องห้าหรือวงดนตรีสากล

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดขั้น

ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระแกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- รางวัลมาตรฐาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของรางวัลมาตรฐานได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงรางวัลมาตรฐานได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงรางวัลมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคันทนเดื่องหางายได้
4. นักเรียนสามารถอธิบายเครื่องแต่งกายของรางวัลมาตรฐานได้
5. นักเรียนสามารถอธิบายโอกาสที่ใช้ในการแสดงรางวัลมาตรฐานได้

สาระการเรียนรู้

- ประวัติที่มาของรำวงมาตรฐาน
- ลักษณะและรูปแบบการแสดง
- เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
- การแต่งกายของรำวงมาตรฐาน
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐาน
2. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐานและสอนเพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

3. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบ (Pre-test) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท้รำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย จำนวน 20 ข้อ

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูให้นักเรียนชมวิดีโอ แล้วอภิปรายร่วมกัน
2. ครูบรรยายประวัติที่มาของรำวงมาตรฐาน รูปแบบและลักษณะของการแสดงรำวงมาตรฐาน ทำรำและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงและแจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะเน้นการสอนเพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย พร้อมกับแจกใบความรู้ที่ 1 ใช้สื่อ Power Point และเปิดวิดีโอที่รำวงมาตรฐานเพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงายให้นักเรียนชม

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน เพลงรำขิมารำกลุ่มที่ 1-3 และเพลงคืนเดือนหงายกลุ่มที่ 4-6 ในหัวข้อต่อไปนี้

- ประวัติที่มาและโอกาสที่ใช้ในการแสดงรำวงมาตรฐาน
- ลักษณะและรูปแบบการแสดง
- เนื้อร้อง ทำนองเพลง และดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
- การแต่งกายของรำวงมาตรฐาน
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจับฉลากเพลงที่จะค้นคว้าและจัดทำใบงานที่ 1

3. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่

หลากหลาย แล้วทำใบงานที่ 1 โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 1 ครูตรวจสอบ แนะนำเพิ่มเติมและปรับปรุง

แก้ไขให้ถูกต้อง

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันปรับปรุงแก้ไขตามที่ครูแนะนำ

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนและสรุปสาระสำคัญในใบงานที่ 1

2. จัดทำรายงานเพื่อเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำขิมรำและเพลงคืนเดือนหงาย
- แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรำวงมาตรฐาน
- ใบงานที่ 1
- ใบความรู้ที่ 1

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย ทำแบบทดสอบ (Post-test) และนำเสนอใบงานที่ 1 โดยเรียงลำดับกลุ่มที่ 1 - 6

ประเมินผล จากการทดสอบและนำเสนอรายงาน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. ทดสอบความรู้	แบบทดสอบ	ไม่น้อยกว่า 10 คะแนน
2. นำเสนอแผนผังความคิด	แบบประเมินการนำเสนอรายงาน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....

.....

.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน

ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ที่มีผู้รำทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบๆ ครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม โดยมีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ คงเป็นการรำและร้องง่ายๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ราว พ.ศ. 2483 รำโทนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายตามจังหวัดต่าง เนื่องจากมีผู้นำแบบอย่างการรำโทนไปเล่นกันในท้องถิ่นอื่นๆ และไม่เพียงแต่เล่นกันเฉพาะฤดูกาล ทั้งมีผู้คิดแต่งบมร้องเพิ่มเติมเริ่มตั้งแต่ บทชมโฉม บทเกี่ยวพาราสี บทสัพยอกหยอกเย้า และบทพลอดพรั้งรำลาจากกัน บทร้องเหล่านี้ไม่สู้พิถีพิถันถ้อยคำสัมผัสนัก ในระยะที่นิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลายนั้น มักได้ยืมบทร้องใหม่ในทำนองแปลกๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ แต่ไม่ปรากฏว่าเป็นผลงานการประพันธ์และประดิษฐ์ทำนองของผู้ใด และเป็นธรรมดาที่เมื่อมีบทใหม่เกิดขึ้น บทเก่าก็เสื่อมความนิยมไป บางบทก็สูญหายไปจากความทรงจำ นอกจากบทใดที่มีความไพเราะกินใจก็จดจำกันได้นาน ด้วยเหตุที่การรำชนิดนี้ มีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ จึงเรียกการแสดงชุดนี้ว่า “รำโทน”



ภาพที่ 1 รำโทนจังหวัดลพบุรี

ที่มา : <https://sites.google.com/site/naiyarinnnoey/ra-thon> (2565)



ต่อมาเมื่อปีพ.ศ. 2487 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่น รื่นเริงประจำชาติ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย ถ้าปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้องลีลาท่ารำ และการแต่งกาย จะทำให้การเล่นรำโทนเป็นที่น่านิยมมากยิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงไว้เป็นมาตรฐานอย่างมีแบบแผน

ภาพที่ 2 จอมพล ป. พิบูลสงคราม

ที่มา : [https://th.wikipedia.org/wiki \(2565\)](https://th.wikipedia.org/wiki/2565)

เพลงรำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 เพลง จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์) ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร แต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ขั้วฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงบุษานักรบ เพลงยอดชายใจหาญ ส่วนทำนองเพลงทั้ง 10 เพลง ท่านศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกดุริยางค์ไทย กรมศิลปากรร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นใหม่

เมื่อปรับปรุงแบบแผนการเล่นรำโทนให้มีมาตรฐาน และมีความเหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลงชื่อจากรำโทน เป็น “รำวงมาตรฐาน” โดยมีลักษณะการแสดงที่เป็นการรำร่วมกันระหว่างชาย-หญิง เป็นคู่ๆ เคลื่อนย้ายเวียนไปเป็นวงกลมตามทำนองเพลงร้อง มีการใช้ทั้งวงปีพาทย์และวงดนตรีสากลบรรเลงประกอบ

ลำดับ เพลง ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เนื้อ ร้อง	ทำนองเพลง	ท่ารำ
1	งามแสงเดือน	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	สอด้สร้อยมาลา
2	ชาวไทย	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	ชักแปงผัดหน้า
3	รำซิมารำ	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	รำส่าย
4	คืนเดือนหงาย	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	สอด้สร้อยมาลาแปลง

ลำดับ เพลง ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	ทำนองเพลง	ทำรำ
5	ดวงจันทร์ วันเพ็ญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	แขกเต้าเข้ารังและ ผาลาเพียงไหล่
6	ดอกไม้ของ ชาติ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	รำยาว
7	หญิงไทยใจ งาม	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	พรหมสี่หน้าและยุง พ่อนาง
8	ดวงจันทร์ ขวัญฟ้า	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	ช้างประสานงาและ จันทร์ทรงกลด
9	ยอดชายใจ หาญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	หญิง ชะนีรำยไม้ ชาย จ่อเพลิงกาฬ
10	บุษานกรบ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	หญิง ชัดจางนาง, ล่อแก้ว ชาย จันทร์ทรงกลด, ขอแก้ว

รำวงมาตรฐาน เป็นการรำที่ได้รับความนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน มักนิยมนำมาใช้หลังจากจบการแสดง หรือจบงานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสุขสนุกรานการแสดงรำวงมาตรฐานมีผู้แสดงครั้งแรกดังนี้ 1.นายอาคม สายาคม 2.นายจำนง พรพิสุทธิ์ 3.นายธีรยุทธ ยวงศรี 4.นางสุวรรณี ชลานุเคราะห์ 5.นางศิริวัฒน์ ดิษยนันทน์ และ 6.นางสาวสุนันทา บุญเกตุ

จากคำสัมภาษณ์นางสุวรรณี ชลานุเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (นาฏศิลป์ไทย) ปีพุทธศักราช 2533 อธิบายว่า “ทำรำเพลงรำวงมาตรฐานประดิษฐ์ทำรำโดย นางมัลลী คงประภัสร์ นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก และนางลมุล ยมะคุปต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย กรมศิลปากร ส่วนผู้คิดประดิษฐ์จังหวะทำนองเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ คือ นางจิตรา ทองแถม ณ อยุธยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังคีตศิลป์ ปี พ.ศ.2484 – 2485” (ปัจจุบันคือวิทยาลัยนาฏศิลป์)



ภาพที่ 3 ผู้คิดประดิษฐ์ทำรำวงมาตรฐาน คือ จากซ้ายไปขวา ครูมัลลี คงประภัสร์ หม่อมครูถ้วน ศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก ครูลมุล ยมะคุปต์ ตามลำดับ

ที่มา : <http://changrum.com> (2565)

ลักษณะและรูปแบบการแสดง

รำวงมาตรฐาน เป็นการรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 8 คน (จะมากกว่าหรือน้อยกว่า 8 คนก็ได้ แต่จะต้องเป็นคู่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสมที่ใช้ในการแสดง) ทำรำประดิษฐ์ขึ้นจากทำรำมาตรฐานในเพลงแม่บท ความสวยงามของการรำอยู่ที่กระบวนท่ารำที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละเพลง และเครื่องแต่งกายไทยสมัยต่าง ๆ รวมทั้งรูปแบบการแสดงในลักษณะการแปรแถวเป็นวงกลม การรำแบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้แสดงชาย และหญิงเดินออกมาเป็นแถวตรงสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ต่างฝ่ายทำความเคารพด้วยการไหว้



ภาพที่ 4 การแสดงรำวงมาตรฐานขั้นตอนที่ 1

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

ขั้นตอนที่ 2 รำแปรแถวเป็นวงกลมตามทำนองเพลงในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา และรำตามบทร้องรวม 10 เพลง โดยเปลี่ยนทำรำไปตามเพลงต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำชิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์ ขวัญฟ้า เพลงยอดชายใจหาญ และเพลงบุษานักรบ



ภาพที่ 5 การแสดงรำวงมาตรฐานขั้นตอนที่ 2
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่ 10 ผู้แสดงรำเข้าเวที ที่ละคู่ตามทำนองเพลงจนจบ



ภาพที่ 6 การแสดงรำวงมาตรฐานขั้นตอนที่ 3
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เครื่องแต่งกาย

รำวงมาตรฐานนิยมเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่าง ๆ และยังนิยมนำมาใช้เล่นแทนการเต้นรำ สำหรับเครื่องแต่งกายก็มีการกำหนดการแต่งกายของผู้แสดงให้มีระเบียบด้วยการใช้ชุดไทย และชุดสากลนิยม โดยแต่งเป็นคู่ รั้งกันทั้งชายและหญิง เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย 4 แบบดังนี้

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอพวงมลายู ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยผม ประดับดอกไม้ที่ผมด้านซ้าย คาดเข็มขัดใส่เครื่องประดับ



ภาพที่ 7 การแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 2 แบบรัชกาลที่ 5

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบว์ ทิ้งชายไว้ข้างลำตัว ด้านซ้ายใส่เครื่องประดับมุก คาดผมด้วยมุก



ภาพที่ 8 การแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมสูท ผูกไทด์

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก



ภาพที่ 9 การแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมเสื้อพระราชทาน ผ้ายาคดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเดรป ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไปทางด้านหลัง เปิดไหล่ขวา ศิระชะทำผมเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยว และเครื่องประดับ



ภาพที่ 10 การแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

ดนตรีและเพลงที่ใช้ประกอบการแสดง

ใช้วงปี่พาทย์เครื่องห้าหรือวงตรีสากลในการบรรเลง



ภาพที่ 11 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 12 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)



ภาพที่ 13 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง (เครื่องประกอบจังหวะ)
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย

1. ระนาดเอก
2. ตะโพน
3. ฆ้องวงใหญ่
4. กลองทัด
5. ฉิ่ง

วงดนตรีสากล ประกอบด้วย

1. เปียโน
2. กีตาร์เบส
3. กลองชุด
4. กีตาร์
5. เทรนเนอร์แซกโซโฟน
6. ทรัมเป็ต
7. ทอร์มโบน

เครื่องประกอบจังหวะ ประกอบด้วย

1. โทน
2. กรับ
3. ฉิ่ง

การจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นี้ จะสอนร่ำวงมาตรฐานจำนวน 2 เพลง คือ เพลงรำขิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ดังนี้

เนื้อร้องร่ำวงมาตรฐานเพลงรำขิมารำ

เนื้อร้อง จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)

ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

รำมาขิมารำ	เรingersบ่ากันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชิญชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเข่นเพื่อให้สร้างทุกข์
ตามเยี่ยงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ
มาขิมามาเจ้าเอ๋ย มาฟ้องรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอย

ท่ารำที่ใช้ : รำส่าย



ภาพที่ 14 ท่ารำส่าย

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เนื้อร้องรำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงาย

เนื้อร้อง จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)
ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

ยามกลางคืนเดือนหงาย
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต
เย็นร่มธงไทย ปกไทยทั่วหล้า

เย็นพระพายโบกพลั่วปลิวมา
เท่าเย็นผูกมิตรไม่เปื้อนระอา
เย็นย่ำน้ำฟ้ามาประพรมเอ๋ย

ท่ารำที่ใช้ : ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง



ภาพที่ 15 ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

โอกาสที่ใช้แสดง

เผยแพร่ให้แก่ประชาชนชม และแสดงในงานรื่นเริงต่างๆ

แบบทดสอบ
เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะเหตุใดการแสดงรางวัลมาตรฐานแต่เดิมจึงเรียกว่า “รำโชน”
 1. เพราะมีการนำโชนมาตีประกอบการแสดง
 2. เพราะเป็นการแสดงที่ได้รับอิทธิพลมาจากมอญ
 3. เพราะผู้ที่คิดค้นการแสดงรางวัลมาตรฐานมีชื่อนายโชน
 4. เพราะเป็นการแสดงที่มีผู้รำเพียงคนเดียวจึงเรียกว่า “โชน”
2. รางวัลมาตรฐานปรับปรุงการแสดงการมาจากการแสดงในข้อใด
 1. รำโชน
 2. รำพาดผ้า
 3. รำรำมะนา
 4. รำกลองยาว
3. จารีตการแสดงรางวัลมาตรฐานตรงกับใด
 1. ชายฉกรรจ์มอญ
 2. หญิงให้ชายรับไหว้
 3. เคลื่อนวงไปทางใดก็ได้
 4. รำอยู่กับที่ไม่เคลื่อนวง
4. ข้อใด **ไม่ใช่** เอกลักษณะที่สำคัญของการแสดงรางวัลมาตรฐาน
 1. แต่งกายที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน
 2. ผู้แสดงรำเป็นวงกลมเดินทวนเข็มนาฬิกา
 3. ผู้แสดงจะใช้ท่ารำที่ตนถนัดประกอบการรำ
 4. นำเครื่องดนตรีสากลมาบรรเลงประกอบการแสดง
5. เพราะเหตุใดจึงมีการปรับปรุงรางวัลมาตรฐาน
 1. เพื่อให้มีระเบียบแบบแผน
 2. เพื่อให้มีความสวยงามน่าสนใจ
 3. เพื่อให้คนไทยรู้จักรางวัลมาตรฐาน
 4. เพื่อแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ
6. ข้อใด **ไม่ใช่** ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ รางวัลมาตรฐาน
 1. นางลมุล ยมะคุปต์
 2. นางมัลลี คงประภัศร์
 3. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนีย์
 4. หม่อมต่วน (ศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก)

7. เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยรูปแบบ
1. 2 รูปแบบ
 2. 3 รูปแบบ
 3. 4 รูปแบบ
 4. 5 รูปแบบ
8. เครื่องแต่งกายรำวงมาตรฐานผู้ชายทุกคนจะสวมรองเท้าหุ้มด้น ยกเว้น คู่ใด
1. คู่ชุดชาวบ้าน
 2. คู่ชุดรัชกาลที่ 5
 3. คู่ชุดไทยดุสิต
 4. คู่ชุดไทยจักรี
9. จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศรษฐนันท์) แต่งเนื้อร้องรำวงมาตรฐานจำนวน 4 เพลง ข้อใดไม่ใช่
1. เพลงรำขิมารำ
 2. เพลงงามแสงเดือน
 3. เพลงคืนเดือนหงาย
 4. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
10. ดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
1. วงปี่มโหรี
 2. วงปี่พาทย์
 3. วงโปงลาง
 4. วงปี่เครื่องสาย
11. เพลงใดต่อไปนี้เป็นเพลงรำวงมาตรฐาน
1. เพลงปีใหม่
 2. เพลงลอยกระทง
 3. เพลงดาวพระศุภฤกษ์
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
12. รำวงมาตรฐาน เพลงรำขิมารำ มีความหมายอย่างไร
1. หน้าที่ของชาวไทยที่มีต่อประเทศชาติ
 2. การเล่นรำอย่างสนุกสนานในยามว่าง
 3. เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ
 4. หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย
13. ทำสอดสร้อยมาลาและทำสอดสร้อยมาลาแปลง ระดับของจีบหางายชายพกอยู่ในระดับใด
1. ระดับหัวเข็มขัด
 2. ระดับระหว่างอก
 3. ระดับสะเอวด้านซ้าย
 4. ระดับสะเอวด้านขวา

14. เพลงรำซิมารำ ใช้ทำรำใดเป็นทำรำประจำเพลง
 1. ทำรำยั่ว
 2. ทำรำสาย
 3. ทำสอดสร้อยมาลา
 4. ทำซึกแบ่งผัดหน้า
15. เพลงลำดับที่ 4 ของร่างมาตรฐานคือเพลงใด
 1. เพลงชาวไทย
 2. เพลงรำซิมารำ
 3. เพลงงามแสงเดือน
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
16. “เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท้าเย็นผูกมิตรไม่เปื้อนระอา” เป็นเนื้อเพลงของเพลงอะไร
 1. เพลงชาวไทย
 2. เพลงรำซิมารำ
 3. หุญไทยใจงาม
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
17. เพลงคืนเดือนหงาย มีความหมายตรงกับข้อใด
 1. ยามที่แสงจันทร์ส่องมายังโลก ทำให้โลกนี้ดูสวยงาม
 2. พระจันทร์เต็มดวงที่ลอยอยู่บนท้องฟ้านั้นช่างดูสวยงาม เพราะเป็นพระจันทร์ทรงกลด
 3. หน้าที่ที่ชาวไทยพึงมีต่อประเทศชาตินั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนควรต้องทำอย่าได้ละเลยไปเสีย
 4. ความเย็นสบายใยยามค่ำคืนเดือนหงาย และมีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นเอกราช
18. ท่านผู้หัดละเอียด พิบูลสงคราม มีความสำคัญต่อการแสดงร่างมาตรฐานอย่างไร
 1. เป็นผู้ประดิษฐ์ทำร่างมาตรฐาน
 2. เป็นผู้ริเริ่มการแสดงร่างมาตรฐาน
 3. เป็นผู้กำหนดรูปแบบการแสดงร่างมาตรฐาน
 4. เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงประกอบการแสดงร่างมาตรฐานจำนวน 6 เพลง
19. เครื่องดนตรีในข้อใดที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน จัดเป็นเครื่องประกอบจังหวะ
 1. โทน กรับ
 2. ระนาดเอก ฉิ่ง
 3. กลองทัด ตะโพน
 4. กลองชุด ทรัมเป็ต
20. โอกาสที่ใช้แสดงร่างมาตรฐาน ข้อใดไม่เหมาะสม
 1. งานอวมงคล
 2. งานประเพณีประจำปี
 3. งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่
 4. งานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง

แบบทดสอบ (ฉบับเฉลย)
เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะเหตุใดการแสดงรางวัลมาตรฐานแต่เดิมจึงเรียกว่า “รำโชน”
ตอบ 1. เพราะมีการนำโชนมาตีประกอบการแสดง
2. รางวัลมาตรฐานปรับปรุงการแสดงการมาจากการแสดงในข้อใด
ตอบ 1. รำโชน
3. จารีตการแสดงรางวัลมาตรฐานตรงกับใด
ตอบ 2. หญิงให้ชายรับไหว้
4. ข้อใด **ไม่ใช่** เอกลักษณ์ที่สำคัญของการแสดงรางวัลมาตรฐาน
ตอบ 3. ผู้แสดงจะใช้ท่ารำที่ตนถนัดประกอบการรำ
5. เพราะเหตุใดจึงมีการปรับปรุงรางวัลมาตรฐาน
ตอบ 1. เพื่อให้มีระเบียบแบบแผน
6. ข้อใด **ไม่ใช่** ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ รางวัลมาตรฐาน
ตอบ 3. ท่านผู้หญิงแผ้ว สนิทวงศ์เสนีย์
7. เครื่องแต่งกายของรางวัลมาตรฐาน ประกอบด้วยกี่รูปแบบ
ตอบ 3. 4 รูปแบบ
8. เครื่องแต่งกายรางวัลมาตรฐานผู้ชายทุกคนจะสวมรองเท้านวม ยกเว้น **คู่ใด**
ตอบ 3. คู่ชุดไทยดุสิต
9. จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศรษฐนันท์) แต่งเนื้อร้องรางวัลมาตรฐานจำนวน 4 เพลง ข้อใด**ไม่ใช่**
ตอบ 4. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
- 10.ดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรางวัลมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
ตอบ 2. วงปี่พาทย์
11. เพลงใดต่อไปนี้คือเพลงรางวัลมาตรฐาน
ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย
12. รางวัลมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ มีความหมายอย่างไร
ตอบ 2. การเล่นรำอย่างสนุกสนานในยามว่าง
13. ทำสวดสร้อยมาลาและทำสวดสร้อยมาลาแปลง ระดับของจีบหงายชายพกอยู่ในระดับใด
ตอบ 1. ระดับหัวเข็มขัด
14. เพลงรำซิมารำ ใช้ท่ารำใดเป็นท่ารำประจำเพลง
ตอบ 2. ท่ารำส่าย
15. เพลงลำดับที่ 4 ของรางวัลมาตรฐานคือเพลงใด
ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย

16. “เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท่าเย็นผู้กมิตร์ไม่เปื้อนระอา” เป็นเนื้อเพลงของเพลงอะไร

ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย

17. เพลงคืนเดือนหงาย มีความหมายตรงกับข้อใด

ตอบ 4. ความเย็นสบายเฝ้ายามค่ำคืนเดือนหงาย และมีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นเอกราช

18. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม มีความสำคัญต่อการแสดงร่างมาตรฐานอย่างไร

ตอบ 4. เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงประกอบการแสดงร่างมาตรฐานจำนวน 6 เพลง

19. เครื่องดนตรีในข้อใดที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน จัดเป็นเครื่องประกอบจังหวะ

ตอบ 1. โทน กรับ

20. โอกาสที่ใช้แสดงร่างมาตรฐาน ข้อใดไม่เหมาะสม

ตอบ 1. งานอวมงคล





ใบงานที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน แล้วดำเนินการ ดังนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อเพลงที่จะทำใบงานที่ 1 คือเพลงรำขิมรำและเพลงคืนเดือนหงาย
3. ศึกษาค้นคว้าเพลงที่จับฉลากได้ แล้วรวบรวมข้อมูลในหัวข้อต่อไปนี้
 - ประวัติความเป็นมาและโอกาสที่แสดง
 - รูปแบบและลักษณะการแสดง
 - เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรี
 - การแต่งกาย
 - โอกาสที่แสดง
4. ร่วมกันสังเคราะห์และจัดทำ Mind Mapping โดยใช้เวลา 30 นาที
5. นำเสนอรายงานตามลำดับที่จับฉลากได้ โดยให้เวลากลุ่มละ 5 นาที

สมาชิกกลุ่ม 1..... 2..... 3.....
4..... 5.....



แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน

กลุ่มที่/ ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหา					วิธีการนำเสนอ					รวม 10 คะแนน
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1												
2												
3												
4												
5												
รวม												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 - 10	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 6 - 8	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 4 - 5	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน 1 - 3	ระดับคุณภาพ	1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการนำเสนอรายงาน

รายการ ประเมิน	การประเมินการนำเสนอรายงาน					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน มีแหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้	เนื้อหาไม่ ถูกต้องและ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจนมากกว่า 4 ส่วนขึ้นไป	5
วิธีการ นำเสนอ	นำเสนอเป็นไป ตามลำดับไม่ วากวนและมี ความ สมเหตุสมผล	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล มากกว่า 4 ส่วนขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : ใฝ่เรียนรู้

กลุ่มที่/ ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		เอาใจใส่และ มีความเพียร พยายามใน การเรียนรู้		ศึกษาค้นคว้าหา ความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ		บันทึกสรุป องค์ความรู้			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : ใฝ่เรียนรู้

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้	รับปฏิบัติงานทันที มีความพากเพียร และพยายามในการเรียนรู้ เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	ไม่รับปฏิบัติงานทันที ขาดความพากเพียรและพยายามในการเรียนรู้ ขาดการเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	มีความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	ขาดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ
บันทึกสรุปองค์ความรู้	มีการบันทึกสรุปองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง	ขาดการบันทึกสรุปองค์ความรู้

หมายเหตุ มีพฤติกรรมบ่งชี้ 2 ประเด็นถือว่าผ่าน



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (GMIS ผสมผสานเดวีส์)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 14 ชั่วโมง

เรื่อง เพลงรำซิมารำ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่ 3 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดยจ๋มม่านมัยนเรศ (นายเฉลิม เสวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร (ประพันธ์ในนามกรมศิลปากร) ทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท ซึ่งความหมายของเพลงกล่าวถึงการมาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเกิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์มีกระบวนการทำรำที่มีระเบียบแบบแผน งดงามตามวัฒนธรรมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
3. นักเรียนสามารถปรับมือประกอบจังหวะการร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
4. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้

สาระการเรียนรู้

- ความหมายของเนื้อเพลงรำซิมารำ
- ร้องเพลงร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูใช้เครื่องนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงร่ำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยชมร่ำวงมาตรฐานมาแล้ว
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนการร้องเพลงรำซิมารำ

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูเปิดเนื้อเพลงให้นักเรียนดูบนจอวิทัศน์
2. ครูอธิบายความหมายเนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
3. นักเรียนอ่านเนื้อร้องที่ละวรรค โดยครูอ่านนำเพื่อให้นักเรียนอ่านตามครูเน้นย้ำการออกเสียงออกเสียงอย่างถูกต้อง

4. ครูสาธิตการร้องเพลงรำซิมารำพร้อมการปรบมือตามจังหวะให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

แล้วให้นักเรียนฝึกร้องและปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- นักเรียนแบ่งเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ฝึกปฏิบัติร้องเพลงรำซิมารำโดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกร้องเพลงรำซิมารำ ครูตรวจสอบและแนะนำวิธีการร้องเพลงให้ถูกต้อง

2. นักเรียนร่วมกันปรับปรุงแก้ไขการร้องเพลงรำซิมารำตามที่ครูแนะนำ

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับกลุ่มเป็นคู่ สลับกันร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงรำซิมารำ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
- เนื้อร้องเพลงรำซิมารำ
- ใบความรู้ที่ 2

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย ให้นักเรียนสอบร้องเพลงรำซิมารำ เป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน จนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติการร้องเพลงรำซิมารำ	แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงรำขิมารำ

เพลงรำขิมารำ

ผู้ประพันธ์ จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร. (กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

รำขิมารำ	เรีงระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเช่ญชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกข์
ตามเยี่ยงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ
มาขิม่าเจ้าเอ๋ย มาพื่อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอย

ความหมายของเพลง

การมาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเกิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ มีกระบวนท่ารำที่มีระเบียบแบบแผน งดงามตามวัฒนธรรมไทย



แบบประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง ร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อเพลง					จังหวะ					ทำนอง					อักขระ/ควบ กล้าชัดเจน					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
รวม																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์
ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 - 10	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 6 - 8	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 4 - 5	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 3	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ

รายการ ประเมิน	การประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อเพลง	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนถูกต้อง	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 1-2 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 3-4 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 5-6 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด มากกว่า 7 คำขึ้นไป	5
จังหวะ	จังหวะถูกต้อง ไม่ผิดเลย	ร้องผิด 1-2 จังหวะ	ร้องผิด 3-4 จังหวะ	ร้องผิด 5-6 จังหวะ	ร้องผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ทำนอง	ทำนองถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนองผิด 1 ช่วง	ร้องทำนองผิด 2 ช่วง	ร้องทำนองผิด 3 ช่วง	ร้องทำนองผิด มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
อักขระ/ ควบกล้ำ ชัดเจน	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำ ชัดเจนทุกคำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 1-2 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 3-4 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 5-6 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำ มากกว่าผิด 7 คำขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่ม ที่/ เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		เอาใจใส่ต่อ การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย		ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงานของ ตนเอง		พยายาม แก้ปัญหาและ อุปสรรคใน การทำงานให้ แล้วเสร็จ			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อผู้ประเมิน.....
(.....)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	รับปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทันที	ขาดความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเอง	ปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองให้ดีที่สุด ตามจุดมุ่งหมายจนสำเร็จ	ขาดการปรับปรุงและพัฒนาตนเองตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด
พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	ขาดความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (GMIS ผสมผสานเดวีส์)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1/2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามราโตนสู่รางวัลมาตรฐาน		เวลาเรียน 14 ชั่วโมง
เรื่อง วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS		เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ		โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

นวัตกรรม GMIS เป็นนวัตกรรมที่ถูกคิดค้นขึ้นจากการนำศาสตร์ทางด้านศิลปวัฒนธรรมผนวกเข้ากับระบบวิศวกรรมรวมถึงการนำกลไกหรือกลศาสตร์ของเกมและรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน มีส่วนร่วมเพิ่มพูนทักษะในการปฏิบัติทำรางวัลมาตรฐานและอยากเรียนรู้มากขึ้น การใช้นวัตกรรม GMIS มี 2 ส่วน ประกอบด้วย ขั้นเตรียม ได้แก่ เปิดเครื่อง ปรับระดับส่วนสูง เลือกรายการเพลงซึ่งระบุนาฏยภาษาของแต่ละเพลง และขั้นการใช้นวัตกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.1 ม.2/5 เชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

สาระแกนกลาง

ความสัมพันธ์ของนาฏศิลป์หรือการละครกับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของนวัตกรรม GMIS ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของนวัตกรรม GMIS ได้
3. นักเรียนสามารถบอกวิธีใช้นวัตกรรม GMIS ได้
4. นักเรียนสามารถใช้นวัตกรรม GMIS ในการฝึกปฏิบัติทำรำส่ายและทำสวดสร้อยมาลาแปลง

ในทำนองได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- ความหมายของนวัตกรรม GMIS
- วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMS ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูชี้ชวนนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอวิธีการใช้นวัตกรรม GMS
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้นวัตกรรม

GMS พร้อมสาธิตการใช้นวัตกรรมในการฝึกปฏิบัติทำร่ำวางมาตรฐานนาฏยภาษาท่าร่ำสายและท่าสอสร้อยมาลาแปลงในทำนอง

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูอธิบายส่วนประกอบของนวัตกรรม เช่น หน้าจอที่เป็นระบบสัมผัส Touch Screen Operation Panel (HMI) จำนวนเซ็นเซอร์ที่อยู่บนแผงความสูงด้านข้างและด้านหลังฐานบอร์ด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจส่วนประกอบต่างๆและกระบวนการทำงานของนวัตกรรม GMS

2. ครูอธิบายการใช้งานนวัตกรรม GMS อย่างละเอียด โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม

- (1) เปิดเครื่อง
- (2) ปรับระดับส่วนสูง
- (3) เลือกรายการเพลง (เพื่อให้ระบบเซ็นเซอร์ทำงานให้สอดคล้องกับท่ารำใน

เพลงนั้นๆ)

ขั้นการใช้นวัตกรรม

- (1) ยืนให้ตรงตำแหน่ง
- (2) ปฏิบัติท่าร่ำสายหรือสอสร้อยมาลาแปลง
- (3) ตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำจากภาพที่ปรากฏบนจอทัชสกรีน

3. ครูสาธิตวิธีการใช้งานนวัตกรรม GMS ให้นักเรียนดูอย่างช้าๆ พร้อมอธิบายให้

นักเรียนฟัง

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม และส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน มาสาธิตการใช้นวัตกรรม GMS ให้เพื่อนๆ แต่ละกลุ่มดู โดยปฏิบัติตามกฎศัพท์และนาฏยภาษาท่าร่ำสายและท่าสอสร้อยมาลาแปลง

5. ตัวแทนแต่ละกลุ่มกลับไปในกลุ่มของตนเอง และอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังถึงการใช้งานนวัตกรรม GMIS และการฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์และนาฏยภาษาท่าร่าสายและท่าสอดสร้อยมาลาแปลง

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติท่าร่าที่ละท่าในท่าหนึ่งโดยยืนบนฐานบอร์ดนวัตกรรม GMIS หันหน้าตรงและปฏิบัติท่าร่า นักเรียนจะทราบผลการปฏิบัติท่าร่าแต่ละตำแหน่งจากหน้าจอแสดงผล
2. ครูบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกคะแนน
3. สรุปผลการใช้นวัตกรรม GMIS

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

- หากนักเรียนยังปฏิบัติกระบวนการท่าร่าในห้องเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายแผนแล้วไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนสามารถไปฝึกฝนวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ใหม่ด้วยตนเองอีกครั้งโดยใช้เวลาวางหลังเลิกเรียน แล้วจึงกลับมาปฏิบัติกระบวนการท่าร่ากับนวัตกรรม GMIS อีกครั้ง ซึ่งกำหนดวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ดังนี้
- นักเรียนฝึกทักษะปฏิบัติกระบวนการท่าร่าด้วยตนเอง
- กำหนดให้นักเรียนใช้นวัตกรรม GMIS ในการพัฒนากระบวนการท่าร่าโดยจำกัดการใช้งานคนละ 3 ครั้ง
- นักเรียนบันทึกผลคะแนนการปฏิบัติกระบวนการท่าร่าในแต่ละครั้งแล้วรายงานผลต่อครูประจำวิชา
- ครูประเมินวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัตินาฏยภาษาท่าร่าสายและท่าสอดสร้อยมาลาแปลงในท่าหนึ่ง โดยให้ฝึกท่าละ 2 ครั้ง
- ครูบันทึกผลคะแนนของผู้เรียนแต่ละคน

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

- ให้นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีใช้นวัตกรรม GMIS เพื่อฝึกปฏิบัติท่าร่าโดยให้ส่งตัวแทนออกมาสาธิตการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติท่าร่า ครูนัดหมายการเรียนในช่วงต่อไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงสาธิตวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS
- นวัตกรรม GMIS
- ใบความรู้ที่ 3

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

- วัดผลโดย** ให้นักเรียนออกมาสาธิตการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติทำรำที่ละกลุ่ม
จนครบทุกกลุ่ม
- ประเมินผลโดย** ประเมินการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัตินาฏยภาษาทำรำสายและ
ทำสวดสร้อยมาลาแปลงในทำนอง

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
สาธิตการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบทำรำ	แบบประเมินการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบทำรำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 3 เรื่อง สื่อการสอนด้านนวัตกรรมนาฏศิลป์

GMIS INNOVATION



ภาพที่ 16 นวัตกรรม GMIS

ที่มา : พรพรรณ ปิติภักธิญญ (2565)

ความหมายของนวัตกรรม GMIS

นวัตกรรม GMIS ย่อมาจากคำว่า (Gamification Motion Instruction Sensor) ซึ่งมีความหมายดังนี้

G หมายถึง **Gamification** เป็นหลักการพื้นฐานในการออกแบบเกมและกลไกการเล่นเกมนำมาออกแบบกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ท้าทายและพัฒนาความสามารถของตนเอง อีกทั้งเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความสนใจในการเรียนมากขึ้น

M หมายถึง **Motion** เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายในที่นี้คือการรำตามรูปแบบนาฏศิลป์ไทย ได้แก่ การปฏิบัตินาฏยศัพท์ นาฏยภาษา และกระบวน ท่ารำรำวงมาตรฐานในเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

I หมายถึง **Instruction** เป็นการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะ 3 ชุดรำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ผสมผสานกับการใช้นวัตกรรมการสอน

S หมายถึง **Senser** เป็นกลไกทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้การตรวจจับการเคลื่อนไหวของร่างกายด้วยระบบเซนเซอร์ในกระบวนท่ารำรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย

วิธีการใช้งานนวัตกรรม GMIS

นวัตกรรม GMIS จัดเป็นสื่อการสอนในรายวิชาศิลปะ3 ชุดร่างมาตรฐาน สำหรับเพลงรำขิมารำ และเพลงคันทวนหงาย โดยมีขั้นตอนในการใช้งาน ดังนี้

ขั้นเตรียม

1. เปิดเครื่องที่สวิตซ์ด้านหลัง
2. กำหนดส่วนสูงของนักเรียนโดยกดที่ปุ่มหน้าจอทัชสกรีน ตรงปุ่มคำสั่ง  หากต้องการให้แสงด้านหลังสูงขึ้น หรือเลือกที่ปุ่มคำสั่ง  หากต้องการให้แสงด้านหลังลดลง
3. เลือกปุ่มคำสั่งที่ต้องการฝึกปฏิบัติ
 - 3.1 ปุ่มคำสั่งเพลงรำขิมารำ
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนมือ
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนเท้า
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนศีรษะ
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยภาษา/กระบวนท่ารำเพลงรำขิมารำ
 - 3.2 ปุ่มคำสั่งเพลงคันทวนหงาย
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนมือ
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนเท้า
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนศีรษะ
 - ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยภาษา/กระบวนท่ารำเพลงคันทวนหงาย

ขั้นการใช้นวัตกรรม

4. ฝึกปฏิบัติท่ารำร่างมาตรฐาน โดยให้ส่วนแขน มือ เท้า และศีรษะตรงกับตำแหน่งเซนเซอร์ที่กำหนดไว้
5. หากปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องหรือเคลื่อนไหวไม่ตรงตามตำแหน่งของแต่ละเพลง จะไม่ปรากฏภาพในหน้าจอ และจะไม่มีคะแนนในตำแหน่งนั้นๆในการปฏิบัติท่ารำ 1 รอบ โดยกำหนดให้นักเรียน 1 คน สามารถใช้งานได้ 3 ครั้ง หากเกินกว่านั้นจะต้องกลับไปฝึกท่ารำใหม่ แล้วจึงกลับมาตรวจสอบท่ารำกับนวัตกรรม GMIS อีกครั้งหนึ่ง
6. บันทึกคะแนนจากหน้าจอทัชสกรีนแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติ นาฏยภาษาท่ารำสายและท่าสอดสร้อยมาลาแปลง
7. หากไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติท่ารำกับนวัตกรรม GMIS ได้ในช่วงหลังเลิกเรียน



แบบประเมินวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบทำรำ
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง วิธีการใช้นวัตกรรม GMIS

กลุ่ม ที่/ ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ศึกษาคู่มือ เตรียมอุปกรณ์ และกำหนด เพลง		บอกวิธีการใช้ นวัตกรรม GMIS ประกอบ การปฏิบัติ นาฏยศัพท์และ นาฏยภาษา ตามขั้นตอน		ใช้นวัตกรรม GMIS ในการ แก้ไข ข้อบกพร่องใน การปฏิบัติ นาฏยศัพท์และ นาฏยภาษา		สรุป	
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ประเมินวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบทำร่ำ

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ศึกษาคู่มือเตรียมอุปกรณ์และกำหนดเพลง	อธิบายวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ได้ตามคู่มือ และสามารถเตรียมอุปกรณ์ได้ถูกต้องตามขั้นตอนทุกขั้นตอน	ไม่สามารถอธิบายวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ได้ตามคู่มือและเตรียมอุปกรณ์ไม่ถูกต้องตามขั้นตอน
บอกวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และนานุยกษษา	บอกวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และ นานุยกษษาถูกต้องตามขั้นตอน	ไม่สามารถบอกวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และ นานุยกษษตามขั้นตอน
ใช้นวัตกรรม GMIS ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และ นานุยกษษา	สามารถใช้นวัตกรรม GMIS สำหรับการแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และ นานุยกษษาของตนเองได้ถูกต้องทุกขั้นตอน	ไม่สามารถใช้นวัตกรรม GMIS สำหรับการแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติ นานุยศัพพ์และ นานุยกษษาของตนเองได้ตามขั้นตอน





แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มีวินัย

กลุ่ม ที่/ เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ปฏิบัติตามข้อตกลงกฎเกณฑ์ของชั้นเรียน		ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม		รักษาระเบียบข้อบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อผู้ประเมิน.....
(.....)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มีวินัย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ของชั้นเรียน	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ของชั้นเรียน	ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ของชั้นเรียน
ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติ กิจกรรม	มีความตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม	ไม่มีความตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรม
รักษาระเบียบ ข้อบังคับ และ ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	รักษาระเบียบ ข้อบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น	ไม่รักษาระเบียบ ข้อบังคับ และละเมิดสิทธิของผู้อื่น



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (GMIS ผสมผสานเดวิส)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1/2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทอสู่วางมาตรฐาน		เวลาเรียน 14 ชั่วโมง
เรื่อง ทำรำเพลงรำซิมารำ		เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ		โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำซิมารำ ใช้ทำรำสาย คือทำรำประจำเพลง ควรรักฝนมึงจังหวะการย่ำเท้าให้เป็นจังหวะเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ศีรษะเอียงตามวรรคเพลง เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศัพท์และนาฏภาษา ประกอบเพลงรำซิมารำได้
2. นักเรียนสามารถใช้นวัตกรรม GMIS ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำได้

สาระการเรียนรู้

- ปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ย่ำเท้า เอียงศีรษะ และนาฏยภาษา ท่ารำส่าย
- ปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMIS ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเช็คชื่อนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำและใช้นวัตกรรม GMIS ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูสาธิตกระบวนการท่ารำเพลงรำซิมารำให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ครูสาธิตการปฏิบัติท่ารำโดยใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติท่ารำให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำแต่ละท่าอย่างละเอียด โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัติ นาฏยศัพท์ คำว่า ย่ำเท้า เอียงศีรษะและนาฏยภาษา ท่ารำส่าย
2. ให้นักเรียนจัดแถวเป็นแถวตอน ผู้หญิง 4 แถว ผู้ชาย 4 แถว สังเกตและปฏิบัติตาม ท่าอย่างช้าๆ โดยนับจังหวะ 1-8 จังหวะ หมุนลำตัวไปด้านขวา 8 จังหวะและหมุนลำตัวไปด้านซ้าย 8 จังหวะ ทำสลับกันอย่างต่อเนื่อง
3. ให้นักเรียนสลับแถวกันขึ้นมารำด้านหน้าจนครบทุกแถว
4. ครูอธิบายนวัตกรรม GMIS และวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS พร้อมสาธิตการใช้ นวัตกรรม GMIS เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบการปฏิบัติท่ารำของตนเอง เป็นการฝึกทักษะการรำ ด้วยตนเอง โดยมีวิธีการใช้งานดังนี้

4.1 เปิดเครื่องที่สวิตซ์ด้านหลัง

4.2 กำหนดส่วนสูงของนักเรียนโดยกดที่ปุ่มหน้าจอทัชสกรีน ตรงปุ่มคำสั่ง

หากต้องการให้แสงด้านหลังสูงขึ้น หรือเลือกที่ปุ่มคำสั่ง

หากต้องการให้แสงด้านหลังลดลง

4.3 เลือกปุมคำสั่งที่ต้องการฝึกปฏิบัติ

(1) ปุมคำสั่งเพลงรำซิมารำ

- ปุมฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนมือ
- ปุมฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนเท้า
- ปุมฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนศีรษะ
- ปุมฝึกปฏิบัตินาฏยภาษา/กระบวนการทำรำเพลงรำซิมารำ

4.4 ฝึกปฏิบัติทำรำร่วมาตรฐาน โดยให้ส่วนแขน มือ เท้า และศีรษะตรงกับตำแหน่งเซนเซอร์ที่กำหนดไว้

4.5 หากปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องหรือเคลื่อนไหวไม่ตรงตามตำแหน่ง จะไม่ปรากฏภาพในหน้าจอ และจะไม่มีคะแนนในตำแหน่งนั้นๆในการปฏิบัติทำรำ 1 รอบ โดยกำหนดให้นักเรียน 1 คน สามารถใช้งานได้ 3 ครั้ง หากเกินกว่านั้นจะต้องกลับไปฝึกทำรำใหม่ แล้วจึงกลับมาตรวจสอบทำรำกับนวัตกรรม GMIS อีกครั้งหนึ่ง

4.6 บันทึกคะแนนจากหน้าจอทัชสกรีนแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติทำรำในเพลงรำซิมารำ

5. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำสายหมุนลำตัวไปด้านขวาและหมุนลำตัวไปด้านซ้ายตามจังหวะ โดยร้องเพลงประกอบแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 4 คน และผู้ชายจำนวน 4 คน

7. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำเข้าคู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนและให้ผู้เรียน 1 คู่ เป็นผู้ร่วมสาธิตให้เข้าคู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยร้องเพลงประกอบ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

8. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติทำรำทำรำผู้ชายและผู้หญิงเดินรำสลับที่กันตามคำร้อง ให้นักเรียนสังเกตและซักถาม แล้วให้ปฏิบัติตามโดยร้องเพลงประกอบ ครูเน้นย้ำการหมุนตัวสลับที่ระหว่างคู่แต่ละคู่ในคำร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ” และสลับแถวเดิมในคำร้องที่ว่า “มาซิม่าเจ้าเอ๋ยมาพ่อนรำ”

9. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติทำรำร่วมกัน โดยร้องเพลงรำซิมารำประกอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำร่วมกัน โดยร้องเพลงประกอบ โดยครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของทำรำ

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันฝึกทำรำร่วมกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติทำรำ กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติทำรำ กลุ่มที่ 4 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติทำรำ กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบ

3. ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม แล้วบันทึกข้อมูล

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติทำรำให้ดูโดยร้องเพลงประกอบ ให้นักเรียนสังเกตการปฏิบัติทำรำของเพื่อนต่างกลุ่ม และครูบันทึกการปฏิบัติทำรำทุกกลุ่ม
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการปฏิบัติทำรำของเพื่อนแล้วบอกข้อบกพร่องจากการปฏิบัติ และครูบอกข้อบกพร่องในการปฏิบัติทำรำของทุกกลุ่ม
3. ครูคัดเลือกนักเรียนที่ยังปฏิบัติกระบวนท่ารำยังไม่ถูกต้อง ไปฝึกหัดกระบวนท่ารำกับนวัตกรรม GMIS เพื่อปรับพื้นฐานให้นักเรียนรู้จักทักษะ เทคนิคในการปฏิบัติทำรำได้ชัดเจนขึ้น
4. เมื่อนักเรียนที่ได้ฝึกกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำกับนวัตกรรม GMIS เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองได้แล้ว ครูให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มแล้วปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำร่วมกัน

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ครูอธิบายและสาธิตการรำเข้าสู่ชายหญิงในเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาหันหน้าออกจากวงและหันหน้าเข้าวง สัมพันธ์คู่โดยหมุนตัวสลับแถวเป็นวงกลมตามรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน โดยเปิดเพลงประกอบจนนักเรียนสามารถปฏิบัติกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำได้อย่างชำนาญ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนท่ารำเพลงรำซิมารำอีกครั้ง ครูตรวจสอบความถูกต้องและนัดหมายการเรียนชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
- นวัตกรรม GMIS
- ใบความรู้ที่ 4

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม และสามารถตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำเพลงรำซิมารำโดยใช้นวัตกรรม GMIS ที่ละคน

ประเมินผล แบบประเมินการปฏิบัติทำรำ และนวัตกรรม GMIS

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ	- นวัตกรรม GMIS - แบบประเมินการปฏิบัติทำรำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงรำชิมารำ

ท่ารำประจำเพลงรำชิมารำ คือ ท่ารำสาย



ภาพที่ 17 ท่ารำสาย

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

วิธีการปฏิบัติท่ารำ

อธิบายการใช้เท้าให้ชัดเจน เพลงรำชิมารำ ใช้ท่ารำสาย โดยเริ่มปฏิบัติตรงเนื้อร้อง ก้าวเท้าซ้าย ตรงคำว่า “รำมาชิมารำ” แล้วถัดเท้า (คือการไถ่จุมูกเท้าข้างขวาได้ด้านหน้าและเท้าข้างซ้ายก้าวไขว้ใน จังหวะที่สามี่เสมอ) หรือย่อเท้าขวาตามจังหวะ โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา หันหน้า ออกจากวงก่อนแล้วหันหน้าเข้าวงสลับกัน สัมพันธ์คู่โดยหมุนตัวสลับแถวเป็นวงกลมตามรูปแบบที่ กำหนดไว้เป็นมาตรฐานตามเนื้อร้องวรรคละ 8 จังหวะ

นาฏยศัพท์ที่ใช้

- การย่อเท้า
- การถัดเท้า
- การเอียงศีรษะ

นาฏยภาษาที่ใช้

ท่ารำสาย



แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ท่ารำ					จังหวะ					ความสัมพันธ์คู่					ความพร้อม เพรียง					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
รวม																						

หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 16 - 20	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 11 - 15	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 6 - 10	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 5	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

รายการประเมิน	การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ					น้ำหนักคะแนน
	5	4	3	2	1	
ทำรำ	ปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 1-2 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 3-4 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 5-6 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป	5
จังหวะ	ปฏิบัติทำรำถูกต้องตรงตามจังหวะและทำนองเพลงตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ความสัมพันธ์คู่	มีความสัมพันธ์คู่ตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความสัมพันธ์คู่ 1 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 2 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 3 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
ความพร้อมเพรียง	มีความพร้อมเพรียงตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความพร้อมเพรียง 1 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 2 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 3 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย		ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้ อย่างถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้า ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิปัญญาไทย



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (GMIS ผสมผสานเดวิส)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทงสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 14 ชั่วโมง

เรื่อง เพลงคินเต็องหงาย

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปีติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงคินเต็องหงาย เป็นเพลงลำดับที่ 4 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดยจ๋มม่านิตย๋นเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร (ประพันธ์ในนามกรมศิลปากร) ทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร. (กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท ซึ่งความหมายของเพลงกล่าวถึงเวลากลางคืนเป็นคินเต็องหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ แต่ก็ยังไม่สบายใจเท่ากับการที่ได้ผูกมิตรกับผู้อื่น และที่ร่่มเย็นไปทั่วทุกแห่งยิ่งกว่าน้ำฝนที่โปรยลงมา ก็คือการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นเอกราช มีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ทำให่ร่่มเย็นทั่วไป

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงคินเต็องหงายได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงคินเต็องหงายได้
3. นักเรียนสามารถปรบมือประกอบจังหวะการร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงคินเต็องหงายได้
4. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงคินเต็องหงายได้

สาระการเรียนรู้

- ความหมายของเนื้อเพลงคลื่นเดือนหงาย
- ร้องเพลงร่ำวงมาตรฐานเพลงคลื่นเดือนหงาย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูชี้ค้อนนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงร่ำวงมาตรฐานเพลงคลื่นเดือนหงาย
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนการร้องเพลงคลื่นเดือนหงาย

ขั้นสอน

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูเปิดเนื้อเพลงให้นักเรียนดูบนจอวิทัศน์
2. ครูอธิบายความหมายเนื้อร้องเพลงคลื่นเดือนหงาย
3. นักเรียนอ่านเนื้อร้องที่ละวรรค โดยครูอ่านนำเพื่อให้นักเรียนอ่านตามครูเน้นย้ำการ

ออกเสียงออกเสียงอย่างถูกต้อง

4. ครูสาธิตการร้องเพลงคลื่นเดือนหงายพร้อมการปรบมือตามจังหวะให้นักเรียนฟัง 1

รอบ แล้วให้นักเรียนฝึกร้องและปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ฝึกปฏิบัติร้องเพลงคลื่นเดือนหงายโดยใช้

เวลา 30 นาที

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกร้องเพลงคลื่นเดือนหงาย ครูตรวจสอบและแนะนำวิธีการ

ร้องเพลงให้ถูกต้อง

2. นักเรียนร่วมกันปรับปรุงแก้ไขการร้องเพลงคลื่นเดือนหงายตามที่ครูแนะนำ

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับกลุ่มเป็นคู่ สลับกันร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลง คินเดียนหงาย
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงคินเดียนหงายที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม
3. ให้นักเรียนทุกคนร่วมกันร้องเพลงคินเดียนหงายพร้อมกับปรบมือประกอบจังหวะอีกครั้ง และครูนัดหมายการเรียนรู้ในชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงคินเดียนหงาย
- เนื้อร้องเพลงคินเดียนหงาย
- ใบความรู้ที่ 5

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย ให้นักเรียนสอร้องเพลงคินเดียนหงาย เป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน จนครบทุกกลุ่ม

ประเมินผลโดย แบบประเมินการร้องเพลงคินเดียนหงาย

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติการร้องเพลง คินเดียนหงาย	แบบประเมินการร้องเพลง คินเดียนหงาย	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....

.....

.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง การร้องเพลงคืนเดือนหงาย

การร้องเพลงรำเพลงคืนเดือนหงาย

เพลงคืนเดือนหงาย

ผู้ประพันธ์ จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เสวตนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร. (กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

ยามกลางคืนเดือนหงาย
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต
เย็นร่มธงไทยปกไทยทั่วหล้า

เย็นพระพายโบกพลิ้วปลิวมา
เท่าเย็นผูกมิตรไม่เพี้อระอา
เย็นย่ำน้ำฟ้ามาประพรมเอ๋ย

ความหมายของเพลง

เวลากลางคืน เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ แต่ก็ยังไม่สบายใจเท่ากับการที่ได้ผูกมิตรกับผู้อื่น และที่ร่มเย็นไปทั่ว ทุกแห่งยิ่งกว่าน้ำฝนที่โปรยลงมา ก็คือการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นเอกราช มีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ร่มเย็นทั่วไป



แบบประเมินการขับร้องเพลงคันทอนหงาย
รายวิชาศิลปะ 3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามราโชนสู่รางวัลมาตรฐาน เรื่อง เพลงคันทอนหงาย

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อเพลง					จังหวะ					ทำนอง					อักขระ/ควบ กล้ำชัดเจน					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
รวม																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์
ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภักดิ์บุญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 - 10	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 6 - 8	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 4 - 5	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 3	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการขับร้องเพลงคืนเดือนหงาย

รายการประเมิน	การประเมินการขับร้องเพลงเพลงคืนเดือนหงาย					รวม 20 คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อเพลง	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ถูกต้อง	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 1-2 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 3-4 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 5-6 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิดมากกว่า 7 คำขึ้นไป	5
จังหวะ	จังหวะ ถูกต้อง ไม่ผิดเลย	ร้องผิด 1-2 จังหวะ	ร้องผิด 3-4 จังหวะ	ร้องผิด 5-6 จังหวะ	ร้องผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ทำนอง	ทำนอง ถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนอง ผิด 1 ช่วง	ร้องทำนอง ผิด 2 ช่วง	ร้องทำนอง ผิด 3 ช่วง	ร้องทำนอง ผิดมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
อักขระ/ควบล้ำชัดเจน	ออกเสียง อักขระ ชัดเจน ทุกคำ	ออกเสียง อักขระผิด 1-2 คำ	ออกเสียง อักขระผิด 3-4 คำ	ออกเสียง อักขระผิด 5-6 คำ	ออกเสียง อักขระผิด มากกว่า 7 คำขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่ม ที่/ เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		เอาใจใส่ต่อ การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย		ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงานของ ตนเอง		พยายาม แก้ปัญหาและ อุปสรรคใน การทำงานให้ แล้วเสร็จ			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ

มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภักธิบุญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	รับปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทันที	ขาดความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเอง	ปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองให้ดีที่สุด ตามจุดมุ่งหมายจนสำเร็จ	ขาดการปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด
พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	ขาดความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (GMIS ผสมผสานเดวิส)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1/2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทงสู่ร่างมาตรฐาน		เวลาเรียน 14 ชั่วโมง
เรื่อง ทำรำเพลงคิ่นเดือนหงาย		เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ		โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงคิ่นเดือนหงาย ใช้ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง เป็นทำรำประจำเพลงคิ่นเดือนหงาย โดยมีจังหวะการก้าวเท้า การวางเท้า และตั้งวงตามจังหวะ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ศีรษะเอียงตามวรรณเพลง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศัพท์และนาฏภาษา ประกอบเพลงคิ่นเดือนหงายได้
2. นักเรียนสามารถใช้นวัตกรรม GMIS ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติทำรำเพลงคิ่นเดือนหงายได้
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงคิ่นเดือนหงายได้

สาระการเรียนรู้

- ปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียงศีรษะ และนาฏยภาษา ท่ารำ สอดสร้อยมาลาแปลง
- ปฏิบัติท่ารำเพลงคืนเดือนหงาย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนตามรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ผสมผสานการใช้นวัตกรรม GMIS ตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเช็คชื่อนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงาย
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนปฏิบัติท่ารำเพลงคืนเดือนหงายและ

ใช้นวัตกรรม GMIS ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นสอน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูสาธิตกระบวนการท่ารำเพลงคืนเดือนหงายให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ครูสาธิตการปฏิบัติท่ารำโดยใช้นวัตกรรม GMIS ประกอบการปฏิบัติท่ารำให้

นักเรียนดู

1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำแต่ละท่าอย่างละเอียด โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียงศีรษะและนาฏยภาษา ท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง
2. ให้นักเรียนจัดแถวเป็นแถวตอน ผู้หญิง 4 แถว ผู้ชาย 4 แถว สังเกตและปฏิบัติตามทีละท่าอย่างช้าๆ โดยนับจังหวะ 1-8 จังหวะ ก้าวเท้าซ้าย วางหลังเท้าขวา วางเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย แล้ว ก้าวเท้าขวา วางหลังเท้าซ้าย ทำสลับกันอย่างต่อเนื่อง
3. ให้นักเรียนสลับแถวกันขึ้นมารำด้านหน้าจนครบทุกแถว

4. ครูอธิบายนวัตกรรม GMIS และวิธีการใช้นวัตกรรม GMIS พร้อมสาธิตการใช้ นวัตกรรม GMIS เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบการปฏิบัติทำรำของตนเอง เป็นการฝึกทักษะการรำ ด้วยตนเอง โดยมีวิธีการใช้งานดังนี้

4.1 เปิดเครื่องที่สวิตช์ด้านหลัง

4.2 กำหนดส่วนสูงของนักเรียนโดยกดที่ปุ่มหน้าจอทัชสกรีน ตรงปุ่มคำสั่ง หากต้องการให้แผงด้านหลังสูงขึ้น หรือเลือกที่ปุ่มคำสั่ง หากต้องการให้แผงด้านหลังลดลง

4.3 เลือกปุ่มคำสั่งที่ต้องการฝึกปฏิบัติ

(2) ปุ่มคำสั่งเพลงคืนเดือนหงาย

- ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนมือ
- ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนเท้า
- ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยศัพท์ส่วนศีรษะ
- ปุ่มฝึกปฏิบัตินาฏยภาษา/กระบวนท่ารำเพลงคืนเดือนหงาย

4.4 ฝึกปฏิบัติท่ารำร่างมาตรฐาน โดยให้ส่วนแขน มือ เท้า และศีรษะตรงกับ ตำแหน่งเซนเซอร์ที่กำหนดไว้

4.5 หากปฏิบัติท่ารำไม่ถูกต้องหรือเคลื่อนไหวไม่ตรงตามตำแหน่ง จะไม่ ปรากฏภาพในหน้าจอ และจะไม่มีคะแนนในตำแหน่งนั้นๆในการปฏิบัติท่ารำ 1 รอบ โดยกำหนดให้ นักเรียน 1 คน สามารถใช้งานได้ 3 ครั้ง หากเกินกว่านั้นจะต้องกลับไปฝึกท่ารำใหม่ แล้วจึงกลับมา ตรวจสอบท่ารำกับนวัตกรรม GMIS อีกครั้งหนึ่ง

4.6 บันทึกคะแนนจากหน้าจอทัชสกรีนแล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน การปฏิบัติท่ารำในเพลงคืนเดือนหงาย

5. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง หมุนลำตัวไปด้านขวา และหมุนลำตัวไปด้านซ้ายตามจังหวะ โดยร้องเพลงประกอบแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 4 คน และผู้ชายจำนวน 4 คน

7. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำเพลงคืนเดือนหงายเข้าสู่ เดินเป็นวงกลมทวน เข็มนาฬิกาโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนและให้ผู้เรียน 1 คู่ เป็นผู้ร่วมสาธิตให้เข้าสู่ เดินเป็นวงกลม ทวนเข็มนาฬิกาโดยร้องเพลงประกอบ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม

8. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำท่ารำผู้ชายและผู้หญิงเดินเปิดตัวเข้าหากัน (มองตากัน)ตามจังหวะให้นักเรียนสังเกตและซักถาม แล้วให้ปฏิบัติตามโดยร้องเพลงประกอบ

9. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติท่ารำร่วมกัน โดยร้องเพลงคืนเดือนหงาย ประกอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงายร่วมกัน โดยร้องเพลงประกอบ โดยครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันฝึกทำรำร่วมกัน ดังนี้
กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบ
กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 4 ตรวจสอบ
กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบ
3. ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติท่ารำเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม แล้วบันทึกข้อมูล

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาปฏิบัติท่ารำให้ดูโดยร้องเพลงประกอบ ให้นักเรียนสังเกตการปฏิบัติท่ารำของเพื่อนต่างกลุ่ม และครูบันทึกการปฏิบัติท่ารำทุกกลุ่ม
2. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการปฏิบัติท่ารำของเพื่อนแล้วบอกข้อบกพร่องจากการปฏิบัติ และครูบอกข้อบกพร่องในการปฏิบัติท่ารำของทุกกลุ่ม
3. ครูคัดเลือกนักเรียนที่ยังปฏิบัติกระบวนท่ารำยังไม่ถูกต้อง ไปฝึกหัดกระบวนท่ารำกับนวัตกรรม GMIS เพื่อปรับพื้นฐานให้นักเรียนรู้ทักษะ เทคนิคในการปฏิบัติท่ารำได้ชัดเจนขึ้น
4. เมื่อนักเรียนที่ได้ฝึกกระบวนท่ารำเพลงคันทอนหงายกับนวัตกรรม GMIS เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองได้แล้ว ครูให้นักเรียนมาเข้ากลุ่มแล้วปฏิบัติท่ารำเพลงคันทอนหงายร่วมกัน

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

1. ครูอธิบายและสาธิตการรำเข้าสู่ชายหญิงในเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ในท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง มือขวาตั้งวงบน มือซ้ายจับหงายระดับชายพกก้าวเท้าซ้าย วางด้านหลังเท้าขวา ฝ่ามือหญิงเปิดตัวหันไปมองฝ่ายชาย สัมพันธ์คู่โดยปฏิบัติท่ารำสลับกันตามจังหวะ ในลักษณะวงกลมตามเนื้อเพลงและรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน โดยเปิดเพลงประกอบจนนักเรียนสามารถปฏิบัติกระบวนท่ารำเพลงคันทอนหงายได้อย่างชำนาญ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนท่ารำเพลงคันทอนหงายอีกครั้ง ครูตรวจสอบความถูกต้องและนัดหมายการเรียนรู้ชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงคันทอนหงาย
- นวัตกรรม GMIS
- ใบความรู้ที่ 6

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนปฏิบัติทำรำเพลงคืนเดือนหงายทีละกลุ่ม และสามารถตรวจสอบความถูกต้อง
 ของทำรำเพลงคืนเดือนหงายโดยใช้นวัตกรรม GMIS ทีละคน

ประเมินผล แบบประเมินการปฏิบัติทำรำ และนวัตกรรม GMIS

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติทำรำเพลงคืนเดือน หงาย	- นวัตกรรม GMIS - แบบประเมินการปฏิบัติทำรำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงคันทรีเดือนหงาย

ทำรำประจำเพลงคันทรีเดือนหงาย คือ ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง



ภาพที่ 18 ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

วิธีการปฏิบัติทำรำ

นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ในทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง มือขวาดั้งวงบน มือซ้ายจับหางยระดับชายพก ก้าวเท้าซ้าย วางเท้าขวาข้างหลัง ฝ่ามือหงายเปิดตัวหันมองฝ่ายชาย สัมพันธ์คู่โดยปฏิบัติทำรำสลับกันตามจังหวะ ในลักษณะวงกลมตามเนื้อเพลงและรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน

นาฏยศัพท์ที่ใช้

- ก้าวเท้า
- วางเท้า
- เอียงศีรษะ
- ดั้งวงบน
- จับหางยระดับชายพก

นาฏยภาษาที่ใช้

ทำสอดสร้อยมาลาแปลง



แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคืนเดือนหงาย

รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงคืนเดือนหงาย

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ท่ารำ					จังหวะ					ความสัมพันธ์คู่					ความพร้อม เพรียง					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
รวม																						

หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 16 - 20	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 11 - 15	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 6 - 10	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 5	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย

รายการประเมิน	การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
ทำรำ	ปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 1-2 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 3-4 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 5-6 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป	5
จังหวะ	ปฏิบัติทำรำถูกต้องตรงตามจังหวะและทำนองเพลงตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ความสัมพันธ์คู่	มีความสัมพันธ์คู่ตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความสัมพันธ์คู่ 1 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 2 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 3 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
ความพร้อมเพรียง	มีความพร้อมเพรียงตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความพร้อมเพรียง 1 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 2 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 3 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย	ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย				
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ

มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิ ปัญญาไทย



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 (GMIS ผสมผสานเดวิส)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 14 ชั่วโมง

เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเพลงรำไท่ท่งมาตรฐาน

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

รำไท่ท่งมาตรฐาน ศิลปะแห่งการฟ้อนรำอันงดงาม พร้อมทั้งเป็นการละเล่นพื้นบ้านอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความสนุกสนาน จากการฟ้อนรำกันเป็นคู่ ๆ เข้าจังหวะหญิง-ชาย วัตถุประสงค์ของกรมศิลปากรในการปรับปรุงศิลปะการรำไท่ท่งทั้งหมด 10 เพลงนี้เพื่อเป็นศิลปะการรำที่มีระเบียบแบบแผน ทั้งคำร้องทำนอง ทำรำ ตลอดจนการแต่งกาย ให้เป็นแบบฉบับมาตรฐาน สะดวกในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทยและสืบสานต่อไป ด้วยเหตุผลนี้ เราจึงเรียกรำที่มีศิลปะเป็นแบบฉบับมาตรฐานว่า “รำไท่ท่งมาตรฐาน” สืบมาจนถึงปัจจุบัน และควรอนุรักษ์ไว้เพื่อศิลปะการฟ้อนรำที่งดงามอันช้อยนี้คงไว้ให้ลูกหลานของเราสืบไป

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระแกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิวิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- รำไท่ท่งมาตรฐาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกคุณค่าของรำไท่ท่งมาตรฐานได้
2. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของรำไท่ท่งมาตรฐานได้

สาระการเรียนรู้

- คุณค่าของรำไท่ท่งมาตรฐาน
- ประโยชน์ของรำไท่ท่งมาตรฐาน

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การแสดงร้องมาตรฐานให้นักเรียนชม และซักถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักเรียนเคยชมการแสดงร้องมาตรฐานมาแล้ว

2. ครูให้นักเรียนอภิปรายประโยชน์และคุณค่าของร้อง แล้วอภิปรายประโยชน์และคุณค่าของร้องมาตรฐานเพลงรำขิมรำและเพลงคันทนเดื่องหางาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- ครูเปิด Power point เรื่องคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐานและให้นักเรียนจดบันทึกลงในสมุด

ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม ระดมความคิดเห็นกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน โดยสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และระดมความคิดเห็นร่วมกันแล้วเขียนเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 โดยใช้เวลา 20 นาที

2. นักเรียนรายงานนำเสนอแผนภาพความคิดหน้าชั้นเรียน จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบแผนผังความคิด โดยให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกันปรับปรุงให้สมบูรณ์

2. ครูตรวจสอบและแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

3. ให้นักเรียนสรุป เรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน เพลงรำขิมรำและเพลงคันทนเดื่องหางายในแผนผังความคิดตามใบงานที่ 2 เพื่อเตรียมนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- Power point เรื่องคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน
- ใบงานที่ 2

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนนำเสนอแผนผังความคิด

ประเมินผล แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นำเสนอรายงานแผนผังความคิด	แบบประเมินการนำเสนอรายงาน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....

.....

.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบงานที่ 2

เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของร่วางมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 8 คน แล้วดำเนินการ ดังนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มร่วมกันค้นหาข้อมูลแล้วร่วมกันวิเคราะห์และจัดทำ Mind mapping โดยใช้เวลา 20 นาที
3. นำเสนอรายงานตามลำดับหัวข้อที่จับฉลากได้ ให้เวลากลุ่มละ 5 นาที



สมาชิกกลุ่ม 1..... 2..... 3.....
 4..... 5.....



แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามราชนิพนธ์เรื่องราวมาตรฐาน เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเรื่องราวมาตรฐาน

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหา 5 คะแนน					วิธีการนำเสนอ 5 คะแนน					รวม 10 คะแนน
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1												
2												
3												
4												
5												
รวม												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 - 10	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 6 - 8	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 4 - 5	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน 1 - 3	ระดับคุณภาพ	1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการนำเสนอรายงาน

รายการ ประเมินการ	การประเมินการนำเสนอรายงาน					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน มีแหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้	เนื้อหาไม่ ถูกต้องและ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 4 มากกว่าส่วน ขึ้นไป	5
วิธีการนำเสนอ	นำเสนอเป็นไป ตามลำดับไม่ วกวนและมี ความ สมเหตุสมผล	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล มากกว่า 4 ส่วน	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย		ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
		รวม							

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่าง ถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิ ปัญญาไทย



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ร่างมาตรฐานมาจากรำไท่ท่ง ซึ่งเป็นการร้องและรำของชาวบ้าน เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง เป็นสำคัญ ต่อมาจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำไท่ท่งให้เป็นมาตรฐาน มีการประพันธ์คำร้องและทำนองเพลงขึ้นใหม่ มีการกำหนดท่ารำทั้งหมด 10 เพลงและมีการแต่งกายที่เป็นแบบแผน เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่ 3 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดย จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร และทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท ส่วนเพลงคืนเดือนหงาย เป็นเพลงลำดับที่ 4 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์ คำร้องโดยจมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงเป็นวงปี่พาทย์เครื่องห้าหรือวงดนตรีสากล

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดขั้นต้น

ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระแกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิจารณ์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- ร่างมาตรฐาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของร่างมาตรฐานได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายลักษณะและรูปแบบการแสดงร่างมาตรฐานได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายเนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงร่างมาตรฐาน เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงายได้
4. นักเรียนสามารถอธิบายเครื่องแต่งกายของร่างมาตรฐานได้
5. นักเรียนสามารถอธิบายโอกาสที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐานได้

สาระการเรียนรู้

- ประวัติที่มาของร่ำวงมาตรฐาน
- ลักษณะและรูปแบบการแสดง
- เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงเพลงรำขิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย
- การแต่งกายของร่ำวงมาตรฐาน
- โอกาสที่ใช้ในการแสดง

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงร่ำวงมาตรฐาน
2. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานและสอนเพลงรำขิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบ (Pre-test) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่ำวงมาตรฐาน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำขิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย จำนวน 20 ข้อ
2. ครูบรรยายประวัติที่มาของร่ำวงมาตรฐาน รูปแบบและลักษณะของการแสดงร่ำวงมาตรฐาน ทำรำและดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงและแจ้งให้นักเรียนทราบว่าเน้นการสอนเพลงรำขิมารำและเพลงคันทนเดือนหงาย พร้อมกับแจกใบความรู้ที่ 1 ใช้สื่อ Power Point และเปิดวิดีโอทัศน์ร่ำวงมาตรฐาน เพลงรำขิมารำและเพลงคันทนเดือนหงายให้นักเรียนชม
3. ให้นักเรียนแบ่งเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับร่ำวงมาตรฐานเพลงรำขิมารำ กลุ่มที่ 1-3 และเพลงคันทนเดือนหงายกลุ่มที่ 4-6 ในหัวข้อต่อไปนี้
 - ประวัติที่มาและโอกาสที่ใช้ในการแสดงร่ำวงมาตรฐาน
 - ลักษณะและรูปแบบการแสดง
 - เนื้อร้อง ทำนองเพลง และดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
 - การแต่งกายของร่ำวงมาตรฐาน
 - โอกาสที่ใช้ในการแสดง
4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาจับฉลากเพลงที่จะค้นคว้าและจัดทำใบงานที่ 1
5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันศึกษาและค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย แล้วทำใบงานที่ 1 โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และแจ้งคะแนนเพื่อให้ครูบันทึกคะแนนเก็บ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนและสรุปสาระสำคัญในใบงานที่ 1
3. จัดทำรายงานเพื่อเตรียมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
- แบบทดสอบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง รำวงมาตรฐาน

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย นำเสนอใบงานที่ 1 โดยเรียงลำดับกลุ่มที่ 1 – 6 และทำแบบทดสอบ (Post-test) และ

ประเมินผล จากการนำเสนอรายงานและทดสอบ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1. ทดสอบความรู้	แบบทดสอบ	ไม่น้อยกว่า 10 คะแนน
2. นำเสนอแผนผังความคิด	แบบประเมินการนำเสนอรายงาน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง ประวัติความเป็นมาของรำวงมาตรฐาน

ประวัติความเป็นมา

รำวงมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก “รำโทน” ซึ่งเป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ที่มีผู้รำทั้งชายและหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบๆ ครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลมโดยมีโทน เป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ ลักษณะการรำและร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ คง เป็นการรำและร้องง่ายๆ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็นสำคัญ ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ราว พ.ศ. 2483 รำโทนได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายตามจังหวัดต่าง เนื่องจากมีผู้นำแบบอย่างการรำโทนไปเล่นกันในท้องถิ่นอื่นๆ และไม่เพียงแต่เล่นกันเฉพาะฤดูกาล ทั้งมีผู้คิดแต่งบมร้องเพิ่มเติมเริ่มตั้งแต่ บทชมโฉม บทเกี่ยวพาราสี บทสัพยอกหยอกเย้า และบทพลอดพรั้งรำลาลาจากกัน บทร้องเหล่านี้ไม่สู้พิถีพิถันถ้อยคำสัมผัสสนั่น ในระยะที่นิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลายนั้น มักได้ยืมบมร้องใหม่ในทำนองแปลกๆ เกิดขึ้นอยู่เสมอ แต่ไม่ปรากฏว่าเป็นผลงานการประพันธ์และประดิษฐ์ทำนองของผู้ใดและเป็นธรรมดาที่เมื่อมีบทใหม่เกิดขึ้น บทเก่าก็เสื่อมความนิยมไป บางบทก็สูญหายไปจากความทรงจำ นอกจากบทใดที่มีความไพเราะกินใจก็จดจำกันได้นาน ด้วยเหตุที่การรำชนิดนี้ มีโทนเป็นเครื่องดนตรีประกอบจังหวะ จึงเรียการแสดงชุดนี้ว่า “รำโทน”



ภาพที่ 19 รำโทนจังหวัดลพบุรี

ที่มา : <https://sites.google.com/site/naiyarinnoey/ra-thon> (2565)



ต่อมาเมื่อปีพ.ศ. 2487 ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ และเห็นว่าคนไทยนิยมเล่นรำโทนกันอย่างแพร่หลาย ถ้าปรับปรุงการเล่นรำโทนให้เป็นระเบียบทั้งเพลงร้องลีลาท่ารำ และการแต่งกาย จะทำให้การเล่นรำโทนเป็นที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงไว้เป็นมาตรฐานอย่างมีแบบแผน

ภาพที่ 20 จอมพล ป. พิบูลสงคราม

ที่มา : [https://th.wikipedia.org/wiki \(2565\)](https://th.wikipedia.org/wiki/2565)

เพลงร่ำวงมาตรฐานมีทั้งหมด 10 เพลง จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์) ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร แต่งเนื้อร้องจำนวน 4 เพลง คือ เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำชิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้องเพิ่มอีก 6 เพลง คือ เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงดวงจันทร์ขั้วฟ้า เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงบุษานักรบ เพลงยอดชายใจหาญ ส่วนทำนองเพลงทั้ง 10 เพลง ท่านศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกดุริยางค์ไทย กรมศิลปากรร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้เรียบเรียงขึ้นใหม่

เมื่อปรับปรุงแบบแผนการเล่นรำโทนให้มีมาตรฐาน และมีความเหมาะสม จึงมีการเปลี่ยนแปลงชื่อจากรำโทน เป็น “ร่ำวงมาตรฐาน” โดยมีลักษณะการแสดงที่เป็นการร่ำร่วมกันระหว่างชาย-หญิง เป็นคู่ๆ เคลื่อนย้ายเวียนไปเป็นวงกลมตามทำนองเพลงร้อง มีการใช้ทั้งวงปีพาทย์และวงดนตรีสากลบรรเลงประกอบ

ลำดับ เพลง ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เนื้อ ร้อง	ทำนองเพลง	ท่ารำ
1	งามแสงเดือน	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	สอด้สร้อยมาลา
2	ชาวไทย	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	ชักแบ่งผัดหน้า
3	รำชิมารำ	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	รำส่าย
4	คืนเดือนหงาย	จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	สอด้สร้อยมาลาแปลง

ลำดับ เพลง ที่	ชื่อเพลง	ผู้ประพันธ์เนื้อร้อง	ทำนองเพลง	ทำรำ
5	ดวงจันทร์ วันเพ็ญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	แขกเต้าเข้ารังและ ผาลาเพียงไหล่
6	ดอกไม้ของ ชาติ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	รำยั่ว
7	หญิงไทยใจ งาม	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	พรหมสี่หน้าและยูง พ้อนหาง
8	ดวงจันทร์ ขวัญฟ้า	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	ช้างประสานงาและ จันทร์ทรงกลด
9	ยอดชายใจ หาญ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	หญิง ชะนีรำไม้ ชาย จ้อเพลิงภาพ
10	บุษานักรบ	ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม	ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติมศักดิ์) มนตรี ตราโมท	หญิง ขัดจางนาง, ล่อแก้ว ชาย จันทร์ทรงกลด, ขอแก้ว

รำวงมาตรฐาน เป็นการรำที่ได้รับความนิยมสืบมาจนถึงปัจจุบัน มักนิยมนำมาใช้หลังจากจบการแสดง หรือจบงานบันเทิงต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนผู้ร่วมงานออกมารำวงร่วมกัน เป็นการแสดงความสามัคคีกลมเกลียว อีกทั้งยังเป็นที่ยินยอมของชาวต่างชาติในการออกมารำวงเพื่อความสุขสนานการแสดงรำวงมาตรฐาน มีผู้แสดงครั้งแรกดังนี้ 1.นายอาคม สายาคม 2.นายจำนง พรพิสุทธิ์ 3.นายธีรยุทธ ยวงศรี 4.นางสุวรรณี ชลานุเคราะห์ 5.นางศิริวัฒน์ ดิษยนันทน์ และ 6.นางสาวสุนันทา บุญเกิด

จากคำสัมภาษณ์นางสุวรรณี ชลานุเคราะห์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (นาฏศิลป์ไทย) ปีพุทธศักราช 2533 อธิบายว่า “ทำรำเพลงรำวงมาตรฐานประติษฐ์ทำรำโดย นางมัลลี คงประภัทร์ นางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก และนางลมุล ยมะคุปต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการสอนนาฏศิลป์ไทย กรมศิลปากร ส่วนผู้คิดประติษฐ์จังหวะเท้าของเพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ คือ นางจิตรรา ทองแถม ณ อยุธยา อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังคีตศิลป์ ปี พ.ศ.2484 – 2485” (ปัจจุบันคือวิทยาลัยนาฏศิลป์)



ภาพที่ 21 ผู้คิดประดิษฐ์ทำร่างมาตรฐาน คือ จากซ้ายไปขวา ครูมัลลี คงประภัศร์ หม่อมครูถ้วน ศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก ครูสมุล ยมะคุปต์ ตามลำดับ
ที่มา : <http://changrum.com> (2565)

ลักษณะและรูปแบบการแสดง

ร่างมาตรฐาน เป็นการรำหมู่ประกอบด้วยผู้แสดง 8 คน (จะมากกว่าหรือน้อยกว่า 8 คนก็ได้ แต่จะต้องเป็นคู่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสและความเหมาะสมที่ใช้ในการแสดง) ทำรำประดิษฐ์ขึ้นจากทำรำมาตรฐานในเพลงแม่บท ความสวยงามของการรำอยู่ที่กระบวนท่ารำที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละเพลง และเครื่องแต่งกายไทยสมัยต่าง ๆ รวมทั้งรูปแบบการแสดงในลักษณะการแปรแถวเป็นวงกลม การรำแบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้แสดงชาย และหญิงเดินออกมาเป็นแถวตรงสองแถวหันหน้าเข้าหากัน ต่างฝ่ายทำความเคารพด้วยการไหว้



ภาพที่ 22 การแสดงร่างมาตรฐานขั้นตอนที่ 1
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

ขั้นตอนที่ 2 รำแปรแถวเป็นวงกลมตามทำนองเพลงในลักษณะทวนเข็มนาฬิกา และรำตามบทร้องรวม 10 เพลง โดยเปลี่ยนท่ารำไปตามเพลงต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่เพลงงามแสงเดือน เพลงชาวไทย เพลงรำชิมารำ เพลงคืนเดือนหงาย เพลงดวงจันทร์วันเพ็ญ เพลงดอกไม้ของชาติ เพลงหญิงไทยใจงาม เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เพลงยอดชายใจหาญ และเพลงบุชานักรบ



ภาพที่ 23 การแสดงรำวงมาตรฐานขั้นตอนที่ 2
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อรำจบบทร้องในเพลงที่ 10 ผู้แสดงรำเข้าเวที ที่ละคู่ตามทำนองเพลงจนจบ



ภาพที่ 24 การแสดงรำวงมาตรฐานขั้นตอนที่ 3
ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เครื่องแต่งกาย

รำวงมาตรฐานนิยมเล่นในงานรื่นเริงบันเทิงต่าง ๆ และยังนิยมนำมาใช้เล่นแทนการเต้นรำ สำหรับเครื่องแต่งกายก็มีการกำหนดการแต่งกายของผู้แสดงให้มีระเบียบด้วยการใช้ชุดไทย และชุดสากลนิยม โดยแต่งเป็นคู่ รับกันทั้งชายและหญิง เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วย 4 แบบดังนี้

แบบที่ 1 แบบชาวบ้าน

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อคอพวงมลายู ผ้าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน ห่มผ้าสไบอัดจีบ ปล่อยผม ประดับดอกไม้ที่ผมด้านซ้าย คาดเข็มขัด
ใส่เครื่องประดับ



ภาพที่ 25 ภาพการแต่งกายแบบชาวบ้าน

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 2 แบบรัชกาลที่ 5

ผู้ชาย นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อราชปะแตน ใส่ถุงเท้า รองเท้า

ผู้หญิง นุ่งผ้าโจงกระเบน สวมเสื้อลูกไม้ สไบพาดบ่าผูกเป็นโบว์ ทิ้งชายไว้ข้างลำตัว
ด้านซ้ายใส่เครื่องประดับมุก คาดผมด้วยมุก



ภาพที่ 26 ภาพการแต่งกายแบบรัชกาลที่ 5

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 3 แบบสากลนิยม

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมสูท ผูกไทด์

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงป้ายข้าง ยาวกรอมเท้า ใส่เสื้อคอกลม แขนกระบอก



ภาพที่ 27 ภาพการแต่งกายแบบสากลนิยม

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

แบบที่ 4 แบบราตรีสโมสร

ผู้ชาย นุ่งกางเกง สวมเสื้อพระราชทาน ผ่าคาดสะเอวห้อยชายด้านหน้า

ผู้หญิง นุ่งกระโปรงยาวจีบหน้านาง ใส่เสื้อจับเดรป ชายผ้าห้อยจากบ่าลงไปทางด้านหลัง
เปิดไหล่ขวา ศีรษะทำผมเกล้าเป็นมวยสูง ใส่เกี้ยว และเครื่องประดับ



ภาพที่ 28 ภาพการแต่งกายแบบราตรีสโมสร

ที่มา : พงษ์เทพ น้อมปัญญากุล (2562)

ดนตรีและเพลงที่ใช้ประกอบการแสดง

ใช้วงปี่พาทย์เครื่องห้าหรือวงตรีสากลในการบรรเลง



ภาพที่ 29 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

วงปี่พาทย์เครื่องห้า ประกอบด้วย

1. ระนาดเอก
2. ตะโพน
3. ซ้องวงใหญ่
4. กลองทัด
5. ฉิ่ง



ภาพที่ 30 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

วงดนตรีสากล ประกอบด้วย

1. เปียโน
2. กีตาร์เบส
3. กลองชุด
4. กีตาร์
5. เทรนเนอร์แซกโซโฟน
6. ทรัมเป็ต
7. ทรอมโบน



ภาพที่ 31 ดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดง (เครื่องประกอบจังหวะ)
ที่มา : พรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ (2565)

เครื่องประกอบจังหวะ ประกอบด้วย

1. โทน
2. กรับ
3. ฉิ่ง

การจัดการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 นี้ จะสอนร้องมาตรฐานจำนวน 2 เพลง คือ เพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย ดังนี้

เนื้อร้องร้องมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

เนื้อร้อง จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตนันท์)

ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

รำมาซิมารำ
ยามงานเราทำงานจริงๆ
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น
ตามเสียงอย่างตามยุค
เล่นอะไรให้มีระเบียบ
มาซิมาเจ้าเอ๋ย มาฟ้องรำ

เรีกระบ้ากันให้สนุก
ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเหตุชุก
ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกข์
เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ
มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย

ท่ารำที่ใช้ : รำส่าย



ภาพที่ 32 ท่ารำส่าย

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

เนื้อร้องรำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงาย

เนื้อร้อง จมื่นมานิตยันเรศ (เฉลิม เศวตนันท)
ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี トラโมท

ยามกลางคืนเดือนหงาย
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต
เย็นร่มธงไทย ปกไทยทั่วหล้า

เย็นพระพายโบกพลั่วปลิวมา
เท่าเย็นผูกมิตรไม่เบื่อระอา
เย็นย่ำน้ำฟ้ามาประพรมเอย

ท่ารำที่ใช้ : ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง



ภาพที่ 33 ท่าสอดสร้อยมาลาแปลง
ที่มา : ดร.ขวลิต สุนทรานนท์ (2565)

โอกาสที่ใช้แสดง

เผยแพร่ให้แก่ประชาชนชม และแสดงในงานรื่นเริงต่างๆ

แบบทดสอบ
เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะเหตุใดการแสดงรางวัลมาตรฐานแต่เดิมจึงเรียกว่า “รำโทน”
 1. เพราะมีการนำโหนดมาตีประกอบการแสดง
 2. เพราะเป็นการแสดงที่ได้รับอิทธิพลมาจากมอญ
 3. เพราะผู้ที่คิดค้นการแสดงรางวัลมาตรฐานมีชื่อว่านายโหนด
 4. เพราะเป็นการแสดงที่มีผู้รำเพียงคนเดียวจึงเรียกว่า “โหนด”
2. รางวัลมาตรฐานปรับปรุงการแสดงการมาจากการแสดงในข้อใด
 1. รำโหนด
 2. รำพาดผ้า
 3. รำรำมะนา
 4. รำกลองยาว
3. จารีตการแสดงรางวัลมาตรฐานตรงกับใด
 1. ชายฉกรรจ์มือหญิง
 2. หญิงให้ชายรับไหว้
 3. เคลื่อนวงไปทางใดก็ได้
 4. รำอยู่กับที่ไม่เคลื่อนวง
4. ข้อใด **ไม่ใช่** เอกลักษณ์ที่สำคัญของการแสดงรางวัลมาตรฐาน
 1. แต่งกายที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน
 2. ผู้แสดงรำเป็นวงกลมเดินทวนเข็มนาฬิกา
 3. ผู้แสดงจะใช้ท่ารำที่ตนถนัดประกอบการรำ
 4. นำเครื่องดนตรีสากลมาบรรเลงประกอบการแสดง
5. เพราะเหตุใดจึงมีการปรับปรุงรางวัลมาตรฐาน
 1. เพื่อให้มีระเบียบแบบแผน
 2. เพื่อให้มีความสวยงามน่าสนใจ
 3. เพื่อให้คนไทยรู้จักรางวัลมาตรฐาน
 4. เพื่อแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติ
6. ข้อใด **ไม่ใช่** ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ รางวัลมาตรฐาน
 1. นางลมุล ยมะคุปต์
 2. นางมัลลี คงประภัศร์
 3. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนีย์
 4. หม่อมต่วน (ศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก)

7. เครื่องแต่งกายของรำวงมาตรฐาน ประกอบด้วยกี่รูปแบบ
1. 2 รูปแบบ
 2. 3 รูปแบบ
 3. 4 รูปแบบ
 4. 5 รูปแบบ
8. เครื่องแต่งกายรำวงมาตรฐานผู้ชายทุกคนจะสวมรองเท้าหุ้มคかと ยุกเว้น คู่ใด
1. คู่ชุดชาวบ้าน
 2. คู่ชุดรัชกาลที่ 5
 3. คู่ชุดไทยดุสิต
 4. คู่ชุดไทยจักรี
9. จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศวตน์นันท) แต่งเนื้อร้องรำวงมาตรฐานจำนวน 4 เพลง ข้อใดไม่ใช่
1. เพลงรำซิมารำ
 2. เพลงงามแสงเดือน
 3. เพลงคืนเดือนหงาย
 4. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า
10. ดนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรำวงมาตรฐาน ตรงกับข้อใด
1. วงปี่มโหรี
 2. วงปี่พาทย์
 3. วงโปงลาง
 4. วงปี่เครื่องสาย
11. เพลงใดต่อไปนี้เป็นเพลงรำวงมาตรฐาน
1. เพลงปีใหม่
 2. เพลงลอยกระทง
 3. เพลงดาวพระศุกร์
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
12. รำวงมาตรฐาน เพลงรำซิมารำ มีความหมายอย่างไร
1. หน้าที่ของชาวไทยที่มีต่อประเทศชาติ
 2. การเล่นรำอย่างสนุกสนานในยามว่าง
 3. เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ
 4. หญิงไทยเปรียบเสมือนดอกไม้อันเป็นเอกลักษณ์ของประเทศไทย
13. ทำสอดสร้อยมาลาและทำสอดสร้อยมาลาแปลง ระดับของจีบหางายชายพกอยู่ในระดับใด
1. ระดับหัวเข็มขัด
 2. ระดับระหว่างอก
 3. ระดับสะเอวด้านซ้าย
 4. ระดับสะเอวด้านขวา

14. เพลงรำซิมารำ ใช้ทำรำใดเป็นทำรำประจำเพลง
1. ทำรำยั่ว
 2. ทำรำสาย
 3. ทำสอดสร้อยมาลา
 4. ทำซึกแบ่งผัดหน้า
15. เพลงลำดับที่ 4 ของร่ำวงมาตรฐานคือเพลงใด
1. เพลงชาวไทย
 2. เพลงรำซิมารำ
 3. เพลงงามแสงเดือน
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
16. “เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท้าเย็นผูกมิตรไม่เปื้อนระอา” เป็นเนื้อเพลงของเพลงอะไร
1. เพลงชาวไทย
 2. เพลงรำซิมารำ
 3. หญิงไทยใจงาม
 4. เพลงคืนเดือนหงาย
17. เพลงคืนเดือนหงาย มีความหมายตรงกับข้อใด
1. ยามที่แสงจันทร์ส่องมายังโลก ทำให้โลกนี้ดูสวยงาม
 2. พระจันทร์เต็มดวงที่ลอยอยู่บนท้องฟ้านั้นช่างดูสวยงาม เพราะเป็นพระจันทร์ทรงกลด
 3. หน้าที่ที่ชาวไทยพึงมีต่อประเทศชาตินั้น เป็นสิ่งที่ทุกคนควรต้องทำอย่าได้ละเลยไปเสีย
 4. ความเย็นสบายใยยามค่ำคืนเดือนหงาย และมีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นเอกราช
18. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม มีความสำคัญต่อการแสดงร่ำวงมาตรฐานอย่างไร
1. เป็นผู้ประดิษฐ์ทำร่ำวงมาตรฐาน
 2. เป็นผู้ริเริ่มการแสดงร่ำวงมาตรฐาน
 3. เป็นผู้กำหนดรูปแบบการแสดงร่ำวงมาตรฐาน
 4. เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงประกอบการแสดงร่ำวงมาตรฐานจำนวน 6 เพลง
19. เครื่องดนตรีในข้อใดที่ใช้ในการแสดงร่ำวงมาตรฐาน จัดเป็นเครื่องประกอบจังหวะ
1. โทน กรับ
 2. ระนาดเอก ฉิ่ง
 3. กลองทัด ตะโพน
 4. กลองชุด ทรัมเป็ต
20. โอกาสที่ใช้แสดงร่ำวงมาตรฐาน ข้อใดไม่เหมาะสม
1. งานอวมงคล
 2. งานประเพณีประจำปี
 3. งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่
 4. งานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง

แบบทดสอบ (ฉบับเฉลย)
เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1. เพราะเหตุใดการแสดงรางวัลมาตรฐานแต่เดิมจึงเรียกว่า “รำโทน”

ตอบ 1. เพราะมีการนำโหนดมาตีประกอบการแสดง

2. รางวัลมาตรฐานปรับปรุงการแสดงการมาจากการแสดงในข้อใด

ตอบ 1. รำโทน

3. จารีตการแสดงรางวัลมาตรฐานตรงกับใด

ตอบ 2. หญิงให้ชายรับไหว้

4. ข้อใด **ไม่ใช่** เอกลักษณ์ที่สำคัญของการแสดงรางวัลมาตรฐาน

ตอบ 3. ผู้แสดงจะใช้ท่ารำที่ตนถนัดประกอบการรำ

5. เพราะเหตุใดจึงมีการปรับปรุงรางวัลมาตรฐาน

ตอบ 1. เพื่อให้มีระเบียบแบบแผน

6. ข้อใด **ไม่ใช่** ผู้ประดิษฐ์ท่ารำ รางวัลมาตรฐาน

ตอบ 3. ท่านผู้หญิงแก้ว สนิทวงศ์เสนีย์

7. เครื่องแต่งกายของรางวัลมาตรฐาน ประกอบด้วยกี่รูปแบบ

ตอบ 3. 4 รูปแบบ

8. เครื่องแต่งกายรางวัลมาตรฐานผู้ชายทุกคนจะสวมรองเท้าหุ้มคอด **ยกเว้น** ใคร

ตอบ 3. คู่ชุดไทยดุสิต

9. จมื่นมานิตยัณเรศ (เฉลิม เศรษฐพันธ์) แต่งเนื้อร้องรางวัลมาตรฐานจำนวน 4 เพลง ข้อใด**ไม่ใช่**

ตอบ 4. เพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า

10. คนตรีที่บรรเลงประกอบการแสดงรางวัลมาตรฐาน ตรงกับข้อใด

ตอบ 2. วงปี่พาทย์

11. เพลงใดต่อไปนี้เป็นเพลงรางวัลมาตรฐาน

ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย

12. รางวัลมาตรฐาน เพลงรำชิมารำ มีความหมายอย่างไร

ตอบ 2. การเล่นรำอย่างสนุกสนานในยามว่าง

13. ทำสวดสร้อยมาลาและทำสวดสร้อยมาลาแปลง ระดับของจีบหงายชายพกอยู่ในระดับใด

ตอบ 1. ระดับหัวเข็มขัด

14. เพลงรำชิมารำ ใช้ท่ารำใดเป็นท่ารำประจำเพลง

ตอบ 2. ท่ารำส่าย

15. เพลงลำดับที่ 4 ของรางวัลมาตรฐานคือเพลงใด

ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย

16. “เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท้าเย็นผูกมิตรไม่เปื้อนระอา” เป็นเนื้อเพลงของเพลงอะไร

ตอบ 4. เพลงคืนเดือนหงาย

17. เพลงคืนเดือนหงาย มีความหมายตรงกับข้อใด

ตอบ 4. ความเย็นสบายไยยามค่ำคืนเดือนหงาย และมีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์แสดงถึงความเป็นเอกราช

18. ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม มีความสำคัญต่อการแสดงร่างมาตรฐานอย่างไร

ตอบ 4. เป็นผู้ประพันธ์บทเพลงประกอบการแสดงร่างมาตรฐานจำนวน 6 เพลง

19. เครื่องดนตรีในข้อใดที่ใช้ในการแสดงร่างมาตรฐาน จัดเป็นเครื่องประกอบจังหวะ

ตอบ 1. โทน กรับ

20. โอกาสที่ใช้แสดงร่างมาตรฐาน ข้อใดไม่เหมาะสม

ตอบ 1. งานอวมงคล





ใบงานที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่รางวัลมาตรฐาน

เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับรางวัลมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน แล้วดำเนินการ ดังนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ส่งตัวแทนออกมาจับฉลากชื่อเพลงที่จะทำใบงานที่ 1 คือเพลงรำซิมารำและเพลงคืนเดือนหงาย
3. ศึกษาค้นคว้าเพลงที่จับฉลากได้ แล้วรวบรวมข้อมูลในหัวข้อต่อไปนี้
 - ประวัติความเป็นมาและโอกาสที่แสดง
 - รูปแบบและลักษณะการแสดง
 - เนื้อร้อง ทำนองเพลงและดนตรี
 - การแต่งกาย
 - โอกาสที่แสดง
4. ร่วมกันสังเคราะห์และจัดทำ Mind Mapping โดยใช้เวลา 30 นาที
5. นำเสนอรายงานตามลำดับที่จับฉลากได้ โดยใช้เวลากลุ่มละ 5 นาที

สมาชิกกลุ่ม 1..... 2..... 3.....
4..... 5.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เรื่อง เพลงรำซิมารำ

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำซิมารำ เป็นเพลงลำดับที่ 3 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดย จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เสวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร (ประพันธ์ในนามกรมศิลปากร) ทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนต์รี ตราโมท ซึ่งความหมายของเพลงกล่าวถึงการมาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเกิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์มีกระบวนการทำรำที่มีระเบียบแบบแผนงดงามตามวัฒนธรรมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
3. นักเรียนสามารถปรบมือประกอบจังหวะการร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้
4. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงรำซิมารำได้

สาระการเรียนรู้

- ความหมายของเนื้อเพลงรำไซมารำ
- ร้องเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำไซมารำ

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเช็คชื่อนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำไซมารำและซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์ที่เคยชมรำวงมาตรฐานมาแล้ว

3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนการร้องเพลงรำไซมารำ

ขั้นสอน

1. ครูเปิดเนื้อเพลงให้นักเรียนดูบนจอวิดีโอทัศน์
 2. ครูอธิบายความหมายเนื้อร้องเพลงรำไซมารำ
 3. นักเรียนอ่านเนื้อร้องที่ละวรรค โดยครูอ่านนำเพื่อให้นักเรียนอ่านตามครูเน้นย้ำการออกเสียงออกเสียงอย่างถูกต้อง
 4. ครูสาธิตการร้องเพลงรำไซมารำพร้อมการปรบมือตามจังหวะให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนฝึกร้องและปฏิบัติตาม
- นักเรียนแบ่งเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ฝึกปฏิบัติร้องเพลงรำไซมารำโดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนร่วมกันสรุปความหมายของเพลงรำไซมารำ
2. ให้นักเรียนจับกลุ่มสลับกันร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงรำไซมารำ
3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงรำไซมารำที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำไซมารำ
- เนื้อร้องเพลงรำไซมารำ
- ใบความรู้ที่ 2

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย ให้นักเรียนสอบร้องเพลงรำซิมารำ เป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน จนครบทุกกลุ่ม
ประเมินผลโดย แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติการร้องเพลงรำซิมารำ	แบบประเมินการร้องเพลงรำซิมารำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงรำซิมารำ

เพลงรำซิมารำ

ผู้ประพันธ์ จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เศรษฐนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

รำมาซิมารำ	เรีงระบำกันให้สนุก
ยามงานเราทำงานจริงๆ	ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเชื้ญชุก
ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น	ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร้างทุกซ์
ตามเยี่ยงอย่างตามยุค	เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม
เล่นอะไรให้มีระเบียบ	ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ
มาซิมาเจ้าเอ๋ย มาฟ้อนรำ	มาเล่นระบำของไทยเราเอ๋ย

ความหมายของเพลง

การมาเล่นรำวงกันให้สนุกสนานเถิดในยามว่างเช่นนี้จะได้คลายทุกข์ มีกระบวนท่ารำที่มีระเบียบแบบแผน งดงามตามวัฒนธรรมไทย



แบบประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อเพลง					จังหวะ					ทำนอง					อักขระ/ควบ กล้าชัดเจน					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
		รวม																				

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 – 10	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 6 – 8	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 4 – 5	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน 1 - 3	ระดับคุณภาพ	1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ

รายการ ประเมิน	การประเมินการขับร้องเพลงรำซิมารำ					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อเพลง	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนถูกต้อง	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 1-2 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 3-4 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด 5-6 คำ	เนื้อเพลงและ การแบ่งวรรค ตอนผิด มากกว่า 7 คำขึ้นไป	5
จังหวะ	จังหวะถูกต้อง ไม่ผิดเลย	ร้องผิด 1-2 จังหวะ	ร้องผิด 3-4 จังหวะ	ร้องผิด 5-6 จังหวะ	ร้องผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ทำนอง	ทำนองถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนองผิด 1 ช่วง	ร้องทำนองผิด 2 ช่วง	ร้องทำนองผิด 3 ช่วง	ร้องทำนองผิด มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
อักขระ/ควบ กล้ำชัดเจน	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำ ชัดเจนทุกคำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 1-2 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 3-4 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำผิด 5-6 คำ	ออกเสียง อักขระและ ควบกล้ำ มากกว่าผิด 7 คำขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่ม ที่/ เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		เอาใจใส่ต่อ การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย		ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงานของ ตนเอง		พยายาม แก้ปัญหาและ อุปสรรคใน การทำงานให้ แล้วเสร็จ			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อผู้ประเมิน.....
(.....)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	รับปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทันที	ขาดความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเอง	ปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองให้ดีที่สุด ตามจุดมุ่งหมายจนสำเร็จ	ขาดการปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด
พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	มีความพยายามในการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	ขาดความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ภาคเรียนที่ 1/2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทอนสู่ร่างมาตรฐาน		เวลาเรียน 12 ชั่วโมง
เรื่อง ทำรำเพลงรำซิมารำ		เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ		โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงรำซิมารำ ใช้ทำรำสาย คือทำรำประจำเพลง ควรรักฝนมิจังหะการย่ำเท้าให้เป็นจังหะเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ศีรษะเอียงตามวรรคเพลง เพื่อการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศัพท์และนาฏภาษา ประกอบเพลงรำซิมารำได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำได้

สาระการเรียนรู้

- ปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ย่ำเท้า เอียงศีรษะ และนาฏยภาษา ท่ารำส่าย
- ปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเช็คชื่อนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำแต่ละท่าอย่างละเอียด โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ย่ำเท้า เอียงศีรษะและนาฏยภาษา ท่ารำส่าย
3. ให้นักเรียนจัดแถวเป็นแถวตอน ผู้หญิง 4 แถว ผู้ชาย 4 แถว สังเกตและปฏิบัติตามทีละท่าอย่างช้าๆ โดยนับจังหวะ 1-8 จังหวะ หมุนลำตัวไปด้านขวา 8 จังหวะและหมุนลำตัวไปด้านซ้าย 8 จังหวะ ทำสลับกันอย่างต่อเนื่อง
4. ให้นักเรียนสลับแถวกันขึ้นมารำด้านหน้าจนครบทุกแถว
5. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำส่ายหมุนลำตัวไปด้านขวาและหมุนลำตัวไปด้านซ้ายตามจังหวะ โดยร้องเพลงประกอบแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม
6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 4 คน และผู้ชาย จำนวน 4 คน
7. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำเข้าสู่คู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอนและให้ผู้เรียน 1 คู่ เป็นผู้ร่วมสาธิตให้เข้าสู่คู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยร้องเพลงประกอบ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม
8. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำท่ารำผู้ชายและผู้หญิงเดินร่ำสลับที่กันตามคำร้อง ให้นักเรียนสังเกตและซักถาม แล้วให้ปฏิบัติตามโดยร้องเพลงประกอบ ครูเน้นย้ำการหมุนตัวสลับที่ระหว่างคู่แต่ละคู่ในคำร้องที่ว่า “เล่นอะไรให้มีระเบียบ” และสลับแถวเดิมในคำร้องที่ว่า “มาซิม่าเจ้าเอ๋ยมาพื่อนรำ”

9. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติทำรำร่วมกัน โดยร้องเพลงรำซิมารำประกอบ
10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำร่วมกัน โดยร้องเพลงประกอบ โดยครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำ
11. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันฝึกทำรำร่วมกัน ดังนี้
 - กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบ
 - กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 4 ตรวจสอบ
 - กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบ
12. ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม แล้วบันทึกข้อมูล

ขั้นสรุป

1. ครูอธิบายและสาธิตการรำเข้าสู่ชายหญิงในเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาหันหน้าออกจากวงและหันหน้าเข้าวง สัมพันธ์คู่โดยหมุนตัวสลับแถวเป็นวงกลมตามรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน โดยเปิดเพลงประกอบจนนักเรียนสามารถปฏิบัติกระบวนท่ารำเพลงรำซิมารำได้อย่างชำนาญ
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนท่ารำเพลงรำซิมารำอีกครั้ง ครูตรวจสอบความถูกต้องและนัดหมายการเรียนรู้ชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงรำซิมารำ
- ใบความรู้ที่ 4

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำที่ละกลุ่ม

ประเมินผล แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติท่ารำเพลงรำซิมารำ	แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....

.....

.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....

.....

.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....

.....

.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติท่ารำเพลงรำชิมารำ

ท่ารำประจำเพลงรำชิมารำ คือ ท่ารำสาย



ภาพที่ 34 ท่ารำสาย

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

วิธีการปฏิบัติท่ารำ

อธิบายการใช้เท้าให้ชัดเจน เพลงรำชิมารำ ใช้ท่ารำสาย โดยเริ่มปฏิบัติตรงเนื้อร้อง ก้าวเท้าซ้าย ตรงคำว่า “รำมาชิมารำ” แล้วถัดเท้า (คือการไถ่จุมกเท้าข้างขวาได้ด้านหน้าและเท้าข้างซ้ายก้าวไขว้ใน จังหวะที่สามี่เสมอ) หรือย่อเท้าขวาตามจังหวะ โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา หันหน้า ออกจากวงก่อนแล้วหันหน้าเข้าวงสลับกัน สัมพันธ์คู่โดยหมุนตัวสลับแถวเป็นวงกลมตามรูปแบบที่ กำหนดไว้เป็นมาตรฐานตามเนื้อร้องวรรคละ 8 จังหวะ

นาฏยศัพท์ที่ใช้

- การย่อเท้า
- การถัดเท้า
- การเอียงศีรษะ

นาฏยภาษาที่ใช้

ท่ารำสาย



แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ท่ารำ					จังหวะ					ความสัมพันธ์คู่					ความพร้อม เพรียง					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
6																						
รวม																						

หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 16 - 20	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 11 - 15	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 6 - 10	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 5	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ

รายการประเมิน	การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงรำซิมารำ					น้ำหนักคะแนน
	5	4	3	2	1	
ทำรำ	ปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 1-2 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 3-4 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 5-6 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป	5
จังหวะ	ปฏิบัติทำรำถูกต้องตรงตามจังหวะและทำนองเพลงตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ความสัมพันธ์คู่	มีความสัมพันธ์คู่ตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความสัมพันธ์คู่ 1 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 2 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 3 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
ความพร้อมเพรียง	มีความพร้อมเพรียงตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความพร้อมเพรียง 1 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 2 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 3 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย		ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
		รวม							

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้ อย่างถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้า ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิปัญญาไทย



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทงสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เรื่อง เพลงคินเดือนหงาย

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปีติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงคินเดือนหงาย เป็นเพลงลำดับที่ 4 ในจำนวน 10 เพลงของร่างมาตรฐาน ประพันธ์คำร้องโดยจ๋มม้านิตย่นเรศ (นายเฉลิม เศวตนันท์) หัวหน้ากองการสังคีต กรมศิลปากร (ประพันธ์ในนามกรมศิลปากร) ทำนองโดยศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมทซึ่งความหมายของเพลงกล่าวถึงเวลากลางคืนเป็นคินเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ แต่ก็ยังไม่สบายใจเท่ากับการที่ได้ผูกมิตรกับผู้อื่น และที่ร่มนเย็นไปทั่ว ทุกแห่งยิ่งกว่าน้ำฝนที่โปรยลงมา ก็คือการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นเอกราช มีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ทำให้ร่มนเย็นทั่วไป

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงคินเดือนหงายได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายความหมายเนื้อร้องร่างมาตรฐานเพลงคินเดือนหงายได้
3. นักเรียนสามารถปรบมือประกอบจังหวะการร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงคินเดือนหงายได้
4. นักเรียนสามารถร้องเพลงร่างมาตรฐานเพลงคินเดือนหงายได้

สาระการเรียนรู้

- ความหมายของเนื้อเพลงคลื่นเดือนหงาย
- ร้องเพลงร่ำวงมาตรฐานเพลงคลื่นเดือนหงาย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการคิด

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเช็คชื่อนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงร่ำวงมาตรฐานเพลงคลื่นเดือนหงาย
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่าในชั่วโมงนี้ครูจะสอนการร้องเพลงคลื่นเดือนหงาย

ขั้นสอน

1. ครูเปิดเนื้อเพลงให้นักเรียนดูบนจอวิดีโอทัศน์
2. ครูอธิบายความหมายเนื้อร้องเพลงคลื่นเดือนหงาย
3. นักเรียนอ่านเนื้อร้องที่ละวรรค โดยครูอ่านนำเพื่อให้นักเรียนอ่านตามครูเน้นย้ำการออกเสียงออกเสียงอย่างถูกต้อง
4. ครูสาธิตการร้องเพลงคลื่นเดือนหงายพร้อมการปรบมือตามจังหวะให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนฝึกร้องและปฏิบัติตาม
5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 5 คน ฝึกปฏิบัติร้องเพลงคลื่นเดือนหงายโดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มจับกลุ่มเป็นคู่ สลับกันร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงคลื่นเดือนหงาย
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร้องและปรบมือประกอบจังหวะเพลงคลื่นเดือนหงายที่ละกลุ่ม จนครบทุกกลุ่ม
3. ให้นักเรียนทุกคนร่วมกันร้องเพลงคลื่นเดือนหงายพร้อมกับปรบมือประกอบจังหวะอีกครั้ง และครูนัดหมายการเรียนรู้ในชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงร่ำวงมาตรฐานเพลงคืนเดือนหงาย
- เนื้อร้องเพลงคืนเดือนหงาย
- ใบความรู้ที่ 5

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดผลโดย ให้นักเรียนสอบร้องเพลงคืนเดือนหงาย เป็นกลุ่มๆ ละ 5 คน จนครบทุกกลุ่ม
ประเมินผลโดย แบบประเมินการร้องเพลงคืนเดือนหงาย

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติกรร้องเพลง คืนเดือนหงาย	แบบประเมินการร้องเพลง คืนเดือนหงาย	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง การร้องเพลงคืนเดือนหงาย

การร้องเพลงรำเพลงคืนเดือนหงาย

เพลงคืนเดือนหงาย

ผู้ประพันธ์ จมื่นมานิตยัณเรศ (นายเฉลิม เสวตนันท์)

ผู้ประพันธ์ทำนองเพลง ศาสตราจารย์ ดร.(กิตติศักดิ์) มนตรี ตราโมท

ยามกลางคืนเดือนหงาย
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต
เย็นร่มธงไทยปกไทยทั่วหล้า

เย็นพระพายโบกพลีพลิ้วมา
เท่าเย็นผูกมิตรไม่เพี้อระอา
เย็นยี่น้ำฟ้ามาประพรมเอ๋ย

ความหมายของเพลง

เวลากลางคืน เป็นคืนเดือนหงาย มีลมพัดมาเย็นสบายใจ แต่ก็ยังไม่สบายใจเท่ากับการที่ได้ผูกมิตรกับผู้อื่น และที่ร่มเย็นไปทั่ว ทุกแห่งยิ่งกว่าน้ำฝนที่โปรยลงมา ก็คือการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่เป็นเอกราช มีธงชาติไทยเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ร่มเย็นทั่วไป



แบบประเมินการขับร้องเพลงคันทอนหงาย
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่รำวงมาตรฐาน เรื่อง รำวงมาตรฐานเพลงคันทอนหงาย

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อเพลง					จังหวะ					ทำนอง					อักขระ/ควบ กล้าชัดเจน					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
รวม																						

หมายเหตุ นำคะแนนมาวิเคราะห์ให้มีค่าคะแนนเต็ม 10 คะแนน ตามที่กำหนดและนำมาเทียบเกณฑ์
ระดับคุณภาพ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 – 10	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 6 – 8	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 4 – 5	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 – 3	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการขับร้องเพลงคืนเดือนหงาย

รายการประเมิน	การประเมินการขับร้องเพลงคืนเดือนหงาย					รวม 20 คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อเพลง	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ถูกต้อง	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 1-2 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 3-4 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิด 5-6 คำ	เนื้อเพลง และการแบ่งวรรคตอน ผิดมากกว่า 7 คำขึ้นไป	5
จังหวะ	จังหวะ ถูกต้อง ไม่ผิดเลย	ร้องผิด 1-2 จังหวะ	ร้องผิด 3-4 จังหวะ	ร้องผิด 5-6 จังหวะ	ร้องผิด มากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ทำนอง	ทำนอง ถูกต้อง ตลอดทั้งเพลง	ร้องทำนอง ผิด 1 ช่วง	ร้องทำนอง ผิด 2 ช่วง	ร้องทำนอง ผิด 3 ช่วง	ร้องทำนอง ผิดมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
อักขระ/ควบล้ำชัดเจน	ออกเสียง อักขระ ชัดเจน ทุกคำ	ออกเสียง อักขระผิด 1-2 คำ	ออกเสียง อักขระผิด 3-4 คำ	ออกเสียง อักขระผิด 5-6 คำ	ออกเสียง อักขระผิด มากกว่า 7 คำขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

กลุ่ม ที่/ เลข ที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		เอาใจใส่ต่อ การปฏิบัติ หน้าที่ที่ได้รับ มอบหมาย		ปรับปรุงและ พัฒนาการ ทำงานของ ตนเอง		พยายาม แก้ปัญหาและ อุปสรรคใน การทำงานให้ แล้วเสร็จ			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ

มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภักธิบุญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : มุ่งมั่นในการทำงาน

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	รับปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทันที	ขาดความเอาใจใส่ในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเอง	ปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองให้ดีที่สุด ตามจุดมุ่งหมายจนสำเร็จ	ขาดการปรับปรุงและพัฒนางานของตนเองตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด
พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	มีความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ	ขาดความพยายามในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้แล้วเสร็จ



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ทอนสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เรื่อง ทำรำเพลงคันทนเดือนหงาย

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

เพลงคันทนเดือนหงาย ใช้ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง เป็นทำรำประจำเพลงคันทนเดือนหงาย โดยมีจังหวะการก้าวเท้า การวางเท้า และตั้งวงตามจังหวะ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ศีรษะเอียงตามวรรณเพลง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ3.2 ม.2/2 ระบุหรือแสดงนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย ละครพื้นบ้าน หรือมหรสพอื่นที่เคยนิยมกันในอดีต

สาระแกนกลาง

หลักและรูปแบบการแสดงประเภทต่างๆ

- นาฏศิลป์
- นาฏศิลป์พื้นเมือง
- ละครไทย
- ละครพื้นบ้าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัตินาฏศัพท์และนาฏภาษา ประกอบเพลงคันทนเดือนหงายได้
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติทำรำเพลงคันทนเดือนหงายได้

สาระการเรียนรู้

- ปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียงศีรษะ และนาฏยภาษา ท่ารำ สอดสร้อยมาลาแปลง
- ปฏิบัติท่ารำเพลงคั่นเดือนหงาย

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูชี้ชวนนักเรียนในชั่วโมงเรียน
2. นักเรียนชมวิดีโอการแสดงรำวงมาตรฐานเพลงคั่นเดือนหงาย

ขั้นสอน

1. ครูสาธิตกระบวนท่ารำเพลงคั่นเดือนหงายให้นักเรียนดู 1 รอบ ตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำแต่ละท่าอย่างละเอียด โดยเริ่มตั้งแต่การปฏิบัตินาฏยศัพท์ คำว่า ก้าวเท้า วางเท้า เอียงศีรษะและนาฏยภาษา ท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง
3. ให้นักเรียนจัดแถวเป็นแถวตอน ผู้หญิง 4 แถว ผู้ชาย 4 แถว สังเกตและปฏิบัติตามทีละท่าอย่างช้าๆ โดยนับจังหวะ 1-8 จังหวะ ก้าวเท้าซ้าย วางหลังเท้าขวา วางเท้าขวา ก้าวเท้าซ้าย แล้วก้าวเท้าขวา วางหลังเท้าซ้าย ทำสลับกันอย่างต่อเนื่อง
4. ให้นักเรียนสลับแถวกันขึ้นมารำด้านหน้าจนครบทุกแถว
5. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง หมุนลำตัวไปด้านขวาและหมุนลำตัวไปด้านซ้ายตามจังหวะ โดยร้องเพลงประกอบแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม
6. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 8 คน จำนวน 5 กลุ่ม โดยแบ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 4 คน และผู้ชาย จำนวน 4 คน
7. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำเพลงคั่นเดือนหงายเข้าสู่คู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา โดยใช้สื่อวิดิทัศน์ประกอบการสอนและให้ผู้เรียน 1 คู่ เป็นผู้ร่วมสาธิตให้เข้าสู่คู่ เดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกาโดยร้องเพลงประกอบ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม
8. ครูอธิบายและสาธิตการปฏิบัติท่ารำท่ารำผู้ชายและผู้หญิงเดินเปิดตัวเข้าหากัน (มองตากัน) ตามจังหวะให้นักเรียนสังเกตและซักถาม แล้วให้ปฏิบัติตามโดยร้องเพลงประกอบ
9. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติท่ารำร่วมกัน โดยร้องเพลงคั่นเดือนหงายประกอบ

10. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทั้ง 5 กลุ่ม ฝึกปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงายร่วมกัน โดยร้องเพลงประกอบ โดยครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของท่ารำ

11. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยกันฝึกท่ารำร่วมกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 2 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 3 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 4 ตรวจสอบ

กลุ่มที่ 5 ปฏิบัติท่ารำ กลุ่มที่ 1 ตรวจสอบ

12. ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติท่ารำเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม แล้วบันทึกข้อมูล

ขั้นสรุป

1. ครูอธิบายและสาธิตการรำเข้าคู่ชายหญิงในเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม โดยให้นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ในท่ารำสอดสร้อยมาลาแปลง มือขวาดึงวงบน มือซ้ายจับหงายระดับชายพกก้าวเท้าซ้าย วางด้านหลังเท้าขวา ฝ่ามือหญิงเปิดตัวหันไปมองฝ่ายชาย สัมพันธ์คู่โดยปฏิบัติท่ารำสลับกันตามจังหวะ ในลักษณะวงกลมตามเนื้อเพลงและรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน โดยเปิดเพลงประกอบจนนักเรียนสามารถปฏิบัติกระบวนการท่ารำเพลงคันทอนหงายได้อย่างชำนาญ

2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทบทวนท่ารำเพลงคันทอนหงายอีกครั้ง ครูตรวจสอบความถูกต้องและนัดหมายการเรียนรู้ชั่วโมงถัดไป

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- วิดีโอเพลงรำวงมาตรฐานเพลงคันทอนหงาย
- ใบความรู้ที่ 6

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนปฏิบัติท่ารำเพลงคันทอนหงายทีละกลุ่ม กลุ่มละ 3 คู่

ประเมินผล แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
การปฏิบัติท่ารำเพลงคันทอนหงาย	แบบประเมินการปฏิบัติท่ารำ	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบความรู้ที่ 6 เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงคันทรีเดือนหงาย

ทำรำประจำเพลงคันทรีเดือนหงาย คือ ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง



ภาพที่ 35 ทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง

ที่มา : ดร.ชวลิต สุนทรานนท์ (2565)

วิธีการปฏิบัติทำรำ

นักเรียนเดินเป็นวงกลมทวนเข็มนาฬิกา ในทำรำสอดสร้อยมาลาแปลง มือขวาดั้งวงบน มือซ้ายจับหางยระดับชายพก ก้าวเท้าซ้าย วางเท้าขวาข้างหลัง ฝ่ามือหงายเปิดตัวหันมองฝ่ายชาย สัมพันธ์คู่โดยปฏิบัติทำรำสลับกันตามจังหวะ ในลักษณะวงกลมตามเนื้อเพลงและรูปแบบที่กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน

นาฏยศัพท์ที่ใช้

- ก้าวเท้า
- วางเท้า
- เอียงศีรษะ
- ดั้งวงบน
- จับหางยระดับชายพก

นาฏยภาษาที่ใช้

ทำสอดสร้อยมาลาแปลง



แบบประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย

รายวิชาศิลปะ 3 ศ 22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่นสู่ร่างมาตรฐาน เรื่อง การปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ท่ารำ					จังหวะ					ความสัมพัทธ์คู่					ความพร้อม เพรียง					รวม 20 คะแนน
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1																						
2																						
3																						
4																						
5																						
รวม																						

หมายเหตุ ระดับคะแนนคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 16 - 20	ระดับคุณภาพ 4	ดีมาก
คะแนน 11 - 15	ระดับคุณภาพ 3	ดี
คะแนน 6 - 10	ระดับคุณภาพ 2	พอใช้
คะแนน 1 - 5	ระดับคุณภาพ 1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย

รายการประเมิน	การประเมินการปฏิบัติทำรำเพลงคันทอนหงาย					น้ำหนักคะแนน
	5	4	3	2	1	
ทำรำ	ปฏิบัติทำรำได้ถูกต้องตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 1-2 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 3-4 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้อง 5-6 ครั้ง	ปฏิบัติทำรำไม่ถูกต้องมากกว่า 7 ครั้งขึ้นไป	5
จังหวะ	ปฏิบัติทำรำถูกต้องตรงตามจังหวะและทำนองเพลงตั้งแต่ต้นจนจบเพลง	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 1-2 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 3-4 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะ 5-6 จังหวะ	ปฏิบัติทำรำผิดจังหวะมากกว่า 7 จังหวะขึ้นไป	5
ความสัมพันธ์คู่	มีความสัมพันธ์คู่ตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความสัมพันธ์คู่ 1 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 2 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่ 3 ช่วง	ขาดความสัมพันธ์คู่มากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5
ความพร้อมเพรียง	มีความพร้อมเพรียงตลอดทั้งเพลงเมื่อรำกับคู่ของตน	ขาดความพร้อมเพรียง 1 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 2 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียง 3 ช่วง	ขาดความพร้อมเพรียงมากกว่า 4 ช่วงขึ้นไป	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย	ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย				
			ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
รวม									

หมายเหตุ

มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้ อย่างถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิ ปัญญาไทย



แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 (วิธีปกติ)

รหัสวิชา ศ22101 รายวิชาศิลปะ3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาคเรียนที่ 1/2566

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามรำไท่ท่งสู่ร่างมาตรฐาน

เวลาเรียน 12 ชั่วโมง

เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของเพลงรำไท่ท่งมาตรฐาน

เวลาเรียน 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

รำไท่ท่งมาตรฐาน ศิลปะแห่งการฟ้อนรำอันงดงาม พร้อมทั้งเป็นการละเล่นพื้นบ้านอย่างหนึ่งที่บ่งบอกถึงความสนุกสนาน จากการฟ้อนรำกันเป็นคู่ ๆ เข้าจังหวะหญิง-ชาย วัตถุประสงค์ของกรมศิลปากรในการปรับปรุงศิลปะการรำไท่ท่งทั้งหมด 10 เพลงนี้เพื่อเป็นศิลปะการรำไท่ท่งที่มีระเบียบแบบแผน ทั้งคำร้องทำนอง ทำรำ ตลอดจนการแต่งกาย ให้เป็นแบบฉบับมาตรฐาน สะดวกในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของไทยและสืบสานต่อไป ด้วยเหตุผลนี้ เราจึงเรียกรำไท่ท่งที่มีศิลปะเป็นแบบฉบับมาตรฐานว่า “รำไท่ท่งมาตรฐาน” สืบมาจนถึงปัจจุบัน และควรอนุรักษ์ไว้เพื่อศิลปะการฟ้อนรำที่งดงามอันช้อยนี้คงไว้ให้ลูกหลานของเราสืบไป

มาตรฐานการเรียนรู้

ศ 3.1 เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

ศ 3.1 ม.2/4 เสนอข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการแสดง

สาระแกนกลาง

- วิธีการวิเคราะห์ วิเคราะห์การแสดงนาฏศิลป์และการละคร
- รำไท่ท่งมาตรฐาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกคุณค่าของรำไท่ท่งมาตรฐานได้
2. นักเรียนสามารถบอกประโยชน์ของรำไท่ท่งมาตรฐานได้

สาระการเรียนรู้

- คุณค่าของรำไท่ท่งมาตรฐาน
- ประโยชน์ของรำไท่ท่งมาตรฐาน

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

รักความเป็นไทย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ครูใช้กระบวนการสอนรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

1. ครูเปิดวิดีโอทัศน์การแสดงร้องมาตรฐานให้นักเรียนชม และซักถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่นักเรียนเคยชมการแสดงร้องมาตรฐานมาแล้ว

2. ครูให้นักเรียนอภิปรายประโยชน์และคุณค่าของร้อง แล้วอภิปรายประโยชน์และคุณค่าของร้องมาตรฐานเพลงรำขิมรำและเพลงคันทนเดื่องหางาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

- ครูเปิด Power point เรื่องคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐานและให้นักเรียนจดบันทึกลงในสมุด

ขั้นสอน

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 5 คน จำนวน 6 กลุ่ม ระดมความคิดเห็นกันภายในกลุ่มเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน โดยสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และระดมความคิดเห็นร่วมกันแล้วเขียนเป็นแผนผังความคิดลงในใบงานที่ 2 โดยใช้เวลา 20 นาที

2. นักเรียนรายงานนำเสนอแผนภาพความคิดหน้าชั้นเรียน จนครบทุกกลุ่ม

ขั้นสรุป

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบแผนผังความคิด โดยให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกันปรับปรุงให้สมบูรณ์

2. ครูตรวจสอบและแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์

3. ให้นักเรียนสรุป เรียบเรียงข้อมูลเกี่ยวกับคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน เพลงรำขิมรำและเพลงคันทนเดื่องหางายในแผนผังความคิดตามใบงานที่ 2 เพื่อเตรียมนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน

สื่อ/ อุปกรณ์ / แหล่งการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- Power point เรื่องคุณค่าและประโยชน์ของร้องมาตรฐาน
- ใบงานที่ 2

แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียนนาฏศิลป์
- ห้องสมุดโรงเรียนสาครพิทยาคม

วัดโดย ครูให้นักเรียนนำเสนอแผนผังความคิดทีละกลุ่ม

ประเมินผล แบบประเมินการนำเสนอรายงาน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นำเสนอรายงานแผนผังความคิด	แบบประเมินการนำเสนอรายงาน	ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



บันทึกหลังการสอน

หน่วยการเรียนรู้ที่..... แผนการจัดการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
รายวิชา..... รหัสวิชา..... ชั้น.....

1. ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

2. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

.....
.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะ (A)

.....
.....
.....

4. ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

5. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)
...../...../.....



ใบงานที่ 2

เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของร่วางมาตรฐาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 8 คน แล้วดำเนินการ ดังนี้ (10 คะแนน)

1. เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มร่วมกันค้นหาข้อมูลแล้วร่วมกันวิเคราะห์และจัดทำ Mind mapping โดยใช้เวลา 20 นาที
3. นำเสนอรายงานตามลำดับหัวข้อที่จับฉลากได้ ให้เวลากลุ่มละ 5 นาที



สมาชิกกลุ่ม 1..... 2..... 3.....
 4..... 5.....



แบบประเมินการนำเสนอรายงาน
รายวิชาศิลปะ3 ศ22101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 สยามราชนิพนธ์รำวงมาตรฐาน เรื่อง คุณค่าและประโยชน์ของรำวงมาตรฐาน

กลุ่ม ที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	เนื้อหา 5 คะแนน					วิธีการนำเสนอ 5 คะแนน					รวม 10 คะแนน
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
1												
2												
3												
4												
5												
รวม												

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 9 – 10	ระดับคุณภาพ	4	ดีมาก
คะแนน 6 – 8	ระดับคุณภาพ	3	ดี
คะแนน 4 – 5	ระดับคุณภาพ	2	พอใช้
คะแนน 1 – 3	ระดับคุณภาพ	1	ควรปรับปรุง

เกณฑ์คุณภาพการประเมินการนำเสนอรายงาน

รายการ ประเมินการ	การประเมินการนำเสนอรายงาน					น้ำหนัก คะแนน
	5	4	3	2	1	
เนื้อหา	เนื้อหาถูกต้อง ชัดเจน มีแหล่งข้อมูลที่ เชื่อถือได้	เนื้อหาไม่ ถูกต้องและ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ ถูกต้อง และ แหล่งข้อมูลไม่ ชัดเจน 4 มากกว่าส่วน ขึ้นไป	5
วิธีการนำเสนอ	นำเสนอเป็นไป ตามลำดับไม่ วกวนและมี ความ สมเหตุสมผล	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 1 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 2 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล 3 ส่วน	เนื้อหาไม่ เป็นไป ตามลำดับ และไม่ สมเหตุสมผล มากกว่า 4 ส่วน	5

หมายเหตุ ระดับคุณภาพ 2 ผ่านเกณฑ์



แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

กลุ่มที่/ เลขที่	ชื่อ-สกุล	ประเด็นการประเมิน/พฤติกรรมบ่งชี้						สรุป	
		ร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม ไทย		ใช้ภาษาไทย และเลขไทย ในการสื่อสาร ได้อย่าง ถูกต้อง		แนะนำและมี ส่วนร่วมใน การสืบทอด ภูมิปัญญาไทย			
		ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1									
2									
3									
4									
5									
6									
รวม									

หมายเหตุ มีพฤติกรรมผ่าน 2 ประเด็นจึงถือว่าผ่าน

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ)

เกณฑ์ระดับคุณภาพการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ : รักความเป็นไทย

รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้	
	ผ่าน	ไม่ผ่าน
ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย	ปฏิบัติตนเข้าร่วมในกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทย	ไม่ปฏิบัติตนเข้าร่วมใน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรม ไทย
ใช้ภาษาไทยและเลขไทยใน การสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่าง ถูกต้อง	ไม่สนใจการใช้ภาษาได้อย่าง ถูกต้อง
แนะนำและมีส่วนร่วมในการ สืบทอดภูมิปัญญาไทย	แนะนำและเข้าร่วมกิจกรรมที่ เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทย อย่างสม่ำเสมอ	ขาดความสนใจและไม่เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิ ปัญญาไทย



ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางสาวพรพรรณ ปิติภัทรภิญโญ

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2534

ที่อยู่

50 หมู่ 5 ตำบลเนินขาม อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท 17130

การศึกษา

ปริญญาตรี ศป.บ. (ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขานาฏศิลป์การละคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ปริญญาโท ศษ.ม. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)

คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.2561 – 2566

ข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เบญจมราชาลัย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

พ.ศ.2566 - ปัจจุบัน

ข้าราชการครู ตำแหน่งครู

โรงเรียนสาครพิทยาคม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท

เบอร์โทรศัพท์

09-5354-2239

อีเมลล์

pornpan_p@mail.rmutt.ac.th